00142646

THE
ASIATIC SOCIETY OF BOMBAY
TOWN HALL, BOMBAY-400 001.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 15 June, 2016

HORTI INDICI MALABARICI

PARS QUINTA

DE

ARBORIBUS

ET

FRUTICIBUS BACCIFERIS.

REGNI MALABARICI,

Latinis, Malabaricis, Arabicis, Brachmanum Characteribus Nominibuſque expreſſis,

Unà cum Floribus, Fructibus & Seminibus, naturali magnitudine à peritiſſimis pictoribus delineatis, & ad vivum exhibitis.

Addita inſuper accuratâ earundem deſcriptione, quâ colores, odores, ſapores, facultates, & præcipuæ in Medicina vires exactiſſimè exhibentur.

ADORNATA

Per Nobiliſſimum ac Generoſiſſimum D. D.

HENRICUM VAN RHEEDE, TOT DRAAKESTEIN,

Toparcham in Mydrecht, quondam Malabarici Regni Gubernatorem, ſupremi Conſeſſus apud Indos Belgas Senatorem Extraordinarium; nunc vero Equeſtris ordinis nomine Illuſtribus ac Præpotentibus Provinciæ Ultrajectinæ Proceribus adſcriptum,

ET

JOHANNEM MUNNICKS, M. D.

In eadem facultate Anatomes ac Botanices in Academia Ultrajectina Profeſſorem, & Reip. Ultraj. Poliatrum.

Notis adauxit, & Commentariis illuſtravit

JOANNES COMMELINUS.

Parts 5 and 6 in one book

Part 5
B1996
182646

AMSTELODAMI,

Sumptibus Viduæ JOANNIS van SOMEREN, Hæredum JOANNIS van DYCK, HENRICI & Viduæ THEODORI BOOM.

Anno cIↃ IↃc LXXXV.

00142646

ILLUSTRISSIMO AC NOBILISSIMO

VIRO

D. D. GODARTO ADRIANO,

Libero Baroni de Reede, Toparchæ in Amerongen, Ginckel, Elſt, &c. Equiti Regii Daniæ Ordinis, qui ab Elephante nomen habet: Ex ordine Equeſtri, Præpotentibus Reipublicæ Ultrajectinæ Proceribus adſcripto, ejuſdemque Collegii nomine ad unitarum Provinciarum generale concilium delegato; Atque etiamnunc extra ordinem Legato ad Celſiſſimos Brandeburgiæ & Saxoniæ Electores.

N*Ulla ad defeſſum aut aberrantem animum recolligendum aptior medela eſt, quam amoena inſtructiſſimi alicujus viridarii contemplatio; ubi plantarum variè micantes floſculi ſenſum ita reficere valent, ut omnes à variis curis inductæ moleſtiæ diſcuti facilè & levari queant. Quod Tibi etiam, Vir Nobiliſſime, nunc in longè diſſitis Regionibus verſanti optandum eſt. Quapropter, licet tam latè patens Germaniæ Imperium, in eoque*

DEDICATIO.

variorum Principum (Electorum puta Brandeburgiæ, Saxoniæ, & Bavariæ) aulæ ſufficientem ad animum recreandum materiam ſuppeditare queant, peregrinum inſuper Hortum Tibi repræſento, quem animo, oculiſque perambulare aliquando poteris; ejuſdemque quintam partem Tibi offero & inſcribo. Accipe igitur, Vir Illuſtriſſime, benigne hoc opus, & ſcias me Tui nunquam non memorem eſſe, cum ſim

Vir Nobiliſſime ac Illuſtriſſime

virtutum Tuarum

Obſervantiſſimus Cultor

Dabam Trajecti ad Rhenum
31 Julii 1684.

NRICUS VAN RHEEDE
TOT DRAAKESTEIN.

JO-

JOHANNES MUNNICKS
LECTORI BOTANOPHILO
S. P.

HAbes hic, Amice Lector, quintam Horti Malabarici partem; tertiam noſtrâ operâ editam. Polliciti aliquando literato orbi ſumus, integram tandem ſtirpium Malabaricarum hiſtoriam nos perfecturos: Sed quandoquidem plurimis curis cum Academicis inprimis, tum practicis in diverſa trahimur, ut geminorum voluminum editio ſingulis annis à nobis vix ſperari poſſit; imo vix unum tomum abſolvere nobis, occupationum mole impeditis, detur: Typographi tarditatis hujus pertæſi, imprimis quandoquidem novem perficienda volumina reſtent, iteratò nos compellarunt, num Malabaricus hic Hortus tardè ſuccreſcens non citius perfici poſſit? Quod cum ſine publici noſtri muneris (quod præcipuè nobis cordi eſt) detrimento fieri nequeat, hortum hunc omittere coacti fuimus. Ipſis vero, & præſertim Nobiliſſimo D. De Rheede ut ſatisfieret, inſignem aliquem virum, eruditionis famâ celebrem,

plantarum deſcriptionibus delineandis idoneum requiſivimus, tandemque offendimus virum doctiſſimum pariter ac diligentiſſinum, *Theodorum Janſonium ab Almeloveen.* M. D. Diſcipulum quondam gratiſſimum, nunc Amicum candidum: is amore in eximium hoc opus Botanicum flagrans, illam curam lubens in ſe ſuſcepit; Cæterum reliqua in Horto hoc diſponenda & perficienda ipſi relinquimus. A cujus eruditione & indefeſſâ diligentiâ omnia bona ſperare oportet. Vale.

JOAN-

JOANNES COMMELINUS

REI HERBARIÆ

STUDIOSO

LECTORI

S.

QUum quintum hoc Malabarici Horti volumen, Lector Humaniſſime, multas, nulli hactenus notas, vel animadverſas, omnes, exceptis paucis, bacciferas, in ſe contineat, ſive frutices ſive arbores, juſtum ordinem ſequi non potuimus. Quippe multarum obſcuriſſima cognitio, notarum characteriſticarum ſumma diverſitas, cum deſcriptis omnibuſque vulgaribus conferre, adeoque in communem diſpeſcere ordinem prohibuit, quemadmodum ſequentia evidentiſſime quoque demonſtrabunt. Ut autem hic evitaretur error, nova inveſtiganda forent ſtigmata, novus inſtituendus ordo; quod ea propter Te P. L. monere volui, ut benivolo animo commiſſis ignoſceres erroribus. Sunt autem, quas Nobil. Autor, ſolo duntaxat de indigenis ſuis benemerendi collegit communicavitque animo, plane novæ incognitæque plantæ, quas abſolutionibus commentariis illuſtrare potis non fui,

præcipuè quum longe præſtantius putem ſilere, quam incertum quid in medium producere. In bonam itaque accipias partem, quodcunque à me præſtitum ſit, velim, & Dei temporiſque beneficio, ſequentia exſpectes. Vale.

HOR-

- Vitex alata -

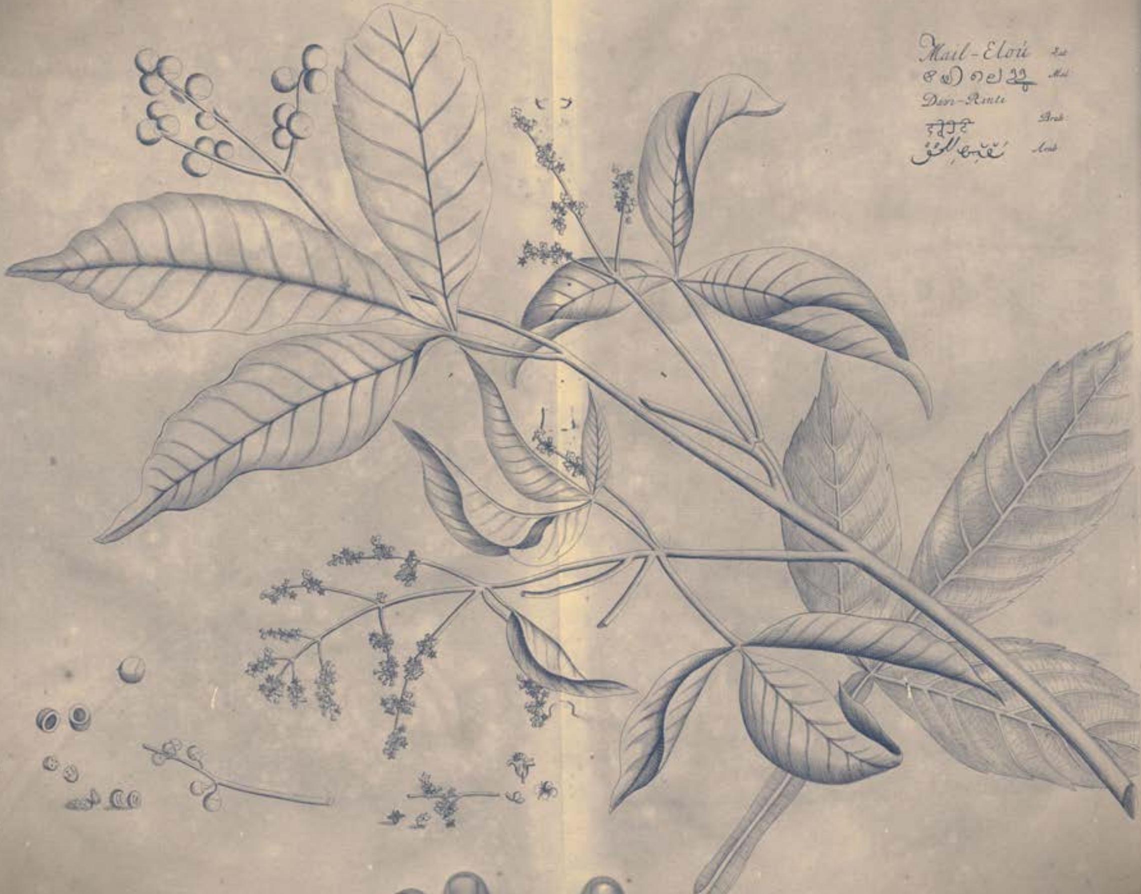
Mail-Elou Lat.

Mal.

Dew-Rinte

Brah.

Arab.

PARS QUINTA
HORTI MALABARICI
DE
ARBORIBUS.
ET
FRUTICIBUS BACCIFERIS.

MAIL-ELOU.

Tab. 1.

ARbor quæ Malabarenſibus *Mail-Elou*, Brachmanis *Davi-riuti*, Luſitanis *Carilha*, Belgis *Loop-beſſen* nuncupatur, procera eſt, quinquaginta circiter pedes alta, caudice craſſo, multiſque ramis cinereo-viridibus, ſupernè quadrandulis ac geniculatis donato: Lignum ponderoſum, ex albo rubeſcens, cortice munitum cinereo, intus flaveſcente.

Radix craſſa, albicans, flaveſcente cortice cincta, odora, inſipida.

Folia terna ſimul juncta oblongis ac alatis petiolis circa extremos ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, & nonnunquam in ambitu crenata, ſupernè atroviridia, infernè ſubviridia, nitentia, glabra, flexibilia, digitis confricta ſuaveolentia, at inſipida; teneriora tamen ſubaſpera & rugoſa: a pediculo ad apicem folii nervus decurrit conſpicuus, rotundus, in adverſa parte eminens, e quo plurimi ſuperiora verſus exoriuntur nervuli, tandem evaneſcentes.

Floſculi odori, inſipidi, circa extremos ramulos, oblon-

gis, ſubviridibus, lanuginoſis, ac quadratis petiolis racematim proveniunt, calycique exiguo ſubviridi, in quinque lacinias acuminatas ſecto, inhærent, quinque foliolis conſtantes; viz. uno majore, rotundo, cochleato-cavo, quod interius cæruleum, exterius cæruleo-albicans; & quatuor minoribus cuſpidatis, albicantibus exterius, interius viridi-dilutis, cum baſi purpuraſcente, haud ſecus ac in herbæ trinitatis floribus videre eſt, quatuor ſtaminulis albicantibus, fuſcis apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ ſtilus prodit candidus, capitulo flaveſcente.

Floſculis pari modo ſuccedunt *Fructus* rotundi, vacciniis haud abſimiles, glabri, nitentes, virides primum, dein nigricantes, tenui pellicula cincti, intuſque carne molli, aqueâ, atro-viridi, inſipidâ, ac inodorâ referti; intra quam oſſiculum locatur oblongo-rotundum, glabrum, tres, quatuorve albicantes, unctuoſique ſaporis *nucleos* includens.

Provenit in multis Regni Malabarici locis, præſertim circa Mangatti; ſemper viret; quotannis ſemel, nonnunquam bis floret, frugetque, ac diu ſuperſtes manet.

Cæterum lignum arboris operæ fabrili accommodum. Ex foliis & cortice contuſis, ac in oryzæ infuſo coctis apozema conficitur, quod doloribus poſt partum potenter medetur, nec non ſecundinas in utero relictas expellit, & lochia expurgat. Idem inſuper viris pariter & mulieribus præter modum craſſis & obeſis exhiberi ſolet pro potu, ut ſenſim attenuentur ac graciléſcant. Succus è viridi cortice, cum maturæ nucis Indicæ lacte, expreſſus & exhibitus diarrhæam ſanat, ac colicos dolores tollit. Ex hujus arboris, uti & *Paal-valli* ramulis tenerioribus ſimul contuſis, & in aqua coctis Balneum fit contra febres inveteratas, arthritidem, & quoſcunque artuum dolores.

KATOU-

Katou-Mail-Elou Lat.
Mal.
Brah.
Arab.

KATOU-MAIL-ELOU.

Tab. 2.

K*Atou-mail-Elou* Malabarenſibus, *Davi-riuti* Brachmanis, *Carilha de Serra* Luſitanis, *Wilde loop-beſſen* Belgis, Arbor eſt vaſtæ magnitudinis, præcedente altior, ramulis viridibus, quadrangulis, atque lanuginoſis in orbem diffuſis ornata; Lignum alboſtriatum, cortice munitum furvo, intus ruſo.

Radix craſſa, fibrata, albicans, rubro, intuſque flaveſcente cortice tecta, odora, inſipida.

Folia geminata brevibus petiolis ordine parallelo longis, rotundis, craſſis, ac lanuginoſis ramulis inhærent, oblongo-rotunda, craſſa, mollia, tomentoſa, ſupernè atroviridia, infernè ſubviridia; coſta media craſſa, & in adverſa parte extuberans, è qua nervuli transverſi plures ſuperiora verſus excurrunt, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur: ſapor auſterus, odor nullus.

Floſculi numeroſi circa extremos ramulos ubique inter folia glomeratim, non ſparſim producuntur, ſenſimque porrectis columellis umbellæ ſpecie panduntur, *Mail-Elou* floſculis haud abſimiles, at majores.

Fructus calycibus ſuis excepti, pari fertilitate floſculis ſuccedunt, *Mail-Elou* fructibus ſimiles.

Naſcitur montanis & petroſis Regni Malabarici locis, præſertim in Candenate, & circa Cochin; ſemper viret, quotannis floret, frugetque, ac ducentos ultra annos ſuperſtes manet.

Porro lignum arboris operæ fabrili accomodum. Adhæc inſignes ejuſdem arboris vires extolluntur in diarrhæa, dyſenteria, & teneſmo. Ex foliis cum pipere, & ſemine *Codda-palæ* in oryzæ infuſo coctis Antidotum fit ſer-

pentum, ſcorpionum, aliorumque venenatorum animalium ictibus. E cortice contuſo & cocto medicamentum conficitur, ad ſanguinem ex caſu in corpore coagulatum diſſolvendum.

Tab. 1. 2.

Flores *Katou-mail* albo-purpuraſcentes ſunt. Videntur autem duæ hæ arbores *Tini* ſpecies.

HARI-

Parilì Lat.
Mal.
Arab.

PARILI.

Tab. 3.

P*Arili* Malabarenſibus, *Pariloſſi* Brachmanis, *Arbore Bitanha* Luſitanis, *Speen-beſſen* Belgis, Arbor eſt procera, caudice craſſo, albicante, cinereo cortice obducto, multiſque atro-purpureis ramulis in orbem diffuſis donato.

Radix flaveſcens, ſubalbicante cortice cincta, amara, graveolens.

Folia geminata brevibus ac rubeſcentibus petiolis circa extremos ramulos ordine parallelo proveniunt, oblongo-teretia, acuminata, & in ambitu ſerrata, craſſa, denſa, glabra, nitentia, ſubviridia, nervis aliquot è media coſta purpuraſcente, ac inferius prominentein latera excurrentibus: ſapor amarus, odor ſylveſtris.

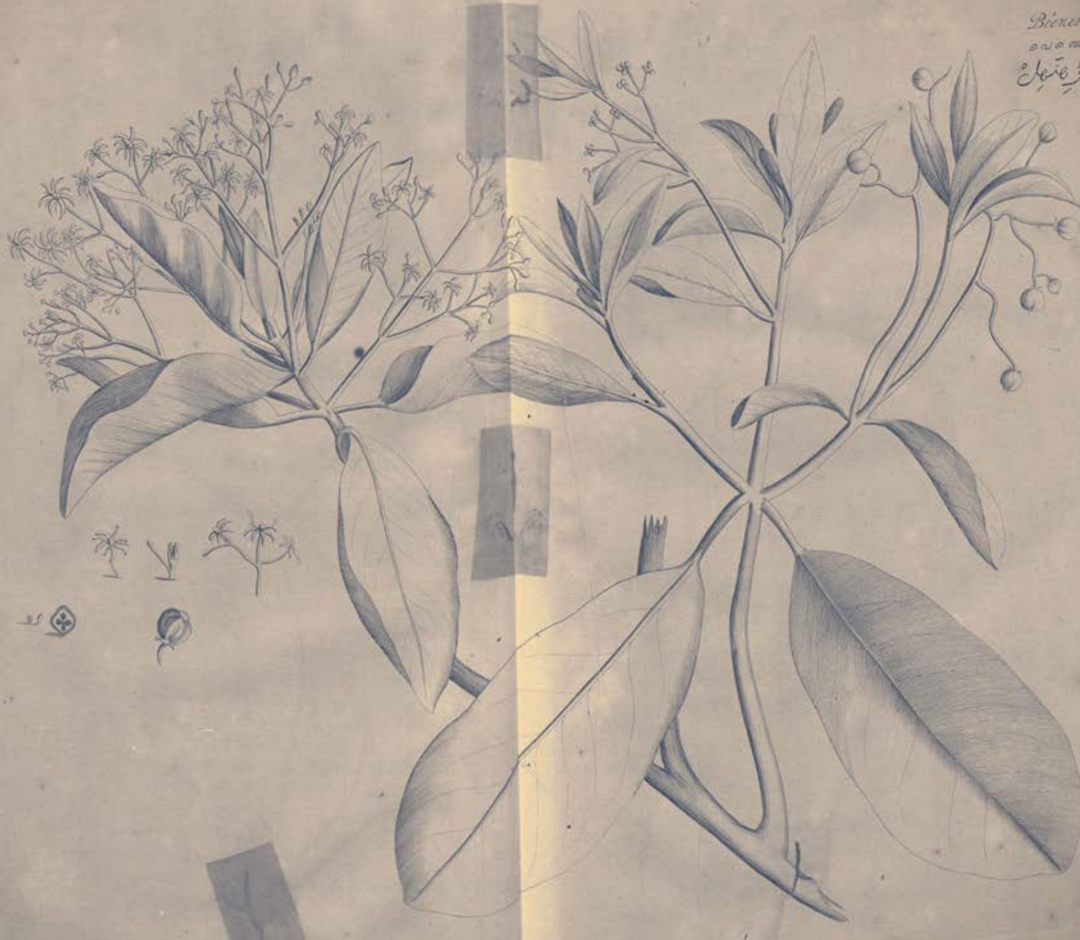
Floſculi ramulorum extremis racematim proveniunt, vitis viniferæ floſculis haud abſimiles, quatuor candidis & acuminatis foliolis conſtantes, inodori, amari.

Floſculis decidentibus ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, tripartitæ, viridi-rubeſcentes, glabro, craſſoque cortice cinctæ, carne intus ſucculentâ, adſtringente, ac inodorâ refertæ, intra quam oſſiculum continetur albicans, tria continens *ſemina* oblonga, candida, amara.

Creſcit in variis Regni Malabarici locis, præſertim circa Moutan; ſemper viret, floret Auguſto, frugetque Novembri & Decembri menſibus, atque non raro bis in anno maturos exhibet fructus.

Cæterum arboris radix & folia ſanguinis conſtitutionem melancholicam & atrabilariam corrigunt, ac acidos, ſalſoſque humores temperant. Ex foliis, cum foliis *Caretti*, in parte 2da. deſcriptæ, in lacteo nucis Indicæ ſucco coctis, potio conficitur, quæ cum externarum, tum internarum hæmorrhoidum doloribus mitigandis conducit.

Béenel

BEÉNEL

Tab. 4

BEénel Malabarenſibus, *Mana* Brachmanis, *Catuſa* Luſitanis, *Papekoppen* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, duodecim circiter pedes alta, caudice tenui, ramulis in orbem diffuſis eleganter ornato; qui cortice primum viridi, dein ſubcinereo, ſaporiſque acris & aromatici, obducti, atque molli & albicante medullâ intus referti ſunt: Lignum tamen prædurum, albicans, inſipidum, inodorum.

Radix ſimiliter albicans, rubeſcente cortice cincta, aromatica.

Folia ordine decuſſato, petiolis craſſis, ſubviridibus, circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, glabra, ſupernè colore atro-viridi ſplendentia, infernè viridi dilutiore; nervis aliquot e media coſta viridi, ac in adverſa parte valdè extuberante, in latera excurrentibus: odor & ſapor aromaticus.

Flores ſuaveolentes, circa extremos ramulos glomeratim, non ſparſim producuntur, ſenſimque porrectis columellis umbellæ ſpecie panduntur; conſtant ii quatuor oblongo-teretibus, cuſpidatis, rigidis, interius cochleato-cavis & albicantibus, exterius videſcentibus, atque ſtellæ in modum expanſis foliolis, octo candidis, ſurrectis, latis ac ſimiliter expanſis, ſtaminulis medium occupantibus; inter quæ globulus prodit videſcens, cum baſi flaveſcente.

Floribus *fructus* ſuccedunt ſubrotundi, & ferè quadrilateri, cum cuſpide brevi in vertice, craſſo, viridique cortice cincti, carne intus viridi-fuſcâ, odoris, ſaporiſque aromatici, referti; intra quam oſſiculum contine-

tur quadripartitum, quatuor candida ac oblongo-rotunda in diſtinctis loculis continens *ſemina*.

Creſcit arenoſis & montanis Regni Malabarici locis, præſertim in Baypyn; ſemper viret, quotannis floret, frugetque.

Porro ex arboris radice in ſeſami oleo cocta linimentum paratur, contra cephalæam, artuumque dolores inveteratos.

PATS-

Patsjotti

PATSJOTTI.

Tab. 5.

P*Atsjotti* Malabarenſibus & Brachmanis, quibus etiam *Sameno* nuncupatur, *Olheira* Luſitanis, *Oogappelen* Belgis, Arbor eſt pruno magnitudine ſimilis, caudice haud ita tenui, cinereo, ſaporiſque amaro-dulcis cortice munito, nec non ramulis ſubviridibus in orbem diffuſis ornato.

Radix fibrata, albicans, nigricante cortice cincta, ſaporis amaro-dulcis.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu ſerrata, craſſa, denſa, glabra, nitentia, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia, nervis aliquot e media coſta in latera excurrentibus; ſapor amaro-dulcis, ſylveſtris.

Floſculi albicantes ac ſuaveolentes racematim ſurculis inhærent, quinque oblongo-teretibus cuſpidatis foliolis conſtantes, quinque flaveſcentibus ſtaminibus medium occupantibus.

Floſculis pari modo ſuccedunt *Fructus* rotundi, ſurrecto florum calyce in vertice coronati, primum virides, dein cæruleo-nigricantes, ac nigricans continentes oſſiculum, quod *Nucleum* includit albicantem, dulcis, adſtringentiſque ſaporis.

Naſcitur locis arenoſis ac petroſis in Oedeampere & Candenate, ſemper viret, quotannis floret, ac menſe Decembri maturos exhibet fructus.

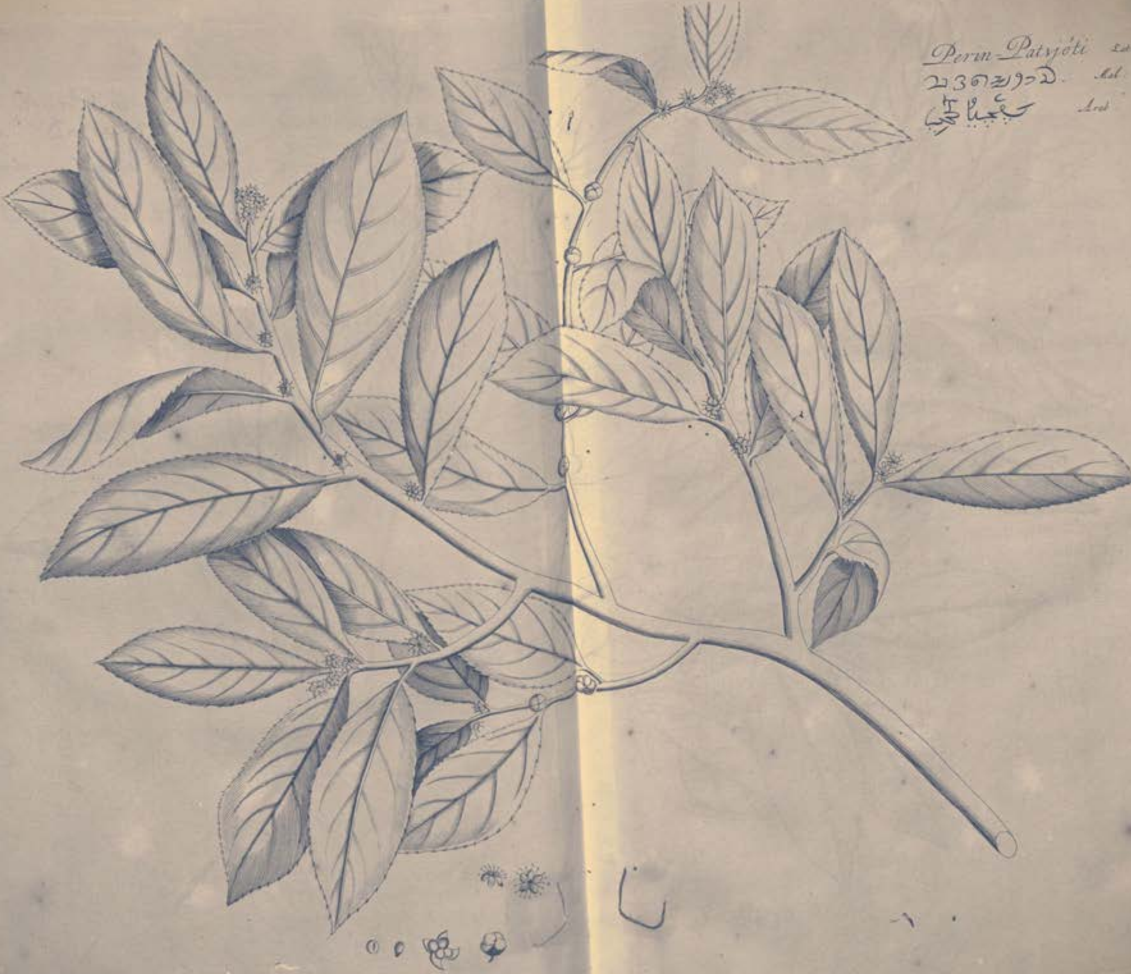
Cæterum arboris folia oleo incocta oculorum vitia corrigere ferunt. Radicis cortex cum cinnabaris pauxillo, & lacte muliebri tritus ophthalmiæ medetur: Ex eo-

dem cum zinzibere & ſemine cumini in aqua coĉto potus conficitur, qui ventris doloribus placandis mirificè confert.

Tab. 5.

Arboris hujus fruĉtus cum formâ, tum colore, & ſapore haud abſimilis eſt Fruĉtui *Cambuy* ſeu *Myrti americanæ ſylveſtris Piſonis*; propterea tamen eandem eſſe arborem, affirmare nequeo.

PERIN-

Perin-Patsjóti Lat.
Mal.
Arab.

PERIN-PATSJOTTI.

Tab. 6.

ARbuſcula quæ Malabarenſibus *Perin-patsjotti*, Brachmanis *Daſameno*, Luſitanis *Salaõ d'orra*, Belgis *Tamme Lerick* nuncupatur, humilis eſt, ſeptem circiter pedes alta, ac præcedenti ſimilis.

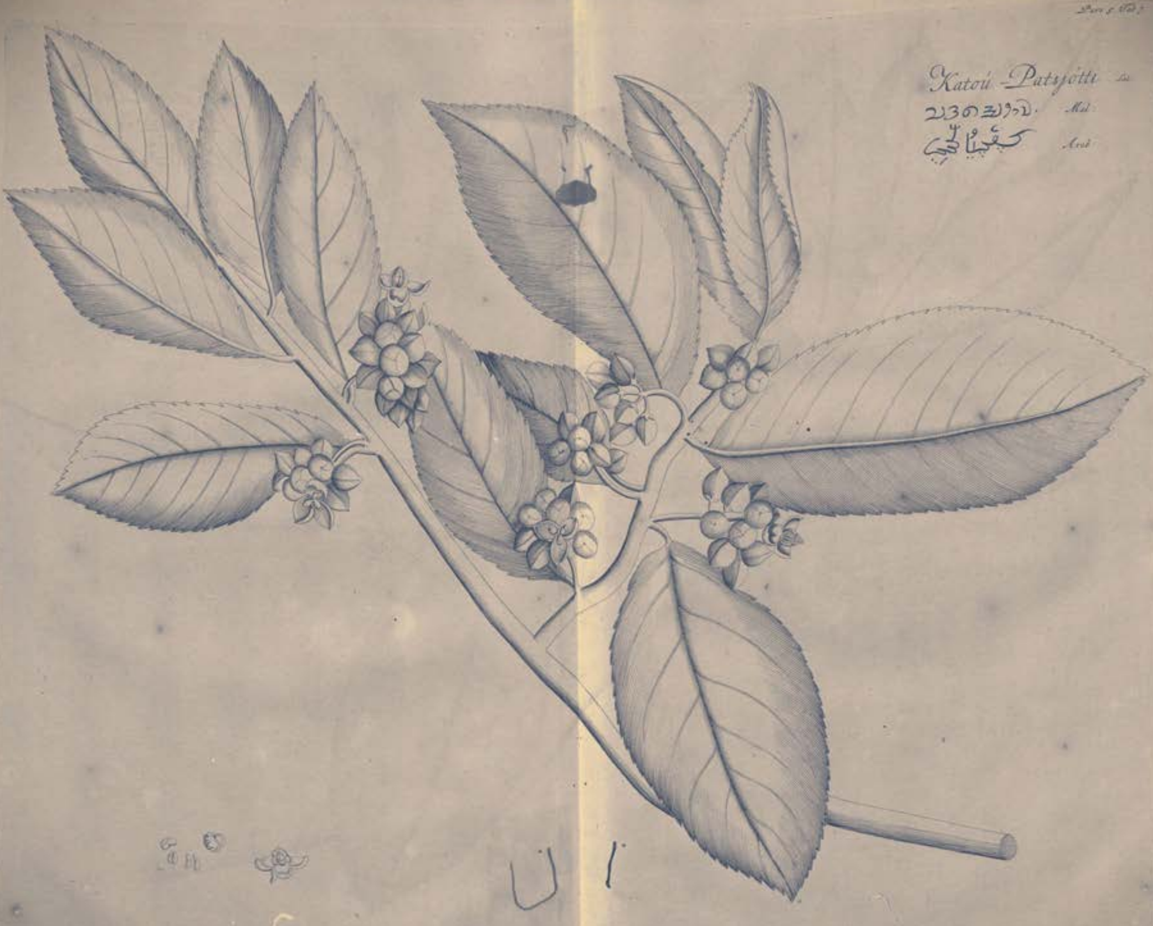
Folia ordine decuſſato, ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu crenata, craſſa, denſa, glabra, ſplendentia, nervis aliquot e media coſta in latera excurrentibus.

Floſculi non ſurculis foliaceis, at ipſis ramis inhærent, quinque candidis, oblongo-rotundis, & acuminatis foliolis conſtantes, numeroſis ſtaminulis albicantibus, flaveſcentibus apicibus ornatis, medium occupantibus, inter quæ ſtilus prodit exiguus, obtuſus.

Floſculis ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, quadripartitæ, viridi-flaveſcentes, quatuor intus continentes *ſemina* rubicunda, oblongo-rotunda.

Provenit ſimiliter in Candenate; ſemper viret, fructus fert Septembri & Octobri menſibus.

Cæterum ex arboris foliis in lacte vaccino & ſeſami oleo coctis linimentum paratur ophthalmicum, & cephalicum.

Katoú-Patsjótti
Mal.

KATOU-PATSJOTTI.

Tab. 7.

K*Atou-patsjotti* & *Tsjotti* Malabarenſibus, *Samenotti* Brachmanis, *Salaõ* Luſitanis, *Lerick* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, caudice tenui, albicante, cortice obducto cinereo-rubeſcente.

Radix ſubalbicans, rufo cortice cincta, graveolens, unctuoſa.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu crenata, craſſa, ſupernè colore atro-viridi ſplendentia, infernè ſubviridia, mollia, ac tomentoſa; nervis aliquot e media coſta in latera excurrentibus.

Flores ad foliorum exortum racematim ſurculis inhærent, tribus rubro-flaveſcentibus, ſubrotundis, ac cochleato-cavis foliis conſtantes; odor nullus.

Fructus calycibus quinquepartitis excèpti floribus pari modo ſuccedunt, ſubrotundi anterius in acutum mucronem deſinentes, tribus angulis ſulcati, craſſo, viridique cortice tecti: in meditullio tria latitant *ſemina* oblongo-rotunda, triquetra, purpureo-nigricantia, membranaceis pelliculis ſejuncta, ita ut ſingula in ſingulis latitent cellulis.

Provenit variis regni Malabarici locis, præſertim in Candenate; ſemper viret, quotannis fructus fert, Septembri viz. & Octobri menſibus.

In re medica nullus ejus uſus eſt.

Akára-Patsjóti Lat.
Mal.
Arab.

ACARA-PATSJOTTI.

Tab. 8.

ACara-patsjottili Malabarenſibus; *Tilo Sameno* Brachmanis, *Salaõ Femea* Luſitanis, *Lerick wyſken* Belgis, humilis quoque Arbuſcula eſt, præcedentium æmula. *Folia* tamen minus lata, & in ambitu non crenata.

Flores candidiſſimi, ſuaveolentes, ramulorum extremis numeroſi proveniunt, atque calyci viridi, in quatuor lacinias ſubrotundas ſecto, inhærent, quatuor oblongo-rotundis, ac verſus exteriora reflexis foliis conſtantes, ſtaminulorum albicantium, carneis ac ſubrotundis apicibus ornatorum, congerie mediam floris cavitatem & umbilicum occupante; inter quæ globulus prodit oblongus, acuminatus, quadripartitus, quatuor ſeminum, in fructu dein ſuccreſcentium, rudimentum.

Fructus ſubrotundi, cum cuſpide in vertice, quadripartiti, virides primum, dein atro-rubentes ac nitentes, e calyce florum occluſo conſtantes, quatuor oblongo-rotunda, ſubviridia, ac diſtinctis ſuis pelliculis incluſa *ſemina* continentes; ſapor ingratus & ſylveſtris.

Provenit etiam locis montanis & petroſis in Candenate; ſemper viret, Septembri & Octobri menſibus fructus fert.

Ex arboris foliis in oryzæ infuſo coctis g argariſma paratur, quod aphthis potenter medetur.

Tab. 6. 7. 8.

Quanquam peregrinæ hæ, & a nullo Botanico propoſitæ arbores *Patsjotti* nomine innoteſcunt; magna tamen in notis Eſſentialibus cernitur differentia, adeo ut diverſæ meritò cenſeantur ſpecies.

Mála-Poenna Lat.

Mal.

Brah.

MALA POENNA.

Tab. 9.

ARbor quæ Malabarenſibus *Mala poenna*, Brachmanis *Nalal ſuri*, Luſitanis *Saritos*, Belgis *Brons-boom* nuncupatur, procera eſt, caudice flaveſcente, cortice obducto cæruleo-albicante, rugoſo, odoris, ſaporiſque ſylveſtris, nec non ramulis ſubcinereis ac lanuginoſis, in orbem diffuſis, ornato.

Radix rubeſcens, furvo cortice cincta, amara.

Folia brevibus, craſſis, ac hirſutis petiolis denſâ congerie circa ramulos proveniunt, oblongo-teretia, craſſa denſa, glabra, ſplendentia, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia, ac lanuginoſa; nervis aliquot e media coſta craſſa, viridi-albicante, hirſuta, ac in adverſa parte extuberante, in latera excurrentibus: ſapor amarus ac ſylveſtris.

Interim ipſis ramis *Gemmæ* proveniunt ſubvirides, exiguæ, rotundæ, quadripartitæ, quibus apertis quinque prodeunt *Floſculi*, quatuor vel quinque oblongo-rotundis, viridi-albicantibus, ac inferius ſubrubeſcentibus foliolis ſinguli conſtantes, octo vel decem albicantibus, ſurrectis ſtaminulis, flaveſcentibus apicibus ornatis, medium occupantibus.

Floſculis ſuccedunt *Baccæ* ſubrotundæ cum cuſpide in vertice, viridi-fuſcæ, glabræ, nitentes, ſaporis ſubamari & aromatici, unum intus *Nucleum* continentes.

Naſcitur variis regni Malabarici locis, præſertim in Rapolyn; ſemper viret, quotannis floret, frugetque.

Cæterum arboris folia cum ſiccato Elephantis fimo in pulverem redacta, & relictis poſt curatas variolas ulcuſculis inſperſa, iiſdem mederi fertur.

Tab. 9.

Pinnæ ſeu *Poenuæ* nomine plures arbores in horto Malabarico occurrunt, inter quas tamen magnum obſervatur diſcrimen.

Pavetta Lat.

Cità-Matiki

PAVETTA,

ſeu

MALLEAMOTHE.

Tab. 10.

P*Avetta* Malabarenſibus, *Cita Mataqui* Brachmanis, *Fruita Gradinha* Luſitanis, *Scheel-coorn* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, ſeu potius Frutex, trium circiter pedum altitudine, caudice tenui, albicante, cortice cinɛto cinereo, ramuliſque viridibus, in orbem diffuſis, ornato.

Radix fibrata, albicans, ſaporis amari, odoris aromatici.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, mollia, viridia, ſupernè ſplendentia, infernè nequaquam; nervis aliquot e media coſta viridi-albicante, ac in adverſa parte eminente, in latera excurrentibus; odor gravis, ſapor acidus, vinoſus.

Flores in umbellas expanſi extremis ramulis proveniunt, odori, quatuor candidis, acuminatis, ac ſtellæ in modis expanſis foliolis conſtantes: folia hæc totidem intercedunt ſtaminula alba, ſimiliter expanſa; medium occupante tenui, oblongo, candidoque ſtylo.

Floribus pari modo ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, glabro, viridi-fuſco, ac nitente cortice tectæ, carneque intus aqueâ, viridi, ſaporiſque ſubacidi refertæ; intra quam *Nucleus* continetur rotundus, albicans, durâ cartilaginoſâque pelliculâ cinctus.

Creſcit multis Regni Malabarici locis, præſertim in Warapouli; ſemper viret, quotannis floret, ac maturos exhibet fructus.

Porro ex arboris radice cultrorum capulæ conficiuntur. Cum foliis ſtercorantur agri. Adhæc ex foliis in palmæ oleo frixis linimentum fit ad tollendam impetiginem, & variolas exſiccandas: Ex iiſdem in aqua communi coctis fomentum paratur, ad hæmorrhoidum dolores placandos. Radix cum zinzibere & croco in pulverem redacta, & cum oryzæ infuſo exhibita, hydropem ſanat, ſeroſitates ſuperfluas per vias urinarias potenter educendo.

Tab. 10.

Arborem hanc prolixè deſcribit *Chriſtoph. Acoſta aromat. lib. cap. XIV.* nomine *Pavate*, additque *Vaſaveli* etiam nuncupari, quemadmodum & Luſitanis *Arbor contra los Eriſipolis.* Facit quoque ejuſdem arboris mentionem *Caſparus Bauhinus in pinace*, iſque *Arborem Malabarenſium fructu Lentiſci* vocat; ut & *Joh. Nieuhof in itinerario fol.* 167.

Tsjeriam-Cottam. Lat.
Mal.
Pátara-Pónni
Brah.
Arab.

TSJERIAM-COTTAM.

Tab. 11.

Tſjeriam-Cottam Malabarenſibus, *Pattara-ponni* Brachmanis, *Ramiſoli* Luſitanis, *Lijs-beſſen* Belgis, Arbuſcula eſt humilis, caudice candido, cortice obducto cinereo, inodoro, acri.

Radix albicans, acris, inodora.

Folia craſſis, brevibuſque petiolis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, craſſa, denſa, glabra, supernè viridia, infernè ſubviridia; coſta media albicans, & in adverſa parte quodammodo extuberans, è qua plures exiles nervuli ſuperiora verſus exoriuntur, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur: ſapor adſtringens & ſylveſtris.

Floſculi racematim proveniunt, exigui, ſuaveolentes; conſtant ii quinis, viridi-fuſcis, ſubrotundis, ac expanſis foliolis, quinque e viridi flaveſcentibus ſtaminulis medium occupantibus, inter quæ ſtilus prodit tenuis, viridi-dilutus, capitulo rotundo.

Floſculis pari modo ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, cum cuſpide in vertice, primum viridi-albicantes, dein rubeſcentes, carne intus humidâ, ſaporiſque acidi refertæ, Ribibus noſtratibus haud multum abſimiles, præterquam quod unicum tantummodo in ſingulis continetur *oſſiculum* ſcabrum, albicans, plano-rotundum.

Creſcit multis in locis Regni Malabarici, præſertim in Warapoli & Paloerti; ſemper viret, quotannis ſemel, nonnunquam bis floret, frugetque.

Porro ex arboris foliis in aqua coctis fit oris collutio, gingivis flaccidis ac prætumidis curandis utilis. Etiam e cortice cum ſemine cumini in lactis ſero decocto gargariſma paratur, quod aphthis potenter mederi dicitur.

Tab. II.

Tijeriam-Cottam ad cæteras *Cottam* ſpecies part. 1. Tab. 56. & part. 2. Tab. 16. meritò refertur; eſtque tertia illarum, ut notæ genericæ indicant: omnes namque humiles ſunt arbuſculæ bacciferæ, flore pentapetalo.

Besâal
Vilengi

B A S A A L.

Tab. 12.

ARbor quæ *Baſaal* Malabarenſibus, *Vilengi* Brachmanis, *Fruita Pedrica* Luſitanis, *Swyn-beſſen* Belgis nuncupatur, mediocris eſt magitudinis, caudice tenui, albicante, cortice obducto cinereo-fuſco; necnon pluribus ramulis ſubviridibus, ac ſubcinereis donato.

Radix albicans, craſſo, ſubrufoque cortice tecta, ſaporis amaricantis.

Folia circa extremos ramulos brevibus petiolis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, mollia, flaccida, atro-viridia; coſta media craſſa, e qua plures ſuperiora verſus exoriuntur coſtulæ, in adverſa parte extuberantes: ſapor amarus, odor acris.

Floſculi numeroſi racematim proveniunt, candidi primum, dein ex albo rufeſcentes, ſuaveolentes, calycique exiguo, ſubrufo, in quinque lacinias acuminatas ſecto inhærent, quinis oblongo-teretibus, ac ſtellæ in modum expanſis foliolis conſtantes: foliola hæc totidem intercedunt ſtaminula alba, ſurrecta, ſubrufis apicibus ornata; medium occupante ſtylo exiguo.

Floſculis ſimili fertilitate ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, rubeſcentes, cum cuſpide in vertice, inferius calyce quinquangulo exceptæ, carne ſucculentâ ac ſubdulci intus refertæ; intra quam oſſiculum locatur albicans, plano-rotundum, Nucleum continens candidum, amaro-dulcem.

Provenit locis arenoſis, præſertim fertili ſolo circa Cochin; quotannis floret, frugetque, atque a primo ſationis anno ad quintum decimum frugifera eſſe ſolet.

Cæterum e tenerioribus arboris foliis, addito zinzibere, in aqua coctis gargariſma paratur, faucium affectibus tollendis utile. E baccis in butyro frixis unguentum conficitur, quod fronti ac temporibus illitum phreniticis valde prodeſſe dicitur: Nuclei vero earundem aſſumpti lumbricos necant. Radicis cortex ſiccatus, & dolenti denti adhibitus odontalgiæ mederi perhibetur.

Tab. 12.

Arboris hujus fructui haud diſſimilis Fructus provenit in Java circa Bataviam, iſque Malaccis *Bou-Buria*, Javanis *Kanne koeni* nuncupatur.

KARE-

Kare-Kandel

Candelo

KARE-KANDEL.

Tab. 13.

K*Are-Kandel* vel *Kandeque* Malabarenſibus, *Kandelo* Brachmanis, *Arbore da pao Salgado* & *Salgeira* Luſitanis, *Kandeke* ſeu *Run-boom* Belgis, Arbor eſt procera, quadraginta circiter pedes alta, caudice craſſo, denſo, cortice obducto craſſo, cinereo, intus rubeſcente, multiſque ramulis nodoſis ac geniculatis donato.

Radix itidem craſſa, fibrata.

Folia bina aut terna ſimul juncta extremis ramulis inhærent, oblongo-rotunda, glabra, denſa, ſupernè colore atro-viridi ſplendentia; infernè viridi dilutiore; nervis aliquot in adverſa parte eminentibus, e media coſta in latera excurrentibus.

Flores umbellæ in modum longis ac viridi-ſtriatis petiolis, circa foliorum exortum proveniunt, inodori, exigui, ſuntque quaſi gemmulæ e ſeptem acuminatis, viridibuſque foliolis conſtantes: ex umbilico prodeunt ſtaminula quatuordecim; quorum ſeptem albicantia, apicibus criſpis, candidiſque ornata, floſculi foliola intercedunt; ſeptem vero longiora, rotundis flavisque nodulis dotata mediam floſculi cavitatem occupant, altiuſque eminent, inter quæ ſtilus prodit albicans, ſupernè velut ſtellulâ candidâ ſeptem cuſpidum exornatus.

Fructus conſimili modo frequentes ſuccreſcunt, ſuntque *Baccæ* rotundæ, umbilico exiguo in vertice præditæ, primum virides, dein rubeſcentes, tandem rubro-nigricantes, ac reſinoſis, albicantibuſque ſtriis obductæ, carne intus rubicundâ ac ſubacidâ refertæ, intra quam oſſiculum locatur atro-purpureum.

Naſcitur ubique in Malabar; ſemper viret, quotannis floret, frugetque.

Porrò cum arboris foliis agri ſtercorantur. Etiam ex iisdem tenerioribus in oryzæ infuſo coctis, oris collutio fit, aphthis curandis ſummè utilis.

Tab. 13.

Kare-Kandel ſeu *Kandeque* inter bacciferas meritò refertur; plures tamen arbores ejuſdem nominis inter ſiliquoſos parte ſeqq. exhibebuntur. *Zanonius* cap. 13. *catalogi ſtirpium in Regno Malabarico creſcentium* quoque hujus arboris mentionem facit, at *Kandol* vocat.

Corinti-Panel Lat.

Mal.

Korinti

कोरींट Brah.

Arab.

CORINTI PANEL.

Tab. 14.

ARbuſcula quæ Malabarenſibus *Corinti Panel*, Brachmanis *Corinti* & *Apocaro*, Luſitanis *Pao Coſtus do Mato*, Belgis *Heyl-wortel* nuncupatur, altera *Narum-Panel* part. 2. Tab. 10. deſcriptæ ſpecies eſt, ſimilique modo, ac pari altitudine excreſcit.

Radix albicans, cinereo ac lanuginoſo cortice tecta; ſapor acris, odor aromaticus.

Folia ſine ordine ramulis inhærent oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, nitentia, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia; coſta media craſſa, infernè eminens, e qua plurimi ſuperiora verſus exoriuntur nervuli, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur: odor ac ſapor acris, & aromaticus.

Flores racematim proveniunt, conſtantque ſex viridibus, oblongo-rotundis, ac extrorſum reflexis foliis, medium occupante globulo plano-rotundo, viridi, qui ipſius fructus rudimentum eſt.

Floribus pari modo ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, primum virides, dein rubicundæ, carne ſubdulci intus refertæ, intra quam oſſiculum locatur rotundum, rubro-fuſcum, *Nucleum* continens albicantem.

Creſcit ubique in Malabar, & præſertim locis arenoſis ac petroſis in Candenate; quotannis floret, fructuſque fert, menſibus viz. Julio & Auguſto.

Vires autem & facultates hujus arboris eædem ſunt, ac *Narum-panel* part. 2. Tab. 10. deſcriptæ.

Tab. 14.

Arboris hujus duæ ſpecies in parte 2. Tab. 9. & 10. exhibentur; viz. *Panel*, & *Narum-panel*, quas *Nimbo* eſſe putavi; at malè; uti alibi latius docui.

11

PERIN-PANEL.

Tab. 15.

PErin-panel Malabarenſibus, *Cali apocaro* & *Cunto* Brachmanis, *Paõ-coſtus* Luſitanis, *Groot Heyl-wortel* Belgis, Frutex eſt ſeu Arbuſcula humilis, quatuor circiter pedes alta, caudice tenui, albicante, cortice obducto cinereo, intus viridi, aromatico.

Radix denſa, albicans, ſurvo cortice tecta, ſaporis acris, odoris aromatici.

Folia geminata ordine parallelo circa ramulos craſſis ac ſubviridibus petiolis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, tenuia, ſupernè colore atro-viridi ſplendentia, infernè viridi dilutiore; coſta media craſſa, & in adverſa parte altè extuberans, e qua plurimi ſuperiora verſus exoriuntur nervuli, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur: ſapor ſylveſtris.

Flores racematim proveniunt, candidi primum, dein rufeſcentes, quinque teretibus acuminatis, ac extrorſum reflexis foliis conſtantes; totidem albicantibus ſtaminulis, flaveſcentibus apicibus ornatis, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus, inter quæ ſtilus prodit ſurrectus.

Floribus deciduis ſuccedunt *Baccæ* oblongo-rotundæ, acuminatæ, craſſo, duro, & atro-viridi cortice cinctæ, pulpâ intus albicante primum, dein ſubcæruleâ, aquoſâ, ac inſipidâ refertæ. In meditullio decuſſatim quatuor latitant *ſemina* albicantia, dura, oblongo-rotunda, membranaceis pelliculis a ſe invicem ſejuncta.

Naſcitur Regni Malabarici variis in locis, præſertim in Berkenkour; ſemper viret, floret, frugetque.

Cæterum ex fruticis hujus, ſeu arbuſculæ foliis ſiccatis, & prunis impoſitis, ſuffumigium fit, quod paroxyſmos hyſtericos potenter ſolvere fertur.

Tsjérou-Pánel Lat.

Mal.

Apacáru

अपकारु Brah.

Arab.

TSJÉROU-PÁNEL.

Tab. 16.

T*Sjerou Panel* ſeu *Baala paleti* Malabarenſibus, *Apacaro* Brachmanis, *Clyn Heylwortel* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, atque tertium genus *Narum-panel* part. 2. Tab. 10. deſcriptæ, cui tum caudice, tum radice, & creſcendi modo ſimilis eſt.

Folia ſine ordine ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia; coſta media craſſa, viridi-flaveſcens, ac in adverſâ parte extuberans, è qua plures exiles nervuli exoriuntur, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur: odor ac ſapor acris, & aromaticus.

Flores rotundis, viridibus, ac lanuginoſis petiolis circa extremos ramulos proveniunt, rubeſcentes, calycique exiguo, ſubviridi, ac tripartito inhærent, ſex oblongo-teretibus, cuſpidatis, ac ſtellæ in modum expanſis foliolis conſtantes, medium occupante capitulo globoſo, albicante primum, dein rufeſcente, punctis minutiſſimis in ſuperficie notato; quod ipſius fructus rudimentum eſt.

Floribus ſuccedunt *Fructus* rotundi, nigricantes, glabri, carne intus ſucculentâ, acido-dulci referti, intra quam oſſiculum continetur rotundum, nigricans; *Nucleum* includens albicantem.

Creſcit multis Regni Malabarici locis, præſertim in Angiccaimaal; ſemper viret, floret, frugetque.

Cæterum expreſſus ex arboris foliis ſuccus, & cum opii tantillo in initio febrium intermittentium exhibitus, illarum paroxyſmos mitigat: Ex iiſdem in aqua communi coctis ſemicupium paratur ad arthriticos dolores placandos.

Kal Tsjerou Panel Lat.
Mal.
Brah.
अपकार
Arab.

KALTSJEROU-PANEL,
ſeu
PANEL MONTANA MINOR.

Tab. 17.

K*Altsjerou-panel* Malabarenſibus, *Avali-apocaro* Brachmanis, *Pao Coſtus da ſerra menor* Luſitanis, *Berg Heylwortel* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, ſeu potius Frutex, atque quarta *Narum-panel* ſpecies; præcedentibus haud abſimilis, præterquam quod *Folia* minora ſint, oblongo-teretia, acuminata, ſuaveolentia, aromatica.

Provenit locis montanis & petroſis circa Paracaro; ſemper viret, floret, frugetque.

Vires autem & facultates hujus arbuſculæ eædem ſunt, ac *Narum-panel.*

Kasjou Panel Lat.

Mal.

Apacáru

अपकारु Brah.

Arab.

KATSJAU-PANEL, *ſeu* *PANEL SYLVESTRIS.*

Tab. 18.

ARbuſcula quæ Malabarenſibus *Kasjau-panel*, Brachmanis *Pee-apacaro*, Luſitanis *Pao Coſtus Bravo*, Belgis *Wild Heylwortel* nuncupatur, humilis eſt, quatuor circiter pedes alta, caudice tenui, multiſque ramulis ſubviridibus donato; Lignum albicans, cortice cinereo, intus viridi, ſaporis acris & aromatici munitum; nec non ruſeſcente ac fungosâ intus medullâ refertum. *Radix* vero inſipida, inodora.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia; nervulis aliquot tenuioribus, ac vix conſpicuis e coſta media, viridi-albicante in latera excurrentibus: odor gratus, ſapor ſubacris.

Flores & *Fructus* Tsjerou-panel floribus & fructibus ſimiles.

Naſcitur locis montanis circa Mangatti; ſemper viret, floret, frugetve.

De viribus autem, & facultatibus nihil conſtat.

Tab. 16. 17. 18.

Quanquam Luſitani omnes *Panel* ſpecies ob ſaporem aromaticum vulgo *Coſti* nomine appellant, nullam tamen cum coſto ſimilitudinem habent, uti patet ex *Dioſcoride lib.* 1. *cap.* 5. At nulla apud Botanicos (quod ſciam) *Panel* mentio fit.

Kaiyavo-Maram Lat.
Mal.
सनली Brah.
Arab.

KASJAVO MARAM.

Tab. 19.

ARbor hæc Malabarenſibus *Kasjavo Maram*, Brachmanis *Sarani*, Luſitanis *Palins*, Belgis *Lieverboom* appellatur, Eſtque juſtæ magnitudinis, caudice mediocriter craſſo, multiſque ramulis nodoſis donato; Lignum prædurum, albicans, furvo cortice munitum.

Radix fibrata, albicans, rubicundo cortice cincta, inodora, ſubadſtringens.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, glabra, nitentia, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia, ſubacido-adſtringentia.

Floſculi inodori, ſubcærulei primum, dein purpuraſcentes, ad foliorum exortum racematim ſurculis proveniunt, calycique exiguo, rubicundo, ac quadripartito inhærent, quatuor ſubrotundis foliolis conſtantes, octo ſtaminulis, rotundis apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ ſtilus prodit tenuis, ſurrectus.

Fructus rotundi, glabri, nitentes, virides primum, dein albicantes & ſubcærulei, tandem cæruleo-nigricantes, carne intus cæruleo-albicante, ſucculentâ, dulcique referti; intra quam oſſiculum continetur, Nucleum includens albicantem.

Creſcit locis ſylveſtribus circa Cochin; ſemper viret, floret, frugetque.

Cæterum ex arboris foliis cum viridi curcuma in oleo coctis linimentum conficitur, hydatidibus pellendis utile: Foliorum ſuccus cum linteis pone aures poſitus Lippitudinem curat. Ex radice in oleo cocta litus paratur contra arthritidem & Cephalæam.

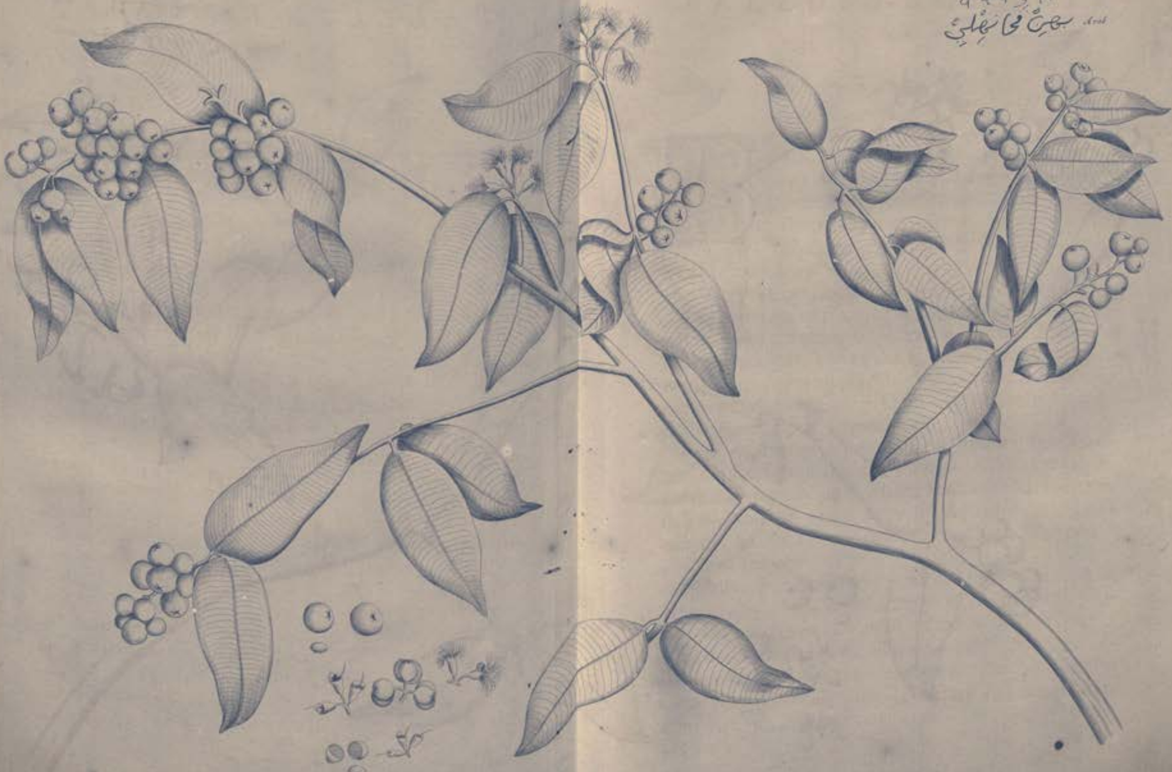
Bellútta-Kanneli *Lus.*

വെളുത്തകണ്ണലി *Mal.*

Davi-Beduai

घवबेडुी *Brah.*

بهرمحا بهلي *Arab.*

BELLUTA-KANNELI.

Tab. 20.

B*Elluta-Kanneli*, ſeu *Ben njavel* aut *Poutsja* Malabarenſibus, *Davi Bedoeſi* Brachmanis, *Fruta Cauri* Luſitanis, *Dwergen appelen* Belgis, Arbor eſt mediæ magnitudinis, caudice duro, albicante, ſurvo cortice munito; Nonnunquam vero plures caudices unica e radice excreſcunt.

Radix rubeſcens, odora, aromatica.

Folia geminata ordine parallelo circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, ſplendentia; coſta media albicans, ac infernè eminens, e qua nervuli plurimi parallelo ductu verſus ſuperiora excurrunt, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur: odor & ſapor aromaticus.

Flores racematim in ſurculis proveniunt, ſuaveolentes: conſtant ii unico viridi-albicante foliolo ſeu calyce, ſed in quinque leves inciſuras ſeu lacinias diviſo, numeroſis fibris candidis, ſubflaveſcentibus ac rotundis apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quas ſtilus prodit albicans, ſurrectus.

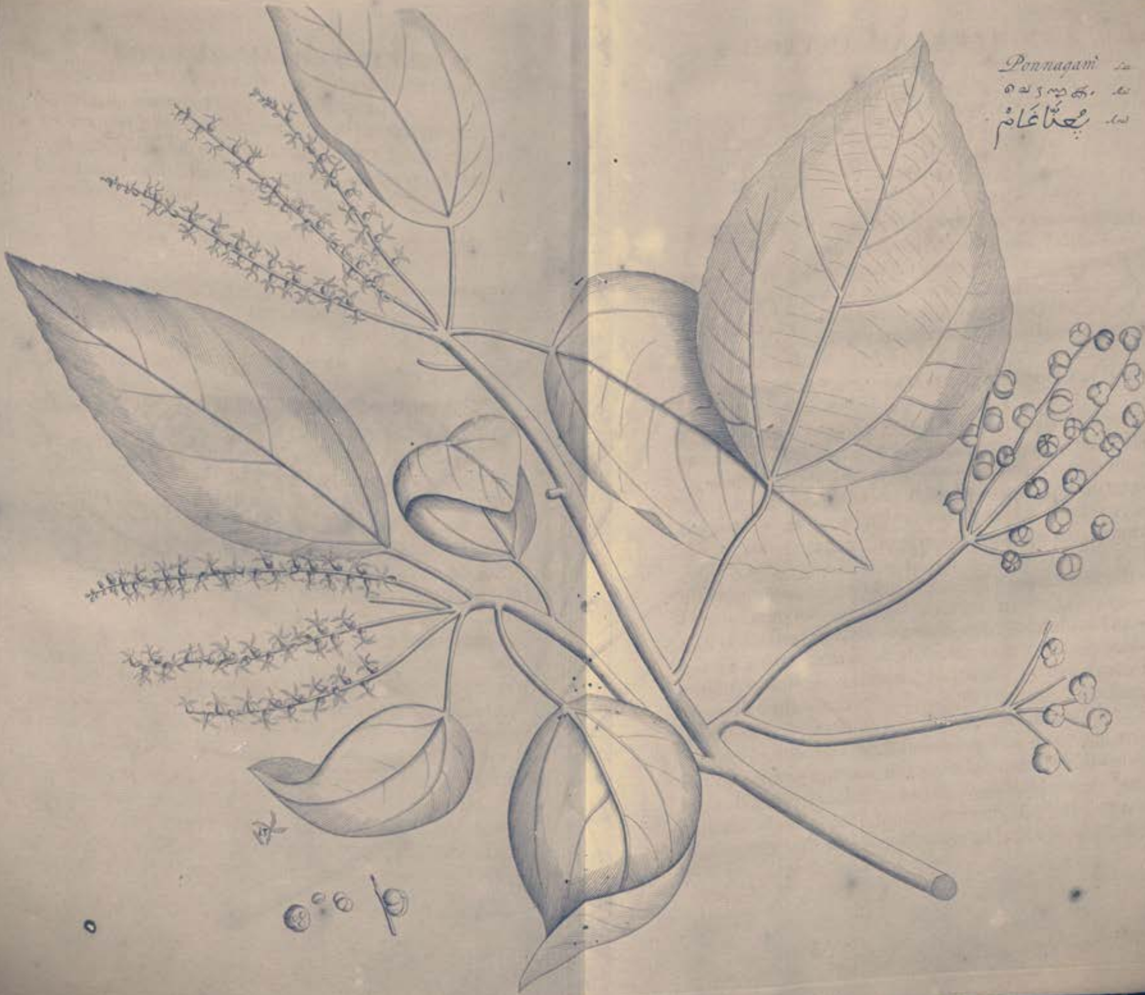
Floribus pari modo *Fructus* ſuccedunt rotundi, & in vertice calyce ſeu foliolo florum ſurrecto coronati, virides primum, dein albicantes, tandem candidi, tenui pelliculâ cincti, intuſque albicante, molli, ſubdulci; adſtringente, odoriſque aromatici carne referti; intra quam tenue continetur oſſiculum, Nucleum includens rotundum, viridem, aromaticum.

Provenit in Coeroernade, viciniſque locis montanis & petroſis; ſemper viret, floret, frugetque.

Cæterum arboris folia ſiccata, & in pulverem redacta; atque cum lactis ſero exhibita, diarrhæam ſanant: Ex foliis in aqua coctis Balnæum paratur contra quoſcunque articulorum dolores.

Tab. 20.

Belluta Tsjampakan in parte tertia deſcripta, quan- quamidem ejus cum hac arbore pronomen, in multis tamen ab invicem differunt, uti ex figuris & deſcriptionibus cernere licet.

Ponnagam Lat.
Mal.
پُنّاغَامْ Ara.

PONNAGAM.

Tab. 21.

ARbor quæ Malabarenſibus *Ponnagam*, Brachmanis *Beniſſa*, Luſitanis *Arola*, Belgis *Himpen* nuncupatur, procera eſt, triginta circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, multiſque ramulis in orbem diffuſis donato: Lignum denſum, albicans, cinereo cortice obductum.

Radix rubeſcens albicante cortice cincta, odoris, ſaporiſque ſylveſtris.

Folia petiolis longis, rotundis, ſubrubeſcentibus circa ramulos proveniunt; oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, ſupernè colore viridi-fuſco ſplendentia, infernè ſubviridia; a pediculo ad apicem folii conſpicuus nervus decurrit, minores quoſdam emittens, e quibus transverſæ multæ venulæ parallelæ excurrunt: odor & ſapor ingratus, ac ſylveſtris.

Flores inodori extremis ſurculis ſpicatim proveniunt, calycique exiguo ſubrubeſcenti inhærent, tribus, rarius quatuor oblongo-teretibus, virideſcentibus, intuſque lanuginoſis ac ſtriatis conſtantes foliolis, quæ e globulo rubicundo, oblongo-rotundo, prodeuntia, ac latè expanſa jucundum intueuntibus adſpectum exhibent; medium occupantibus ſtaminulis tenuiſſimis, breviſſimis.

Singulis floſculis ſinguli ſuccedunt *Fructus* rotundi, tribus, interdum quatuor angulis conſtantes, viridi-rubeſcentes: totidem diſtinctis loculis *ſemina* ſolida continent, cuticulâ nigricante ac nitente intecta, medullâ albâ, ex rotundo oblonga, ſapore adſtringente, cum ſubſequente ardore.

Provenit in Paroe; ſemper viret, floret, frugetque Auguſto & Septembri menſibus.

Cæterum ex arboris foliis & fructibus cum melle contuſis cataplaſma paratur, quod ictibus ac morſibus ſerpentum, aliorumque venenatorum animalium impoſitum, eos potenter ſanat. Similiter radix trita, & cataplaſmatis formâ locis contuſis impoſita, ſanguinem coagulatum diſſolvit, & contuſiones curat.

Tsjéru-Ponnagam

TSJEROU-PONNAGAM.

Tab. 22.

TSjerou-Ponnagam Malabarenſibus, *Davo-beniſſa* Brachmanis, *Arola menor* Luſitanis, *Roode Himpen* Belgis, altera *Ponnagam* ſpecies eſt; ſed minor.

Radix furva, aromatica, acris.

Folia præcedentis arboris foliolis ſimilia; at minora, & ſuaveolentia. Similiter *Flores* Ponnagam floſculis haud abſimiles: præter quos tamen alii exigui inſuper adſunt *Floſculi*, quibus Ponnagam deſtituitur.

Floribus ſuccedunt *Fructus* rotundi, in vertice umbilico trium filamentorum ſubviridium ac lanuginoſorum coronati, tenui, purpuraſcente, ac lanuginoſo cortice cincti; Nucem continent albicantem, tria diſtinctis loculis includentem *ſemina* nigricantia, nitentia.

Creſcit locis arenoſis in Baypin; ſemper viret, quotannis maturos exhibet fructus, menſe circiter Septembri.

Vires autem & facultates hujus arboris eædem ſunt, ac præcedentis.

Pee-Tsjerou-Ponnagam.

PEE-TSJEROU-PONNAGAM.

Tab. 23.

ARbor hæc Malabarenſibus *Pee-Tsjerou-ponnagam*, Brachmanis *Tabeniſſa*, Luſitanis *Arola da ſerra*, Belgis *Bergh-Himpen* nuncupatur; Eſtque major *Ponnagam* ſpecies, altiuſque excreſcit, cæteroquin ei valde ſimilis.

Fructus tamen a præcedentium ſpecierum fructibus quodammodo differunt. Sunt iidem Baccæ tricoccæ, *hoc eſt*, ex tribus globoſis lateribus conſtantes, ac ſi ex tribus globulis unitis ſint formatæ, viridi-flaveſcentes, lanuginoſæ, tria diſtinctis loculis *ſemina* continentes ſubrotunda, nitentia, Nucleo intus candido.

Naſcitur montanis Regni Malabarici locis, præſertim in Canjoer; ſemper viret, quotannis floret, ac maturos exhibet fructus, menſe circiter Auguſto.

De viribus autem, & facultatibus hujus arboris nihil conſtat.

Pei-Ponnagam Lat.

PEE-PONNAGAM.

Tab. 24.

P*Ee-ponnagam* Malabarenſibus, *Soubeniſſa* Brachmanis, *Arola-penachozo* Luſitanis, *Pluym Himpen* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, duodecim circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, multiſque ramulis in orbem diffuſis donato; Lignum albicans, cinereo ac lanuginoſo cortice munitum.

Radix Ponnagam radici ſimilis. Quemadmodum & *folia* præcedentium arborum foliorum æmula.

Flores circa extremos ramulos oblongis, & florigeris petiolis confertim proveniunt; ſuntque ſpicæ, ſeu potius virgulæ plumoſæ, viridi-flaveſcentes.

Fructus ſubrotundi, quatuor angulis conſtantes, virides, quadripartito in vertice umbilico coronati; quatuor *diſtinctis loculis *ſemina* continent exigua, oblonga, rufa, nitentia.

Provenit in Mangatti, ſemper viret, quotannis floret, frugetque, menſe viz. Auguſto.

Cæterum ex radicis & foliorum ſucco cum melle cocto linimentum paratur, potentiſſimum adverſus venenatorum animalium ictus, morſuſve præſidium. Idem præſtat Balneum, quod ex foliis hiſce cum allio decoctis conficitur.

Tab. 21. 22. 23. 24.

* Omnes hæ *Ponnagam* ſpecies arbores ſunt ſempervirentes Bacciferæ; & a nemine quod ſciam deſcriptæ.

Molagò-Maram

MOLAGO-MARAM.

Tab. 25.

MOlago-Maram Malabarenſibus, *Miriſato* Brachmanis, *Arbore da pimiento falſo* Luſitanis, *wilde peeper Boom* Belgis, arbor procera eſt, caudice craſſo, multiſque ramulis rotundis, viridi-flaveſcentibus, ac tomentoſis donato; Lignum denſum, albo-flaveſcens, cortice munitum craſſo, cinereo, aſpero.

Radix rufa, graveolens, inſipida.

Folia terna ſimul juncta petiolis longis, rotundis, ac tomentoſis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu crenata, ſupernè lanuginoſa, infernè lenia; Nervis aliquot è coſta media, viridi-albicante, ordine parallelo in latera excurrentibus: odor, & ſapor ingratus ac ſylveſtris.

Floſculi numeroſi petiolis longis ac lanuginoſis inſident; conſtant ii unico rufo & piloſo foliolo ſeu calyce, ſtaminulis tribus candidis, apicibus ornatis, medium occupantibus.

Singulis floſculis ſingulæ ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, atrovirentes primum, dein viridi-albicantes, ac lanuginoſæ, carne intus viſcosâ ac ſubdulci refertæ; intra quam *ſemen* continetur ſolidum, albicans, nucleo candido.

Naſcitur ſylveſtribus Regni Malabarici locis, præſertim in Paroê; ſemper viret, floret, frugetque.

Uſus autem hujus arboris in re Medica nullus eſt.

Tab. 25.

Quamquam arbor hæc piperis ſylveſtris nomine Malabarenſibus innoteſcit, nulla tamen inter arborem hanc & piperis plantam ſimilitudo eſt.

Mäil-Kómbi

Ona

MAIL-OMBI.

Tab. 26.

M*Ail-ombi* Malabarenſibus, *Ona* & *Jammanâ* Brachmanis, *Saloins* Luſitanis, *Wars-boom* Belgis. Arbor eſt Mali magnitudine, caudice mediocriter craſſo, multiſque ramulis in orbem diffuſis donato: Lignum molle, flaveſcens, furvo cortice munitum, cujus matrix dura, rufeſcens.

Radix furva, acris, inodora.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia; coſta media craſſa & in adverſa parte extuberans, e qua nervuli transverſi plures ſuperiora verſus excurrunt, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur: ſapor ſubacris, odor nullus.

Floſculi viridi-fuſci, ac nitentes racematim ſurculis inhærent, calycique exiguo, rotundo arctè inſident: ſunt Gemmæ rotundæ, exiguæ; in tres, quatuorve leves inciſuras ſeu lacinias diviſæ.

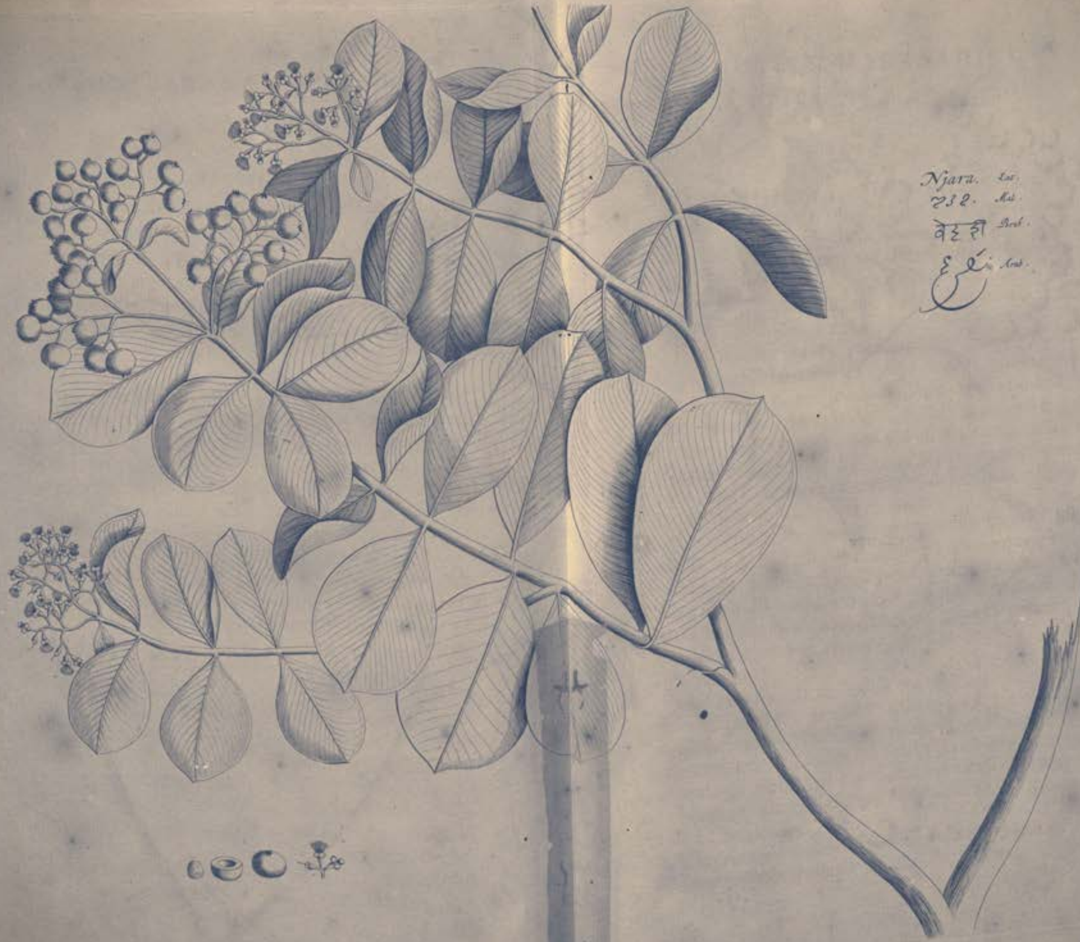
Floſculis pari fertilitate ſuccedunt *Baccæ* ſubrotundæ, in vertice umbilico, in totidem ut Gemmulæ inciſuras ſeu lacinias diviſo, coronatæ, viridi-fuſcæ, carne intus aqueâ, ingrati ac ſylveſtris ſaporis refertæ; intra quam *ſemen* continetur ſolidum, oblongo-rotundum.

Provenit multis Regni Malabarici locis, præſertim in Cranganoor; ſemper viret, quotannis bis maturos exhibet fructus, Aprilo viz & Septembri menſibus.

De viribus autem, & facultatibus hujus arboris nihil conſtat.

Tab. 26.

Mail-Ombi ex notis ſuis genericis *Berberis* ſpecies videtur.

Njara. Lat.

Mal.

Brah.

Arab.

NJARA.

Tab. 27.

ARbor hæc Malabarenſibus *Njara*, Brachmanis *Bedouſi*, Luſitanis *Gibique* & *graõ do gato*, Belgis *Stram-boom* of *Katers-ballen* nuncupatur, procera eſt, triginta circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, cinereo cortice munito, ramulisque in orbem diffuſis donato.

Radix craſſa, fibrata, nigricans.

Folia bina & bina ſibi invicem oppoſita, oblongo-rotunda, ac in mucronem deſinentia, craſſa, denſa, glabra, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia; coſta media albo-flaveſcens, ac protuberans, è qua nervuli transverſi plurimi ſuperiora verſus excurrunt, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur: ſapor adſtringens & ſubacidus, odor nullus.

Flores candidi, inodori, circa extremos ramulos glomeratim, non ſparſim producuntur, ſenſimque porrectis columellis umbellæ ſpecie panduntur; conſtant ii quatuor rotundis cochleato-cavis foliolis, numeroſis ſtaminulis albicantibus, flaveſcentibus apicibus ornatis, medium occupantibus, inter quæ ſtilus candidus, craſſuſque prodit.

Floribus ſuccedunt *Fructus* rotundi, virides primum, dein rubeſcentes, tandem nigricantes ac nitentes, umbilico in vertice ſtelliformi coronati, tenui cortice cincti, carneque intus ſucculentâ ac ſubdulci referti; intra quod oſſiculum continetur, *Nucleum* habens viridi-albicantem.

Naſcitur montanis Regni Malabarici locis; quotannis floret, frugetque.

Cæterum arboris radix variis modis uſurpatur ad oculorum, palpebrarumque affectus curandos.

Kaka Njara

KAKA-NJARA.

Tab. 28.

ARbor quæ Malabarenſibus *Kaka-Njara*, Brachmanis *Nilbedouſi*, Luſitanis *Fruita gibique preto*, Belgis *Swart Stram-boom* nuncupatur, præcedentis ſpecies eſt humilior, quatuordecim circiter pedes alta, caudice tenui, albicante, cortice munito ſurvo, intus flaveſcente; nec non ramulis viridi-fuſcis, in orbem diffuſis, donato.

Radix fibrata, nigricante, intus ſubrubeſcente cortice cincta.

Folia oblongo-rotunda, craſſa; denſa, glabra, ſupernè atro-viridia, infernè ſub viridia, Nervis aliquot e media coſta in latera excurrentibus; ſapor ſubacido-adſtringens, odor nullus.

Flores haud ſecus ac præcedentis arboris, extremis ſurculis proveniunt, inodori, quinque oblongo-teretibus, acuminatis, rigidis, craſſis, coloriſque carnei foliis conſtantes, totidem ſtaminulis albicantibus, flavo-rubeſcentibus apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ ſtilus prodit viridi-albicans, ipſius fructus rudimentum.

Floribus pari modo ſuccedunt *Baccæ* oblongo-rotundæ, calycique exiguo, viridi, in quinque lacinias ſecto inhærent, virides primum, dein albeſcentes, poſt rubeſcentes, tandem nigricantes ac nitentes, carne intus ſubrubeſcente ac ſubdulci refertæ, oſſiculo albicante, plano-rotundo.

Provenit in Porca & Moutan, ſemper viret, quotannis floret, fructusque fert, menſe viz. Auguſto.

Cæterum expreſſus ex arboris foliis ſuccus, & cum lacteo nucis Indicæ ſucco exhibitus lumbricos necat: & cum muria epotus eoſdem expellit.

Perin-Njara Lat.

Mal.

Brah.

Arab.

PERIN-NJARA.

Tab. 29.

ARbor hæc Malabarenſibus *Perin-njara* ſeu *Inalel*, Brachmanis *Madanaka*, Luſitanis *Graõ do gato*, Belgis *Katers-ballen* nuncupatur; Eſtque juſtæ magnitudinis, quadraginta circiter pedes alta, caudice craſſo, candido, cortice obducto furvo, multisque ramulis viridibus, ceu frondibus umbroſis in latum diffuſis, donato.

Radix rufa, nigricante cortice tecta, aromatica.

Folia geminata ordine parallelo extremis ramulis inhærent, oblongo-rotunda, ac in mucronem deſinentia, denſa, glabra, atro-viridia, ſplendentia, nervulis plurimis e media coſta in latera excurrentibus; ſapor amarus, odor aromaticus.

Flores pediculis oblongis circa ramos teneriores proveniunt, copioſi, hoc eſt, terni, quaterni, aut plures ſimul ferè congeſti, inodori, amari; conſtant ii e calyce exiguo, rotundo, viridi-albicante, numeroſis ſtaminulis albicantibus, luteis apicibus ornatis, medium occupantibus.

Floribus pari fertilitate ſuccedunt *Fructus* prunorum æmuli, oblongo-rotundi, exterius gibbi, interius leviter ſinuoſi, exiguo juxta verticem umbilico præditi, atro-purpurei, glabri, nitentes, carne intus ſucculenta, albo-rufeſcente, amaro-dulci & aromaticâ referti; intra quam *Nucleus* continetur viridis, rufâ pelliculâ cinctus, ſaporis acris & amari.

Naſcitur ubique in Malabar, præſertim circa Porka; ſemper viret, quotannis fructus fert, Auguſto viz. & ſeptembri menſibus, atque per ſeſquiſeculum non raro frugifera manet.

Cæterum ex arboris cortice in aqua coɛto fit oris collutio pro Aphthis. Radix ſiccata, pulveriſata, & exhibita Diarrhæam, Dyſenteriam, & Teneſmum curare dicitur. E fructibus in aqua coctis Gargariſma conficitur, faucium affectibus tollendis utile.

Tab. 27. 28. 29.

Njara ſeu *Inara* dictæ arbores inter ſe tum florum, tum fructuum ratione differunt, & à nullo Botanico, quod ſciam, deſcriptæ.

VETA-

Vetadagu

Polly

VETADAGOU.

Tab. 30.

ARbor hæc Malabarenſibus *Vetadagou*, Brachmanis *Polti*, Luſitanis *Nani*, Belgis *Craambeſſen* nuncupatur, Eſtque humilis, ſeptem circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, albicante, cinereo cortice munito, multisque ramulis viridi-rubeſcentibus, ceu frondibus umbroſis in latum diffuſis, donato.

Radix fibrata, albo-rufeſcens, inodora.

Folia oblongo-rotunda, craſſa, mollia, glabra, ſplendentia ſupernè, nequaquam infernè; nervis aliquot e media coſta in latera excurrentibus: ſapor ſubamarus.

Floſculi albicantes, quinis ſubrotundis foliolis conſtantes; odor nullus.

Floſculis ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, atro-purpuraſcentes, quinque intus continentes Semina ſolida, triquetra, albicantia primum, dein rubeſcentia, tandem nigricantia.

Naſcitur variis Regni Malabarici locis, præſertim in Angiecaimal; ſemper viret, bis in anno fructus fert, Martio viz. & Septembri menſibus.

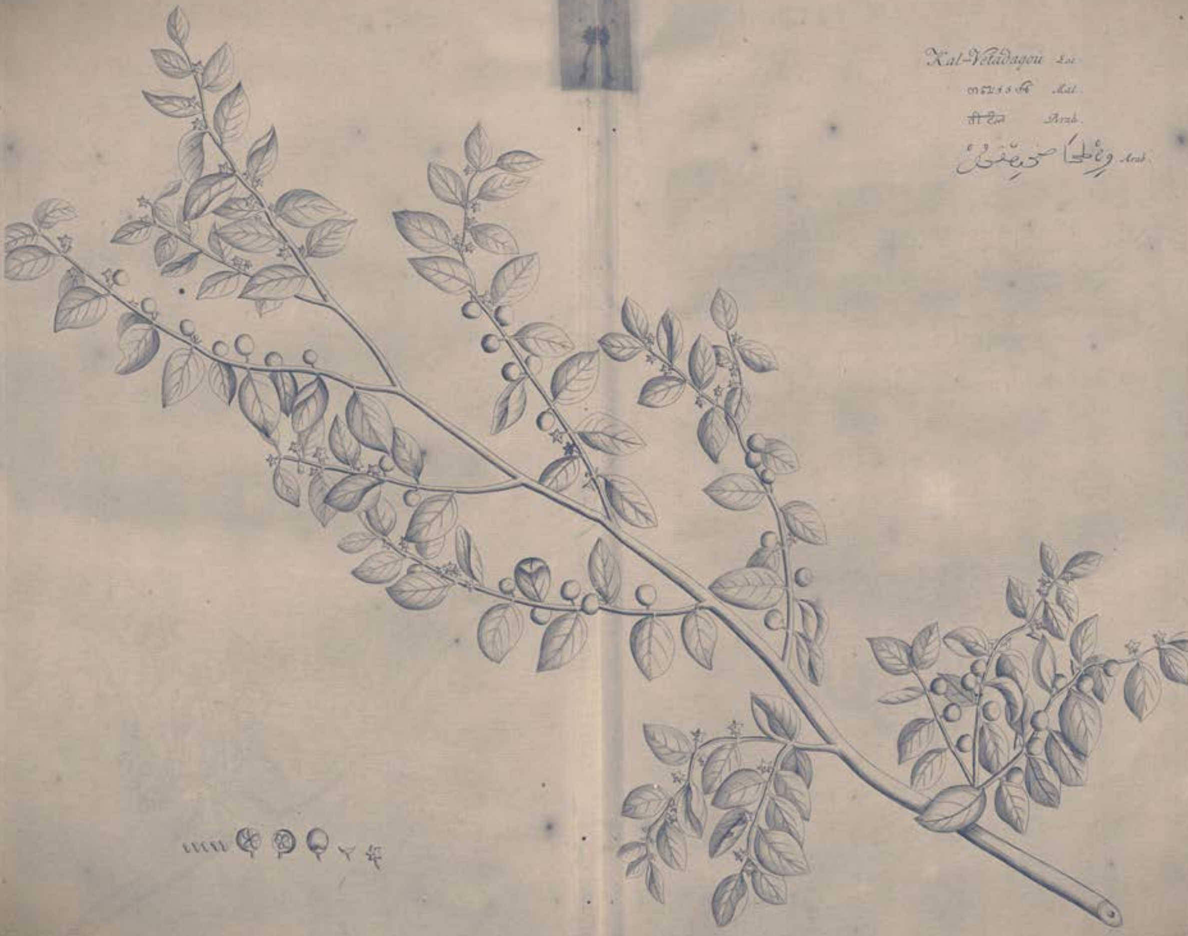
Cæterum ex arboris foliis contuſis, & cum Seſami oleo coctis linimentum paratur, quod abdomini illitum difficili partui ſuccurrere, & retentas ſecundinas expellere fertur.

Kal-Veladagou Lat.

Mal.

Brah.

Arab.

KAL-VETADAGOU.

Tab. 31.

EſT inſuper altera *Vetadagou* ſpecies, quæ Malabarenſibus *Kal-vetadagou*, Brachmanis *Adolia* & *Polti*, Luſitanis *Nani da ſerra*, Belgis *Berg-Craambeſſen* nuncupatur; præcedenti perſimilis, præterquam quod *Folia* minora ſint, & magis teretia; *Flores* rubicundi; *Baccæ* mali aurantii coloris, acidique ſaporis.

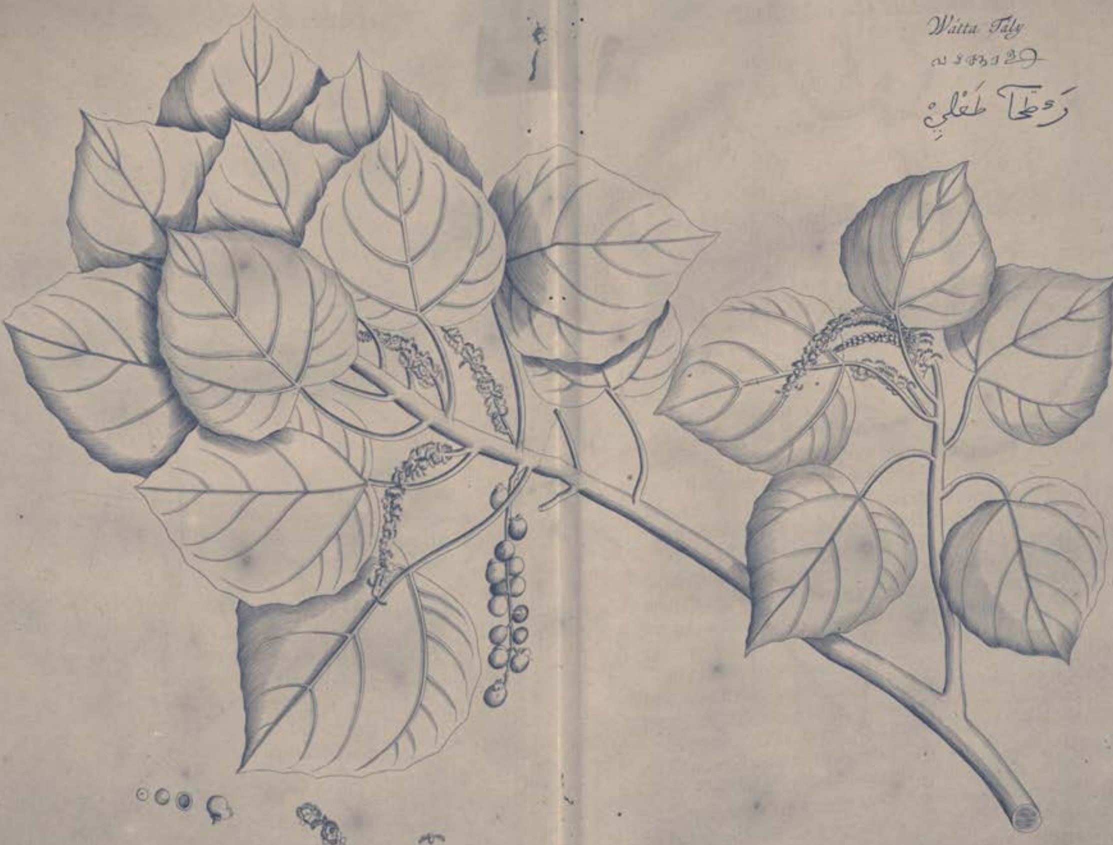
Provenit locis montanis & petroſis in Teckencour; viret perpetuò, quotannis floret, fructusque fert, menſe circiter Februario.

Viret autem & facultates hujus arboris eædem ſunt, ac præcedentis.

Tab. 30. 31.

Duæ hæ *vatadagou* ſpecies magnam habent ſimilitudinem cum *Niruri* in parte 2ᵈᵃ deſcriptâ. *Breynius cent. cap.* 5. duas haud diſſimiles plantas deſcribit, *nomine Fruticis Æthiopici Bacciferi foliis myrtilli.* Eſt autem Vatadagou *vitis idææ* ſpecies.

Watta Taly

W A T T A - T A L I.

Tab. 32.

W*Atta-tali* Malabarenſibus, *Comati* Brachmanis, *Folhas da minta* Luſitanis, *Loog Boom* Belgis, Arbor eſt juſtæ magnitudinis, viginti circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, multiſque ramulis in orbem diffuſis donato: Lignum albicans, denſum, cortice munitum craſſo, furvo, inodoro, ſaporis unctuoſi, nec non medullâ intus refertum flaveſcente.

Radix itidem furva, ſubſalſa, mucilaginoſa.

Folia ſubrotunda, acuminata, oblongis, rotundisque petiolis circa ramulos proveniunt, ſupernè eleganti virore ſplendentia, infernè ſubviridia, inodora, inſipida; Nervis aliquot e media coſta viridi-albicante, hirſuta, ac in adverſa parte extuberante, in latera excurrentibus.

Floſculi ad foliorum exortum ſpicatim proveniunt: ſunt ii gemmulæ rotundæ, muſcoſæ, viridi-flaveſcentes, quæ apertæ duobus conſtant foliolis, binis ſtaminulis transverſis, exteriora verſus reflexis, pluribusque flaveſcentibus apicibus ornatis, emittentibus.

Floſculis ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, viridi-flaveſcentes, inodoræ, inſipidæ, unicum intus includentes Semen rotundum, viride.

Provenit variis Regni Malabarici locis, præſertim circa Cranganoor; ſemper viret, quotannis floret, frugetque, Januario viz. & Februario menſibus.

Cæterum arboris folia cum viridi tabaco & oryzæ infuſo trita, ac ulceribus inveteratis & verminoſis impoſita, potenter iis medentur. Ex iisdem foliis in aqua coctis

Balneum paratur adverſus algidas febres. E floribus & fructibus contuſis, & in nodulum colligatis, lactique muliebri incoctis conficitur errhinum, quod algidis febribus mederi fertur.

Katou Velutta Amel-Podi

Káreta-Amel-Podi

KARETTA AMELPODI.

Tab. 33.

ARbuſcula quæ Malabarenſibus *Karetta Amelpodi*, Brachmanis *Ameli*, Luſitanis *Raiz da Cobra*, Belgis *Slange wortel* of *ſwart ſlange wortel* nuncupatur; humilis eſt, ſeptem circiter pedes geometricos alta, caudice tenui, albicante, furvo cortice obducto, ramulisque viridi-fuſcis & geniculatis pluribus donato.

Radix fibrata, nigricans, amara.

Folia geminata circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, mollia, glabra, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia, inodora, inſipida, Nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus.

Floſculi candidi extremis ſurculis numeroſi proveniunt, porrectisque columellis umbellæ ſpecie panduntur, quinque craſſis, acuminatis, intus candidis, extus rubeſcentibus lineolis ſtriatis foliolis conſtantes; quinque ſtaminulis albicantibus, ſubrubeſcentibus apicibus ornatis, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus; inter quæ ſtylus prodit purpureus, ſupernè bifidus.

Floribus marceſcentibus aut decidentibus eorum umbilici in *Fructus* excreſcunt; *Baccas* viz. tricoccas, rotundas, colore viridi fuſco ſtriatas, ac nitentes, inodoras, inſipidas.

Creſcit locis arenoſis & petroſis in Betsjour & Calecut; ſemper viret, quotannis floret, frugetque, menſe circiter Auguſto.

Porro arboris folia in aqua communi ſi decoquantur, eaque decoctio exhibeatur, colicum dolorem potenter mitigat. Radix antidotum perhibetur adverſus ſerpentum ictus, morſuſve, ſi in pera tantum geratur Ex fo-

liis, & radicibus in oleo olivarum coctis linimentum paratur, quod magnos tumores potenter digerit, reſolvitque.

KATOU BELLUTTA AMELPODI.

QUæ *Katou Bellutta Amelpodi* Malabarenſibus, *Gorallo* Brachmanis, *Raiz da Cobra branca do mato* Luſitanis, *wilde witte Slange-wortel* Belgis dicitur Arbuſcula, *Karettæ Amelpodi* ſpecies eſt, ſed humilior; alioquin ei valdè ſimilis, niſi quod Radix albicans ſit, Flores candidi omninò.

Creſcit locis montanis & ſylveſtribus in Peratevidi, ac aliis Regni Malabarici locis; quotannis floret, frugetque, Julio viz. & Auguſto menſibus.

De viribus vix conſtat, ſaltem inferior habetur Karettâ Amelpodi.

Tab. 33.

Plures ſunt plantæ, quæ *Amelpodi* nomine appellantur; & tamen nullam cum hac arbore habent ſimilitudinem; Uti patebit ex iis, quæ in ſeqq. exhibebuntur.

MOULI-

Mouli-ila
Tepali

MOULI-ILA,

ſeu

MOUL ELAVOU.

Tab. 34.

ARbor hæc Malabarenſibus *Mouli-ila* ſeu *Moul Elavou*, Brachmanis *Tipali* & *Agadini*, Luſitanis *Limaõ Pimentoſa*, Belgis *Peeper-limoenen* nuncupatur; Eſtque mediæ magnitudinis, quindecim circiter pedes alta, caudice craſſo, ramulisque geniculatis, in orbem longè latéquè diffuſis ornato, qui cortice viridi-fuſco, ſaporis ſubacris & aromatici cincti, & craſſis, duris, rigidis, acutisque ſpinis inſuper muniti ſunt.

Radix rufeſcens, aromatica, ſubadſtringens.

Folia in ramis viridibus rotundis bina oppoſita, oblongo-teretia, acuminata, mollia, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia, ſplendentia; Nervis aliquot è media coſta albicante, ac in adverſa parte extuberante, in latera excurrentibus: ſapor ſubacris.

Floſculi in umbellas expanſi extremis ramulis numeroſi proveniunt, quatuor oblongo-rotundis, ſubviridibus, ac uniformibus foliolis conſtantes, totidem ſtaminulis viridi-albicantibus, flaveſcentibus apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ ſtilus prodit exiguus, viridis.

Floſculis pari modo ſuccedunt *Fructus* rotundi, cortice cincti viridi-fuſco, craſſo, inæquali, odore corticum citri, ſapore quoque, at acriore & quaſi ardente, pulpâque intus referti ſucculentâ, acidâ. Quam ob cauſam cibis incoquuntur limonum & piperis loco. Hinc & ſaccharo vel melle condiuntur, & comeduntur ad ventricu-

lum roborandum, & alimentorum in eo fermentationem juvandam, vermesque necandos: Inſuper muriâ & aceto condiuntur in Atsjaar; additis viz. alliis, ſinapi, & zinzibere.

Provenit in Palacattatsjirri, ubi ſtudiosè in hortis colitur; ſemper viret, floret, frugetque.

Tab. 34.

Spinoſa hæc *Mouli-ila* genus eſt *Jdou Mouli* in parte quarta deſcriptæ.

Benkara Lat.

Mal.

कादे Brah.

Arab.

B E N - K A R A.

Tab. 35.

ARbuſcula quæ Malabarenſibus *Ben-Kara*, Brachmanis *Gali* ſeu *Babouli*, Luſitanis *Eſpinho d'urſo*, Belgis *Aapel-doorn* nuncupatur, humilis eſt, duodecim circiter pedes alta, caudice tenui, albicante, multisque ramis in orbem diffuſis donato; qui cortice cinereo, & furvo cincti, ac ſpinis inſuper oblongis, duris, aculeatis, muniti ſunt.

Radix fibrata, albicans, atro-purpuraſcente cortice tecta.

Folia bina oppoſita ramulis inhærent oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia, Nervis aliquot è mediâ coſtâ in latera excurrentibus; ſapor ſubadſtringens, odor nullus.

Flores ſuaveolentes, viridi-purpuraſcentes è foliorum alis, ſummisque caulibus ſpicatim exeunt, (viz. ſingulis ſurculis flores multos in ſpicas diſpoſitos ſuſtinentibus) quinque plurimum oblongo-rotundis; acuminatis, tenuibusque foliolis conſtantes, atque calyci viridi, in quinque lacinias acuminatas ſecto inhærentes; totidem breviſſimis, tenuiſſimis, candidiſque ſtaminulis, oblongis ac cinereo-ſtriatis apicibus ornatis, mediam floris cavitatem occupantibus; inter quæ ſtilus prominet viridi-albicans, planus, capitulo oblongo, albicante.

Floribus pari modo ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, exiguo in vertice umbilico præditæ, virides primum, dein purpuraſcentes, hinc nigricantes & ſplendentes, craſſiore cortice cinctæ, carneque intus denſâ, humidâ, ſaporiſque ſubdulcis & ſubadſtringentis refertæ; intra quam Se-

mina continentur ſcabra, anguloſa, membranaceis pelliculis, ceu parietibus integerrimis ſejuncta, ita ut tria quatuorve plerumque in ſingulis latitent cellulis.

Naſcitur circa Cochin; ſemper viret, maturos bis quotannis fert fructus, Martio viz. & Septembri menſibus.

Cæterum arboris radix ſiccata, in pulverem redacta, & exhibita, fœtum mortuum, ac ſecundinas poſt partum in utero relictas expellit, nec non menſtrua obſtructa provocat. Fructus immaturi diarrhæam compeſcunt, & nimium menſium fluxum imminuunt.

KAN-

Kanden-kara

KANDEN-KARA.

Tab. 36.

K*Anden-Kara* Malabarenſibus, *Pouli-gali* Brachmanis, *Eſpinho Malinho* Luſitanis, *Strom-doorn* Belgis, Arbor eſt juſtæ magnitudinis, viginti circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, multisque ramis in orbem longè latéque diffuſis donato; qui cortice cinereo tecti, ac ſpinis inſuper longis, craſſis, acuminatisque, uti & caudex, muniti ſunt. Hæ autem ſpinæ omnis virulentiæ atque malignitatis expertes non ſunt, utpote vulnera ab eis inflicta non rarò lethalia obſervari ſolent.

Radix fibrata, albicans, atro-purpureo cortice cincta.

Folia oblongo-teretia, tenuia, lenia, viridia, bina aut terna ſimul juncta circa ramulos proveniunt, inodora, ſaporis ſylveſtris ac ingrati; à pediculo ad apicem folii Nervus decurrit rotundus, ſubviridis, infernè eminens, è quo plurimi exoriuntur nervuli exigui, contortuplicati.

Floſculi ſuaveolentes in racemos digeſti ad foliorum exortum circa ramulos proveniunt, calycique viridi, exiguo inhærent, viridi-albicantes, monopetali quadripartiti, *hoc eſt*, ex unico foliolo in quatuor lacinias acuminatas diviſo conſtantes; ſtaminulis aliquot albicantibus, ſubrufis apicibus ornatis, medium occupantibus, inter quæ ſtilus prodit craſſior, candidus, capitulo viridi.

Floſculis pari modo ſuccedunt *Baccæ* plano-rotundæ, virides primum, dein flaveſcentes, tandem maturiores purpureo-ſubcæruleæ, carneque intus ſucculentâ, dulci, gratique ſaporis refertæ; intra quam duo continentur oſſicula ſurva, plana, carne intercedente à ſe invicem disjuncta.

Provenit in variis Regni Malabarici locis, præſertim circa Cochin; bis quotannis fructus fert, Martio viz. & Septembri menſibus, ac ſemper viret.

In Medicina nullum habet uſum.

Tsjéru-Kára

ചെറുകാര

Canti

काटी

جھرو کارع

TSJEROU KARA.

Tab. 37.

TSjerou-Kara Malabarenſibus, *Canti* & *Bidani Gali* Brachmanis, *Spinho Salſedo* Luſitanis, *Bitterdoorn* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, ſeu potius Frutex, ſex ſeptemve circiter pedes altus, caudice mediocriter craſſo, multiſque ramulis cinereis, ſpinis rigidis munitis, ac in orbem diffuſis, ornato.

Radix rubeſcens, ſuaveolens, amara.

Folia bina, terna, vel plura ſimul juncta circa ramulos proveniunt, oblongo-teretia, craſſa, denſa, ſupernè atro-viridia, glabra, ſplendentia, infernè ſubviridia, hirſuta; è coſta media craſſa, rotunda, & in adverſa parte extuberante, plures aliæ ſuperiora verſus exoriuntur coſtulæ, quæ in ſe invicem arcuatim deferuntur: ſapor ſylveſtris, ſubamarus.

Flores inodori, ſubvirides, exigui, plures ſimul juncti ad foliorum & ſpinarum exortum ramulis inhærent, pentapetalodes, (è quinque viz. foliolis acuminatus, & ſtellæ in modum expanſis, conſtantes, quæ tamen ſimul decidunt) calycique exiguo, viridi, in quinque lacinias acuminatas ſecto inhærentes; ſtaminulis quinque viridialbicantibus, flavo-rufeſcentibus apicibus ornatis, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus; inter quæ ſtilus prodit craſſus, albicans, infernè pilis candidis obſitus, ſupernè cuſpidatus, nodulo rotundo, flaveſcente.

Floſculis *Baccæ* ſuccedunt virides, plano-rotundæ, bicoccæ, umbilico lato in vertice coronatæ, intuſque carne viridi, humidâ, ac amarâ refertæ; intra quam duo continentur Semina oblonga, ſeorſim locata.

Provenit in variis Regni Malabarici locis, præſertim in Bellange; ſemper viret, floret, frugetque.

Cæterum ex arboris foliis in aqua coctis fit oris collutio contra aphthas. Radix contuſa, ac ſimiliter in aqua cocta, ejus decoctum ſi ſumatur, hepatis obſtructiones aperit, ſanguinemque purgat, & exhilarat patientem.

Tab. 35. 36. 37.

Quanquam plures arbores Malabarenſibus *Karæ*, & Brachmanis *Gali* nomine appellantur, non tamen ejuſdem ſpeciei cenſendæ ſunt, uti ex notis conſtat eſſentialibus. Inter has autem *Bin-Kara* & *Tyerou-Kara* ſpecies ſunt *Rhamni*.

TA-

Talir-Cara

TALIIR-KARA.

Tab. 38.

T*Aliir-Kara* Malabarenſibus, *Talir-Gali* Brachmanis, *Eſpinho Capado* Luſitanis, *Queendoorn* Belgis, Arbor eſt procera, triginta circiter pedes alta, caudice craſſo, albicante, cortice cincto cinereo-furvo, glabro, ramulisque pluribus, in orbem longè latéque diffuſis, donato; qui oblongis, duris, rigidisque ſpinis inſuper muniti ſunt.

Radix albicans, furvo cortice tecta, odoris gravis, ſaporis adſtringentis.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu leviter crenata, craſſa, denſa, ſplendentia, supernè viridia, infernè ſubviridia; Nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus: odor gravis, ſapor ſylveſtris ac adſtringens. At vero folia teneriora, ex vertice ramorum prodeuntia, plerumque rubro-purpurea ſunt.

Flores & *Fructus*, quod hactenus ſaltem innoteſcit, non fert.

Provenit variis Regni Malabarici locis, præſertim circa Warapoli; ſemper viret, diuque ſuperſtes manet.

Cæterum ex arboris radice in aqua cocta potus conficitur, qui acidos ſalſosque humores per diaphoreſin potenter evacuat. Ex foliis cum viridi curcuma in oleo frixis paratur linimentum, quod ad ſcabiem tollendam valdè laudatur.

Courou-Moilli

Babuli-Canli

COUROU-MOELLI.

Tab. 39.

COurou-Moelli Malabarenſibus, *Babouli-canti* & *obadali* Brachmanis, *Eſpinho dos Bugios* Luſitanis, *Wasdoorn* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, ſeu potius frutex, quatuor quinqueve pedes altus, caudice tenui, cinereo cortice cincto, nec non ramulis viridibus, aculeis armatis plurimisque virgulis pullulantibus donato.

Radix fibrata, rufeſcens, inodora, inſipida.

Folia in ramulis aculeatis proveniunt, oblongo-rotunda, in ambitu vix crenata, craſſa, denſa, ſupernè atroviridia & ſplendentia, infernè ſubviridia, nervulis aliquot è media coſtula in latera excurrentibus; ſapor ingratus, odor nullus.

Floſculi ſubvirides, graveolentes, quinque acuminatis, expanſiſque foliolis conſtantes; Numeroſis ſtaminulis viridi-albicantibus, flaveſcentibus apicibus ornatis, ac in orbem expanſis, medium occupantibus.

Floſculis ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, virides primum, dein rubræ, & per maturitatem nigricantes ac nitentes, carne intus ſucculentâ & acidâ refertæ; intra quam Semina continentur dura, oſſea, aſpera, anguloſa.

Naſcitur in Baypin, aliiſque locis arenoſis circa Cochin; ſemper viret, floret, frugetque.

Cæterum ex arboris foliis cum radice in lacte vaccino coctis potus fit, qui antidotum habetur contra ſerpentum morſus, ictuſve. Ex cortice in oleo frixo linimentum conficitur contra arthritidem. Fructus maturi in deliciis ab Indigenis comeduntur.

Tab. 39.

Courou-Moelli meritò *Rhamni* ſpecies cenſetur.

Sundari

SONDARI.

Tab. 40.

ARbuſcula quæ Malabarenſibus *Sondari* & *Kakaponna*, Brachmanis *Ajomato*, Luſitanis *Tiloins*, Belgis *Maarboom* nuncupatur, humilis eſt, decem circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, ramuliſque viridibus in orbem diffuſis ornato: Lignum albicans, ſurvo cortice cinctum, nec non rufeſcente intus medullâ refertum.

Radix nigricans, odora, ſaporis haud ingrati.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia; coſta media craſſa, lignoſa, viridi-albicans, ac in adverſa parte extuberans, è qua plures exiles nervuli ſuperiora verſus exoriuntur, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur: ſapor ſylveſtris ac ingratus.

Flores exigui, ſuaveolentes, candidi, calycibus exiguis ſubviridibus, in quinque lacinias acuminatas ſectis, inhærentes, extremis ramulis umbellatim proveniunt, pentaphylli; è quinis ſc. acuminatis foliolis, inferius junctis conſtantes; totidem ſtaminulis albicantibus, rufeſcentibus apicibus ornatis, medium occupantibus: inter quæ ſtilus prodit exiguus, viridi-albicans, ac ſupernè bifidus, cujus baſis eſt globulus exiguns, viridis.

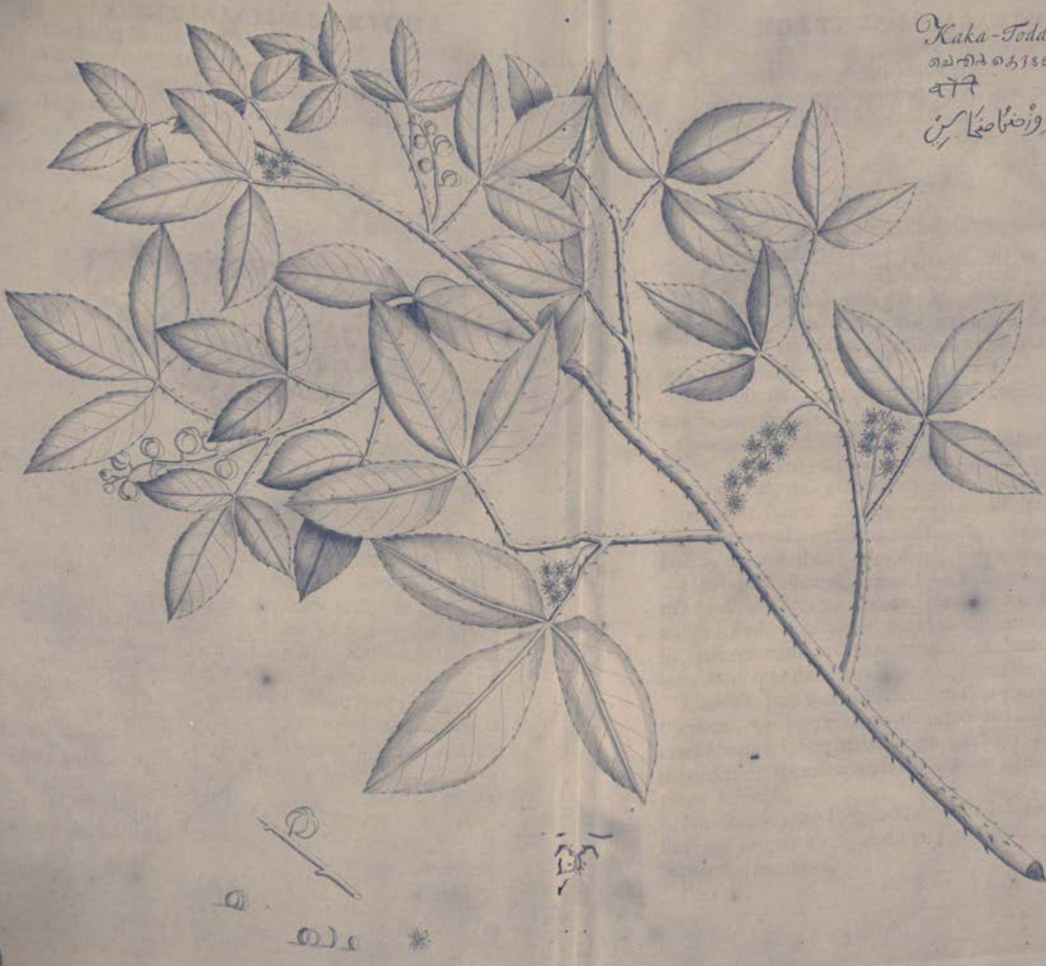
Floſculis pari modo ſuccedunt *Baccæ* tetracoccæ, aliquando pentacoccæ, virides primum & nitentes, dein flaveſcentes, tandem maturiores nigricantes, carne intus refertæ ſucculentâ, nigricante, aromaticâ; intra quam quatuor plurimum continentur oſſicula ſcabra, triquetra, albo-rufeſcentia.

Creſcit in variis Regni Malabarici locis, præſertim circa Cranganoor; ſemper viret, quotannis floret, ac maturos exhibet fructus, menſe viz. Septembri.

In Medicina verò Arbor hæc vix ullum habet uſum.

Tab. 40.

Zanonius in Catalogo plantarum Malabaricum Cap. 13. arborem hanc nuncupat *nudari.*

Kaka-Toddaly Lat.
Mal.
Brah.
Arab.

KAKA-TODDALI.

Tab. 41.

K*Aka-toddali* Malabarenſibus, *Boriti* Brachmanis, *Eſpinho do ladraõ* Luſitanis, *Praatkens* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, multiſque ramulis rotundis, longè latéque diffuſis ornata, qui cortice atro-viridi cincti, & ſpinis inſuper numeroſis, brevibus, rigidis, acutisque muniti ſunt.

Radix fibrata, atro-purpurea, graveolens, urens, ac cauſticam vim habet.

Folia terna ſimul juncta longis ac ſpinoſis petiolis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu crenata, craſſa, denſa, glabra, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia; Nervis aliquot è coſta media albicante, ac in adverſa parte altè extuberante, ſpiniſque rigidis obſitâ, in latera excurrentibus: odor fortis, ſapor amarus, urens.

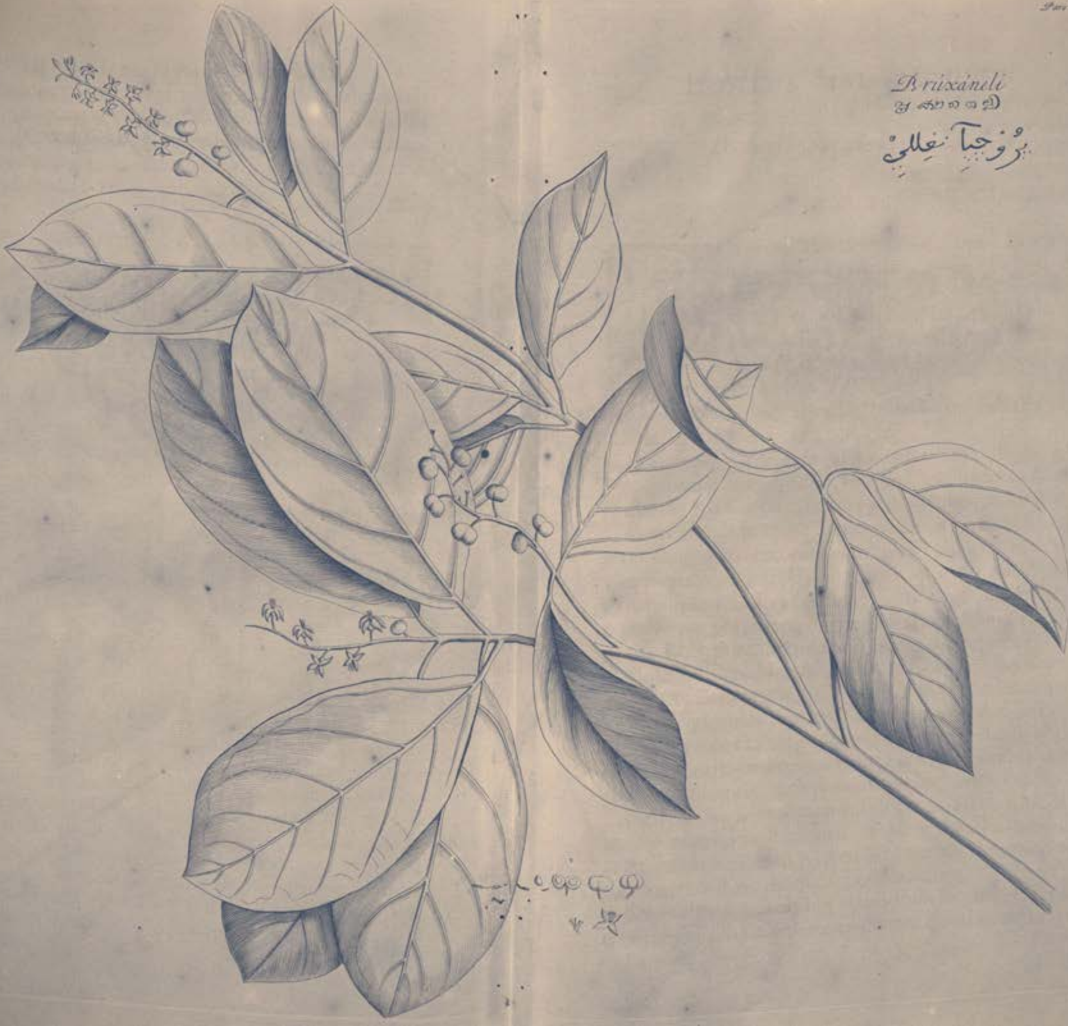
Floſculi graveolentes, candidi, è foliorum alis & ſummis caulibus ſpicatim exeunt, quinque acuminatis ac expanſis foliolis conſtantes, totidem albicantibus ſtaminulis, rufeſcentibus apicibus donatis, medium occupantibus; inter quæ ſtilus prodit brevis, ſurrectus, cuſpidatus.

Floſculis pari modo ſuccedunt *Baccæ* plano-rotundæ, tricoccæ, virides primum, dein ſubfuſci coloris: intus continentur tria Semina oblonga, ſpadicea, ſaporis acris urentiſque, membranaceis quibuſdam pelliculis à ſe invicem ſejuncta.

Naſcitur in toto Regno Malabarico, locis viz. ſylveſtribus; ſemper viret, maturos fert fructus Auguſto & Septembri menſibus.

Cæterum ex radice & viridibus fructibus in oleo frixis linimentum paratur contra dolores arthriticos. Ex foliis in aqua coctis Balneum conficitur ad cachexiam, anaſarcam, pedum tumores œdematoſos, ſimileſque affectus ex abundante ſero natos, tollendos.

BRUXA-

Brúxáneli

BRUXANELI.

Tab. 42.

BRuxaneli Malabarenſibus, *Sarpalo* Brachmanis, *Arinho* Luſitanis, *Drielingh* Belgis, Arbor eſt procera, circiter mali magnitudine, multiſque viridibus ramulis in orbem diffuſis donata; Lignum albicans, molle, cortice cinctum ſubcinereo, adſtringente, graveolente.

Radix fibrata, rufa, furvo cortice cincta, ſubſalſa, unctuoſa, graveolens.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia; Nervis aliquot è mediâ coſtâ in latera excurrentibus: odor gravis.

Flores exigui, purpurei, ſuaveolentes, ſpicatim extremis ramulis proveniunt, calycique exiguo, rotundo, viridi-purpureo arctè inhærent, quatuor acuminatis, expanſiſque foliolis conſtantes, totidem ſtaminulis tenuibus, purpureis apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ ſtilus prodit craſſior, oblongior.

Floſculis ſuccedunt *Baccæ* bicoccæ, nonnunquam tricoccæ, exiguo nigricante umbilico in vertice coronatæ, virides, inodoræ, ſubſalſæ, cartilaginoſo & quaſi corneo cortice cinctæ; qui tenui viridique pelliculâ obductus eſt, intuſque continet bina, ternave Semina dura, cinereo-albicantia, diſſepimentis ab invicem ſejuncta.

Provenit locis montanis & ſylveſtribus Regni Malabarici, præſertim in Paracaroo & Mangatti; Floret Julio & Auguſto menſibus, Novembri autem & Decembri maturos fert fructus, diuque ſuperſtes manet.

Cæterum ex arboris hujus foliorum ſucco cum recenti butyro mixto linimentum paratur, quod in carbunculorum

lorum cura uſurpare ſolent. Decoctio corticis ipſius arboris diuretica habetur.

Ex radicis cortice cum zinzibere & curcuma in ebutyrato lacte cocto latamentum conficitur, quod ad arthriticos dolores tollendos ſummoperè commendatur.

Perin Niroúri Ma Niroúri ca

PERIN NIROURI,

ſeu

MA NIROURI.

Tab. 43.

ARbor quæ Malabarenſibus *Perin Nirouri, Ma Nirouri*, & *Mapana-poja*, Brachmanis *Poja*, Luſitanis *Fruita da Trinidade*, Belgis *Maagdelynen* nuncupatur, mediæ eſt magnitudinis, quatuordecim circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, albicante, duro, cortice obducto glabro, furvo, multiſque viridibus ramulis, in orbem longè latéque diffuſis, ornato.

Radix rufa, adſtringens, odoris ingrati ac ſylveſtris.

Folia exigua, oblongo-rotunda, craſſa, mollia, numeroſa circa ſurculos proveniunt, ſupernè atro-viridia, infernè viridia & ſplendentia, Nervulis aliquot è media coſtula in latera excurrentibus.

Flores exigui, ſubvirides, exiguis brevibuſque petiolis ad foliorum exortum hinc inde circa ramulos proveniunt, ſex rotundis foliolis conſtantes, numeroſis intus tenuibus ſtaminulis; in quorum medio rotundus prodit globulus, qui ſenſim incrementum ſumens, ac auctus in *Fructum* excreſcit, marceſcente interim flore; adeo ut flos emarcidus fructui pro calyce inſerviat. Sunt autem *Fructus* hi rotundi, tribus angulis ſulcati, & lato cavoque umbilico in vertice coronati, purpuraſcentes, tenui pelliculâ cincti, carneque intus denſâ, albicante, ſubdulci referti, intra quam Nucula continetur fragilis, aurei coloris, ſex includens Semina oblonga, triquetra, triplici ordine locata, ac membranaceis quibuſdam pelliculis, ceu

parietibus integerrimis ſejuncta, ita ut bina in ſingulis latitent cellulis.

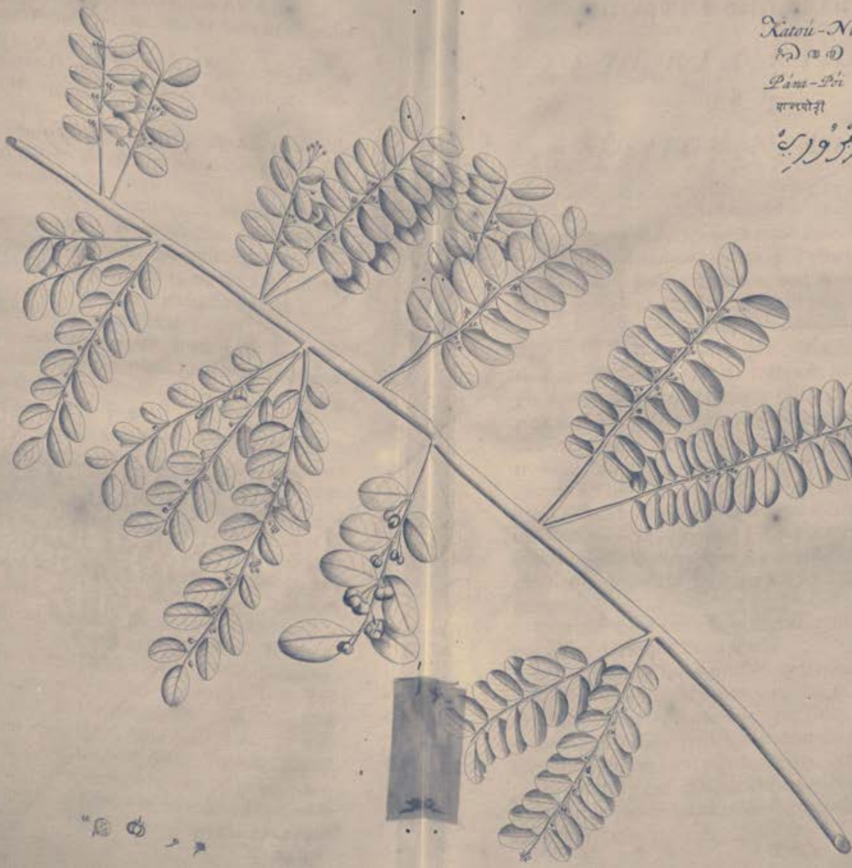
Naſcitur in variis Regni Malabarici locis, præſertim circa Cranganoor; quotannis floret & fructus fert, diuque ſuperſtes manet.

Cæterum ex arboris foliis, fructibus & radicibus in aqua cum pipere longo & cumini Semine coctis potus conficitur, qui in aſthtmate, tuſſi, pthiſi, ſimilibuſque pulmonis affectibus valdè commendatur. Folia cum cortice in oryzæ infuſo cocta, & in cataplaſmatis formam redacta, ac tumoribus impoſita, potenter eos maturare fertur. Ex arboris cortice cum lacte, melle, & butyro cocto Balſamus paratur, quem intus ſumptum, & foris illitum pleuritidem ſanare dicunt.

Eſt & altera hujus arboris ſpecies, huic perſimilis, eaque deſcribitur & delineatur in parte 2da Tab. 27. nomine *Nirouri* ſeu *Niruri*.

Katou-Nirouri

Pána-Pói

TSJERIA NIROURI.
ET
KATOU NIROURI.

Tab. 44.

TSjeria Nirouri tertia Nirouri ſpecies eſt, ac Manirouri perſimilis; quamobrem nova figura adjuncta non eſt. Creſcit abundè circa Cochin.

Quarta autem Nirouri ſpecies arbuſcula humilis eſt, quæ Malabarenſibus *Katou Nirouri*, Brachmanis *Panepojoe*, Luſitanis *Folhas de dentes*, Belgis *wild Maagdelyn* appellatur; Eſtque ſecundæ ſpeciei part. 2. Tab. 27. deſcriptæ, nomine *Niruri*, valdè ſimilis.

Flores exigui, rubeſcentes, tenuibus, viridibuſque petiolis ad foliorum exortum, & extremis ſurculis proveniunt, ſex oblongo-rotundis ac expanſis foliolis conſtantes. Quibus ſuccedunt *Fructus* haud ſecus ac Tab. præced. de *Ma Nirouri* expoſuimus. Sunt ii *Baccæ* plano-rotundæ, tricoccæ plurimum, rubro-cæruleæ primum, dein cæruleo-nigricantes, ſemina ſex ſemilunata intus continentes.

Provenit locis humidis ac arenoſis circa Cochin; ſemper viret, floret, frugetque.

Cæterum ex arboris foliis in aqua communi coctis oris collutio conficitur, ad eroſas gingivas ſanandas, denteſque vacillantes roborandos. Ex foliis cum fructibus, cortice, & radice coctis Balnæum fit antearthriticum. Ex radicis cortice cum pipere longo, & zinzibere cocto potus paratur, qui ad ventriculum roborandum, pituitoſoſque humores incidendos & attenuandos ſummè utilis perhibetur.

Cametti
Vro

CAMMETTI.

Tab. 45.

C*Ammetti* Malabarenſibus, *Ouro* Brachmanis, *Guard' olhos* Luſitanis, *Tygers melckboom* Belgis, Arbor eſt vaſtæ magnitudinis, quadraginta pluſquam pedes alta, caudice craſſo, multiſque ramulis cinereis in orbem diffuſis ornato; Lignum albicans, matrice rufeſcente, ac cortice obductum cinereo, qui vulneratus acrem lacteum ſuccum fundit.

Radix fibrata, rufa, flaveſcente cortice cincta, qui inciſus itidem acrem lacteum ſuccum ſtillat.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, supernè atro-viridia, infernè ſubviridia, intus acri lacte turgentia; Nervis aliquot è media coſta viridi-albicante in latera obliquè excurrentibus.

Floſculi ſuaveolentes, viridi-albicantes, in ſpicas diſpoſiti extremis ſurculis proveniunt; Sunt ii gemmulæ exiguæ, lacteo ſucco turgentes, medium occupantibus ſtaminulis tribus ſurrectis, apicibus ornatis.

Floſculis pari modo ſuccedunt *Baccæ* tricoccæ, virides, umbilico in vertice coronatæ exiguo, tripartito, atroviridi, acerrimo lacteo ſucco turgentes, intuſque continentes ſemina terna, dura, albicantia, rotunda.

Naſcitur in variis Regni Malabarici locis uliginoſis, præſertim circa Cochin in Raypyn & Paloerty; plerumque floret, frugetque.

Cæterum ex arboris foliis in aqua coctis Balnæum conficitur antearthriticum. Eodem decocto ſi ulcera antiqua & verminoſa laventur, vermes necantur, ac ulcera po-

tenter mundantur. Ex lacteo arboris ſucco & pulvere Carcapulæ pilulæ fiunt, quæ in hydrope miris laudibus extolluntur.

Tab. 45.

Arbor hæc meritó *Tithymalus arboreſcens* dici poteſt, cjuſque mentionem nullus unquam fecit Botanicus.

PAL-

Pái-Párvea

Pái-Párvea

PAI-PAROEA,

ſeu

COURADI.

Tab. 46.

PAi-paroea ſeu *Couradi* Malabarenſibus, *Bendarli* Brachmanis, *Garſilba* Luſitanis, *Nier-pluymen* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, ſeu potius Frutex ſex circiter pedes altus, caudice mediocriter craſſo, cortice veſtito ſpadiceo, ramuliſque ejuſdem coloris ac lanuginoſis in orbem diffuſis ornato.

Radix. fibrata, rubeſcens, nigricante cortice cincta, acris, aromatica.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu crenata, ſpinuliſque exiguis hic inde obſita, craſſa, aſpera, atro-viridia, ſupernè ſplendentia, infernè nequaquam, Nervis aliquot è mediâ coſtâ in latera excurrentibus; ſapor amarus, aromaticus.

Flores inodori, plures ſimul juncti petiolo longo in ſurculis proveniunt, quinque oblongo-teretibus, acuminatis, intus albicantibus, extus viridibus ac ſubaſperis, & exteriora verſus reflexis foliis conſtantes; ſtaminulis aliquot albicantibus, flaveſcentibus apicibus ornatis, medium occupantibus: inter quæ ſtilus prodit viridis, ſurrectus, capitulo plano.

Floribus ſuccedunt *Baccæ* plano-rotundæ, virides primum, dein flaveſcentes ac croceæ longiſque albicantibus pilis obſitæ: intus continentur oſſicula quatuor dura, albicantia, Nucleos includentia candidos amaros.

Provenit variis Regni Malabarici locis, præſertim circa Porca, Cochin, & Calicolan; ſemper viret, quotannis menſæ Julio floret, Novembri autem maturos fert fructus.

Cæterum ex arboris foliis, radicibus, fructibuſque in aqua coctis Apozema conficitur, quod in arthritide perquam utile perhibetur.

Tab. 46.

Prima peróceæ ſpecies in parte prima deſcripta eſt nomine *Tindæ-parnæ*.

KATA-

Katapa

Kari

KATAPA.

Tab. 47.

ARbor quæ Malabarenſibus *Kaṭapa*, Brachmanis *Kari*, Luſitanis *Arvore ſantenella*, Belgis *waackhout* nuncupatur, humilis eſt, tredecim circiter pedes alta, haud ita craſſo caudice, multiſque rotundis, viridibuſque ramulis donato; Lignum albicans, denſum, rufeſcente cortice cinctum, necnon molliore intus matrice refertum.

Radix albicans, furvo cortice tecta, amara, graveolens.

Folia ſubrotunda ferè, acuminata, in ambitu leviter crenata, mollia, levia, ſupernè atroviridia & ſplendentia, infernè ſubviridia; Nervis aliquot è media coſta rotunda & albicante obliquè in latera excurrentibus: odor nullus, ſapor amarus.

Floſculi ad foliorum alas bini ternive ſimul juncti proveniunt, inodori, amari, pentaphylli, ſtelliformes, virides, diſco medio diverſi à petalis coloris, flaveſcente viz. ſtaminulis quinque viridibus, flaveſcentibus apicibus ornatis, ac inter petala expanſis, umbilicum occupantibus; inter quæ ſtilus prodit viridis, brevis.

Floſculis pari modo ſuccedunt *Baccæ* rotundæ, tricoccæ, umbilico trifido in vertice coronatæ, calycique exiguo arctè inhærentes, ſubvirides, albicante cartilaginoſoque cortice cinctæ, qui tenui pelliculâ inſuper obductus eſt; intus continentur ſemina tria, triquetra, albicantia primum, at per maturitatem nigra, amara, membraneis pelliculis ab invicem ſejuncta, ita ut ſingula in ſingulis latitent loculamentis.

Creſcit variis Regni Malabarici locis, præſertim in agris

oryzæ culturæ dicatis, quos immunes ſervare fertur ab inſectis cujuſcunque generis, tenerioribus plantulis ſummoperè noxiis: ſemper viret, quotannis floret, frugetque.

Ex arboris radice decoctio conficitur, quæ Maniacis medendis ſummè utilis perhibetur.

Tsjócati

Gomphia angustifolia

TSJOCATTI.

Tab. 48.

ARbor hæc Malabarenſibus *Tsjòcatti*, Brachmanis *Valermani*, Luſitanis *Foula Paoliſta*, Belgis *Sotte bollen* appellatur, Eſtque humilis, duodecim circiter pedes alta, caudice tenui, multiſque ramulis lignoſis donato; Lignum albicans, rufeſcente cortice cinctum, matrice virideſcente, molliore.

Radix albicans, amara, aromatica.

Folia oblongo-teretia, acuminata, in ambitu leviter crenata, craſſa, denſa, glabra, ſplendentia, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia; coſta media craſſa, è qua plures exigui nervuli ordinatim ad prominentes dentataſque oras exeunt: ſapor amarus.

Flores flaveſcentes, inodori, umbellatim extremis ſurculis proveniunt, calicique rubro-flaveſcenti, in quinque lacinias oblongo-rotundas ſecto inhærent, quinque oblongo-teretibus ac ſtellæ in modum expanſis foliolis conſtantes, luteis aliquot ſtaminulis ſurrectis acuminatiſque medium occupantibus; inter quæ capitulum prodit planum, albicans, quinquepartitum, è cujus vertice ſtilus exit tenuis, albicans, longus, ac ſupra ſtaminula eminens.

Floribus deciduis ſuccedunt *Baccæ* tetracoccæ, aliquando pentacoccæ, ſubvirides primum, at per maturitatem rubentes ac nitentes, calicique atro-rubenti inhærent; ſapor acido-amarus. Intus continentur ſemina quaterna plurimum, albicantia, renalis figuræ, ſaporis amaro-dulcis.

Provenit variis Regni Malabarici locis, præſertim in Candenate; ſemper viret, floret, frugetque.

Cæterum ex arboris foliis cum ſero lactis decoctio conficitur, quæ in Cardialgia valde commendatur. Ex iiſdem

foliis cum floribus & fructibus in aqua communi coctis oris collutio fit ad eroſas gingivas ſanandas, denteſque vacillantes firmandos. Ex radice cum cumini ſemine in lacte cocta potus conficitur, qui potenter vomitum ſedat. Eadem radix tanquam amuletum ventri appenſa colicos dolores mitigare perhibetur.

Nir-Notsjil
Cirila-Mari

NIIR-NOTSJIIL.

Tab. 49.

N*Iir-Notsjiil* Malabarenſibus, *Negunda* & *Cirita Mari* Brachmanis, *Nochil* Luſitanis, *Water Kuys-boom* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, ſeu potius Frutex ſex circiter pedes altus, caudice tenui, albicante, cortice cincto cinereo, intus viridi, ſurculiſque rubro-purpureis ac nitentibus pluribus donato.

Radix lignoſa, fibrata, albicans, flaveſcente cortice tecta, graveolens, amara.

Folia ſine ordine ramulis inhærent, oblongo-rotunda, craſſa, glabra, lenia; Nervis aliquot è media coſta albicante in latera excurrentibus: ſapor acris, odor gravis.

Flores petiolis longis, tenuibus, rubro-purpureis, in ramulos & extremis ſurculis proveniunt, candidi, pentapetalides, perianthio excepti quinquepartito, viridi-purpureo; ſtaminulis quinque tenuibus, longis, purpurâ-ſplendentibus, cróceis falcatis apicibus ornatis, medium occupantibus: inter quæ ſtilus prodit tenuis, longus, purpuraſcens.

Floribus ſuccedunt *Baccæ* oblongo-rotundæ, tetracoccæ, virides primum, dein purpuraſcentes ac nitentes, calycique profundo arctè inhærent, carne intus ſucculentâ ac ſubamarâ refertæ; intra quam Semina continentur quaterna, oblonga, triquetra; dura, Nucleis albis, amaris.

Naſcitur locis aquoſis & in fluminum ripis circa Cochin, Porca, & Paroe; ſemper viret, floret, frugetque.

Cæterum arboris folia ſiccata, in pulverem redacta, ac exhibita quotidiè cum ſaccharo & oryzæ infuſo luem Veneream ſanare fertur. Ex eiſdem foliis coctis & piſtatis cum ovi vitello cataplaſma paratur, quod bubonibus in-

guinum venereis impoſitum potenter iis prodeſſe ſtatuunt. Ex foliis & radicibus in aqua coctis Balnæum fit, quod phrenitidi, Maniæ, aliiſque cephalicis affectibus perquam utile cenſetur. Ex radice in oleo cocta linimentum conficitur antiarthriticum.

Tab. 49.

Nir-Notſyl ſpecies videtur *Negundo* ſeu *Cara-Noſi* in parte 2da deſcriptæ.

Tsjerou-Kanneli

TSJEROU KANNELI.

Tab. 50.

TRbuſcula quæ Malabarenſibus *Tsjerou Kanneli*, Brachmanis *Bedouſi*, Luſitanis *Fruita Cauri do mato*, Belgis *wilde dwerg-appelen* nuncupatur, altera *Bellutta Kanneli* præced. Tab. 20. deſcriptæ ſpecies eſt, eique haud multum abſimilis; præterquam quod humilior ſit, octo circiter pedes alta, caudice haud ita craſſo, ramuliſque & ſurculis tenerioribus in orbem diffuſis donato.

Radix rubeſcens, amara, aromatica.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, ſplendentia, Nervis aliquot ex media coſta albicante in latera excurrentibus; odor & ſapor aromaticus.

Floſculi in ſurculis multi ſimul juncti proveniunt, inodori, albicantes, hexaphylli, numeroſis fibris candidis, ſubflaveſcentibus apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quos ſtilus prodit albicans, ſurrectus.

Floſculis ſuccedunt *Baccæ* tricoccæ, virides primum, dein albicantes, tenui pelliculâ cinctæ, intuſque carne molli, acido-amarâ ac aromaticâ refertæ; intra quam tria continentur Semina dura, rotunda.

Creſcit variis Regni Malabaraci locis, præſertim in Baypyn, Aroe, & Bardette; ſemper viret, floret, frugetque.

Amel-Podi

AMELPODI.

Tab. 51.

A*Melpodi* Malabarenſibus, *Amelpo* Brachmanis, *Raiz da Cobra* Luſitanis, *Slange-wortel* Belgis, Arbor eſt juſtæ magnitudinis, caudice albicante, cinereo cortice obducto, ramuliſque viridibus & geniculatis pluribus donato.

Radix fibrata, flaveſcens, inodora, amara.

Folia geminata ordine decuſſato petiolis rufis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, mollia, glabra, ſupernè ſplendentia, infernè nequaquam, Nervulis aliquot e media coſta in latera excurrentibus, ad quorum exortum noduli exigui, virides, in adverſa folii parte conſpiciuntur; odor acidus, ſapor ſylveſtris.

Flores exigui, candidi, extremis ſurculis numeroſi proveniunt, porrectiſque columellis umbellæ ſpecie panduntur, quatuor acuminatis foliolis conſtantes, inodori, ſapore ſubamaro.

Creſcit locis petroſis ac montanis circa Kandenate: ſemper viret, Junio, Julio, Auguſto menſibus floret; Fructus vero nullos fert affirmantibus indigenis.

Radix vero hujus arboris ſecum geſtata Antidotum habetur ſerpentibus venenatis, atque ideo magni vulgo æſtimatur.

Tab. 51.

Hæc arbor cum cæteris *Amelpodi* ſpeciebus nullam planè habet ſimilitudinem, uti ad præced. Tab. 33. indicavimus.

142640

Puà-Tsjetti

POEATSJETTI.

Tab. 52.

POeatsjetti Malabarenſibus, *Gara* Brachmanis, *Fruitta-Baretto* Luſitanis, *Paape-kappen* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, decem circiter pedes alta, caudice haud ita craſſo, albicante, cortice obducto rubicundo, ramuliſque viridibus, fungoſâ intus medullâ refertis, pluribus donato.

Radix fibrata, albicans, rufo cortice tecta, amara, odoris ſylveſtris.

Folia ſine ordine circa ramulos proveniunt, oblongo-teretia, in ambitu leviter crenata, glabra, denſa, fragilia, ſplendentia, inodora, amara, Nervis aliquot exiguis, & penè inviſibilibus e media coſta in latera excurrentibus.

Flores petiolis oblongis circa plumoſas virgulas proveniunt, inodori, quinque luteis, acuminatis, & ſtellæ in modum expanſis foliolis conſtantes, quibus totidem alternatim poſita calyculi foliola viridia ſubjiciuntur, novem apicibus luteis umbilicum curvoſum viridantem cum ſtylo candido quinquangulo occupantibus.

Singulis floſculis ſinguli ſuccedunt *Fructus*, ſeu ſingulæ ſiliquæ quinquangulæ rubentes totidem diſtinctis loculis *ſemina* parva ſolida continent, cuticulâ rufâ intecta, medulla alba, figura ex rotundo oblonga, ſapore nauſeabundo.

Provenit locis montanis & petroſis circa Kandenate; ſemper viret, quotannis bis floret, frugetque, Martio viz. & Septembri menſibus, at diu ſuperſtes non eſt.

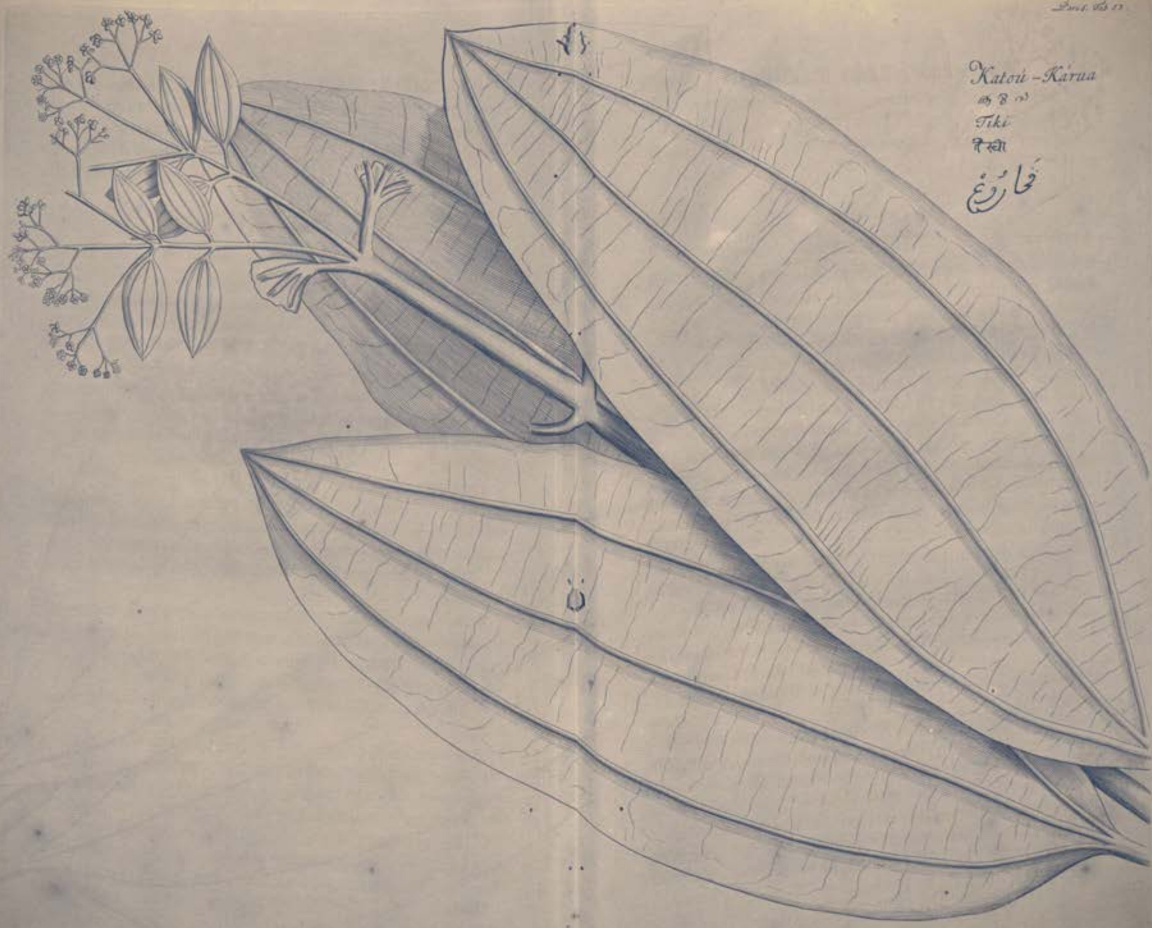
Cæterum folia contuſa, in pulverem redacta, & ulceribus inſperſa luxuriantem ac fungoſam carnem tollit. Ea-

dem aſſumpta ſudores movendo febris intermittentis paroxyſmum minuit. Ex cortice & radice pulveriſatis, ac cum oleo mixtis unguentum conficitur ad ſcabiem, ſimileſque cutaneos affectus.

Tab. 52.

Arbor hæc ex floribus & Baccis, *Euonymi* genus videtur: Folia quoque magnam habent ſimilitudinem cum foliis *Euonymi primæ Cluſii*.

KATOU-

Katou-Karua
Tiki

KATOU-KARUA.

Tab. 53.

DUæ in Regno Malabarico creſcunt *Canellæ* ſpecies, quarum altera delineatur & deſcribitur in parte prima Tab. 57. nomine *Karuæ*; quæ licet Zeilonenſi inferior ſit, & ab ea in multis differat, pro ſylveſtri tamen haberi non poteſt. Altera autem ſpecies, quæ Malabarenſibus *Katou-Karua*, Brachmanis *Davo Bahena* & *Tiqui*, Luſitanis *Canella do Mato*, Belgis *wilde Caneel* appellatur, verè ſylveſtris eſt: Nihilominus tamen priori haud abſimilis cum odore, tum ſapore, niſi quod arbor hæc major ſit ac altior. *Folia* itidem prægrandia, oblongo-rotunda, longitudine duas ſpithamas, latitudine duos palmos circiter æquantia; à pediculo ad apicem folii tres Nervi craſſiores tranſeunt, è quibus tranverſè multæ venulæ excurrunt.

Floſculi in umbellas expanſi extremis ramulis proveniunt, inodori, viridi-albicantes, pentapetalides, quinque viridibus brevibuſque ſtaminulis, viridi-flavis apiculis; ornatis, medium occupantibus.

Floſculis ſuccedunt *Baccæ* exiguæ, ribium noſtratium inſtar.

Provenit locis montanis in Teckencour, Berkencour, aliiſque vicinis Provinciis; ſemper viret, Julio & Auguſto menſibus floret, Decembri autem & Januario maturos fert fructus, diuque ſuperſtes manet.

Cæterum ex arboris foliis in aqua coctis Balneum fit contra quoſcunque articulorum dolores. Ex radice cortice cum cardamomo & nucemoſchata in aqua cocta po-

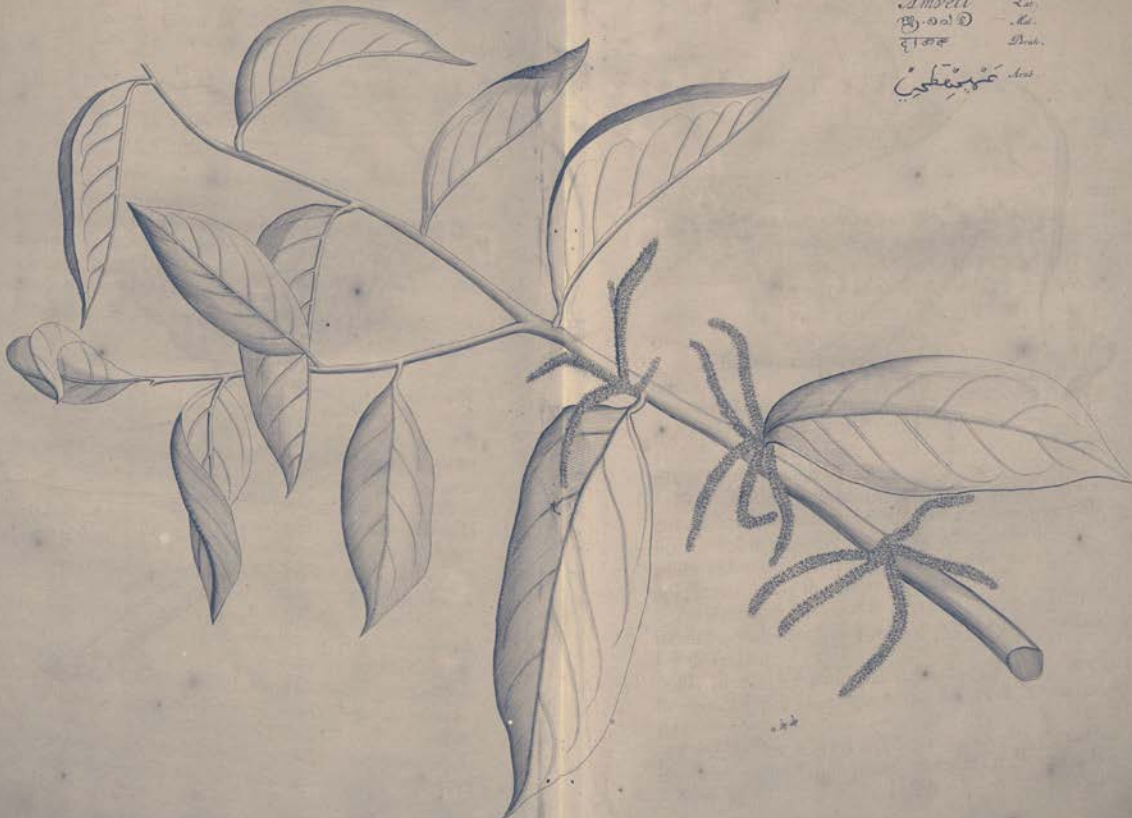
tus conficitur, qui ad ventris tormina ſedanda valdè laudatur.

Tab. 53.

Arbor hæc *prima cavellæ ſylveſtris ſpecies* eſt. Altera ſpecies deſcribitur in parte prima *Karuæ* nomine, ubi C. L. doctiſſima D. Seyen p. m. commentaria inſpicere poteſt. Videntur autem duæ hæ ſpecies differre potiſſimum ſoli natalis ratione, uti hoc in cinamomo zeilanico, & aliis in plantis non rarò obſervatur. Cortex hujus *Katou-Karuæ* craſſior eſt, & minus odorus, quam cinamomum zeilanicum; atque apud aromatarios ubique innoteſcit ac venditur nomine *Canellæ dò matò*. Cortex autem *Karuæ* in parte primâ deſcriptæ Pharmacopæis nomine *Caſſiæ ligneæ*: Folia ſub nomine etiam, nonne ſint *Malabatrum* ſeu *Tamalapatrum* Dioſcoridis & Plinii? quæ hactenus non innotuere.

AMVET-

Amveti Lat.
Mal.
Brah.
Arab.

AMVETTI,

ſeu

VETTI-TALI.

Tab. 54.

AMvetti ſeu *Vetti-tali* Malabarenſibus, *Ana dalaqui* Brachmanis, *Querilhas macho* Luſitanis, *Harzhaver manneken* Belgis, *Kari-vetti* & *Pevetti* Tab. 54. & 55. partis quartæ deſcript. ſpecies eſt, atque arbor humilior, tredecim circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, cortice cincto cinereo, intus rubeſcente; ramuliſque viridibus pluribus donato.

Radix fibrata, rufeſcens, odoris & ſaporis ſylveſtris ac amari.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, atro-viridia ſupernè & ſplendentia, infernè ſubviridia, Nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus; ſapor ſylveſtris, amarus.

Floſculi inodori, viridi-flaveſcentes, ad foliorum alas circa ſurculos ſpicatim proveniunt: conſtant ii unico foliolo, ſed in quatuor profundas lacinias diviſo, ſic ut plura videantur, ſtaminulis albicantibus, flaveſcentibus apicibus ornatis, medium occupantibus.

Floſculis emarceſcentibus ſemina perquam exigua, rufa, inodora, inſipida, vaſculis ſiccis per maturitatem incluſa, ſuccedunt.

Naſcitur locis maritimis circa Cochin; Zeylon, & Calicolan; ſemper viret, quotannis floret, & Semina perficit.

Cæterum ex arboris radice in aqua cocta Apozema conficitur, quod aſſumptum, alvum laxat, nec non he-

patis, lieniſque obſtructiones potenter aperit. Foliis Tengam arborem fricant Indi, ubi rami ſunt abſciſſi, ut hoc modo potum *Zuri* dictum elicere queant; de quo potus genere in parte primâ latius actum eſt.

Tab. 54.

Arbor hæc cum aliis *Anvetti* ſpeciebus vix ullam habet ſimilitudinem. Illæ quippe arbores bacciferæ ſunt; hæc autem lanigera.

Mála Elengi

MALA-ELENGI.

Tab. 55.

M*Ala-Elengi* Malabarenſibus, *Getri-madi* Brachmanis, *Alona* Luſitanis, *Leverhout* Belgis, Arbor eſt juſtæ magnitudinis, viginti circiter pedes alta, caudice craſſo, flaveſcente, cinereo cortice cincto, ramuliſque viridibus pluribus donato.

Radix albo-flaveſcens, amara, inodora.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, glabra, lævia, ſupernè atro-viridia, infernè viridia, inodora; Nervis aliquot è media coſta albicante, & in adverſa parte extuberante, in latera excurrentibus.

Flores inodori, albicantes, oblongis, tenuibuſque petiolis circa ramulos proveniunt, è quinque floribus fiſtularibus compoſiti; ſingulis florem totalem componentibus floſculis ſuis privatis calicibus donatis, ſtaminibus binis viridibus medium occupantibus; inter quæ capitulum prodit viridi-albicans, è cujus ſummo ſtilus emicat craſſior, brevis.

Floſculis decidentibus ſuccedunt *Fructus* oblongo-rotundi, viridi-flaveſcentes, cum cuſpide nigro in vertice, craſſo ac amaricante cortice cincti; intra quam Nucleus continetur albicans, ſubamarus.

Creſcit variis Regni Malabarici locis, præſertim in Baypyn, Warapoli, & Angiecaimaal; ſemper viret, quotannis floret, frugetque.

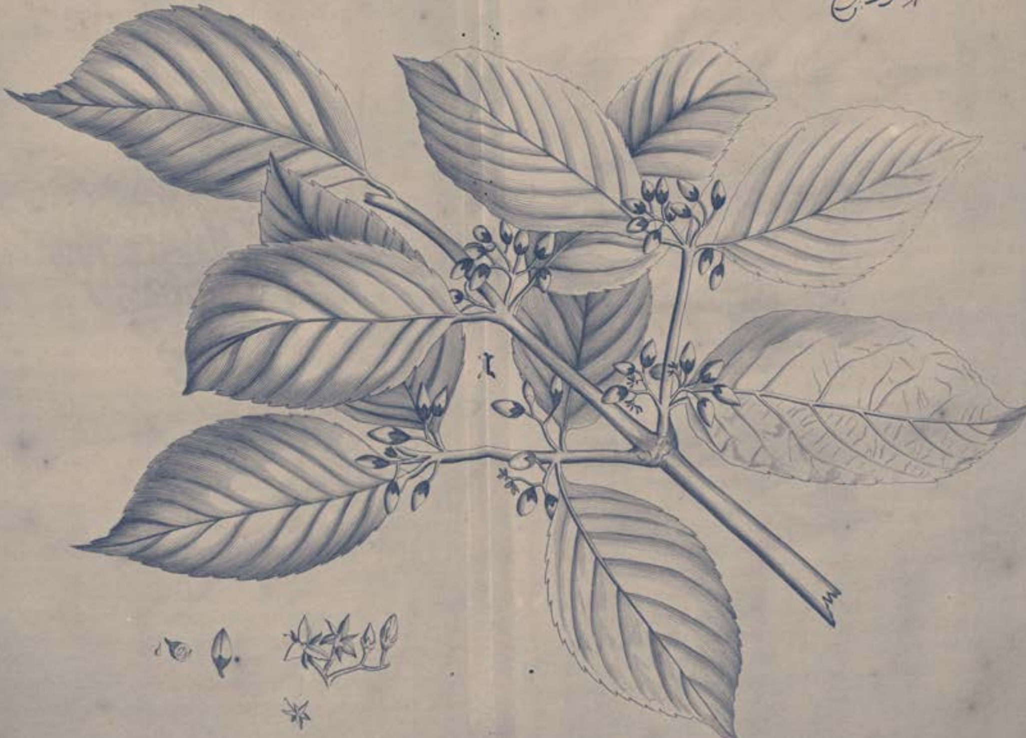
Ex arboris foliis cum pipere & calamo aromatico in ſeſami oleo excoctis linimentum paratur, quod in vertigine, Epilepſia, ſimilibuſque cephalicis affectibus valdè laudatur capiti inunctum. Ex cortice cum thure & auri-

pigmento unguentum conficitur, quod hepatis regioni inunctum affectibus ejus potenter mederi fertur. Fructuum Nuclei cum pipere nodulo incluſi è collo geſtantur pro amuleto ad arcendam epilepſiam.

Tab. 55.

Mala-Elengi genus eſt *Elengi* in parte prima Tab. 20. deſcriptæ; quapropter B. L. commentaria ibidem videre poteſt.

Tsjerou-Pôeam

TSJEROU POEAM.

Tab. 56.

TSjerou Poëam Malabarenſibus, *Patarola* Brachmanis, *Nilha* Luſitanis, *Quelbeſſen* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, caudice tenui, albicante, cortice cincto nigricante, intus viridi, multisque geniculatis ramulis donato. *Radix* flaveſcens, rufo cortice tecta, odoris ac ſaporis ſylveſtris, & ingrati.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu leviter crenata, lenia, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia ac lanuginoſa; Nervis aliquot è media coſta albicante, & in adverſa parte extuberante in latera excurrentibus: odor & ſapor ſylveſtris, ac ingratus.

Flores inodori, viridi-albicantes, racematim ad foliorum alas in ſurculis proveniunt, calycique viridi tripartito inhærent, tripetali; è tribus viz. oblongo-rotundis, acuminatis, expanſisque foliolis conſtantes, medium occupante globulo viridi; è quo exſurgit ſtilus tenuis, oblongus, viridi-flaveſcens, capitulo rotundo.

Floribus pari modo ſuccedunt *Baccæ* oblongo-rotundæ, tricoccæ, virides, calycibus exceptæ, tria intus continentes Semina viridi-albicantia, amara, membranaceis pelliculis ſejuncta, ita ut ſingula in ſingulis latitent loculamentis.

Provenit variis Regni Malabarici locis, præſertim circa Repolyn, ſemper viret, floret, frugetque.

Cæterum ex arboris floribus, fructibus, & cortice in oleo coctis linimentum paratur, quod capiti inunctum cephalalgiam ſanare fertur. Folia recentia contuſa, & parti eryſipelate laboranti impoſita id tollere dicunt.

Bem-Moénja

Naravélo

BEN-MOENJA.

Tab. 57.

ARbor quæ Malabarenſibus *Ben - Moenja*, Brachmanis *Naravolo*, Luſitanis *Pao da verge*, Belgis *Draack wortel* nuncupatur, procera eſt, triginta circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, furvo cortice cincto, ramulisque rufis lignoſis ac geniculatis pluribus donato.

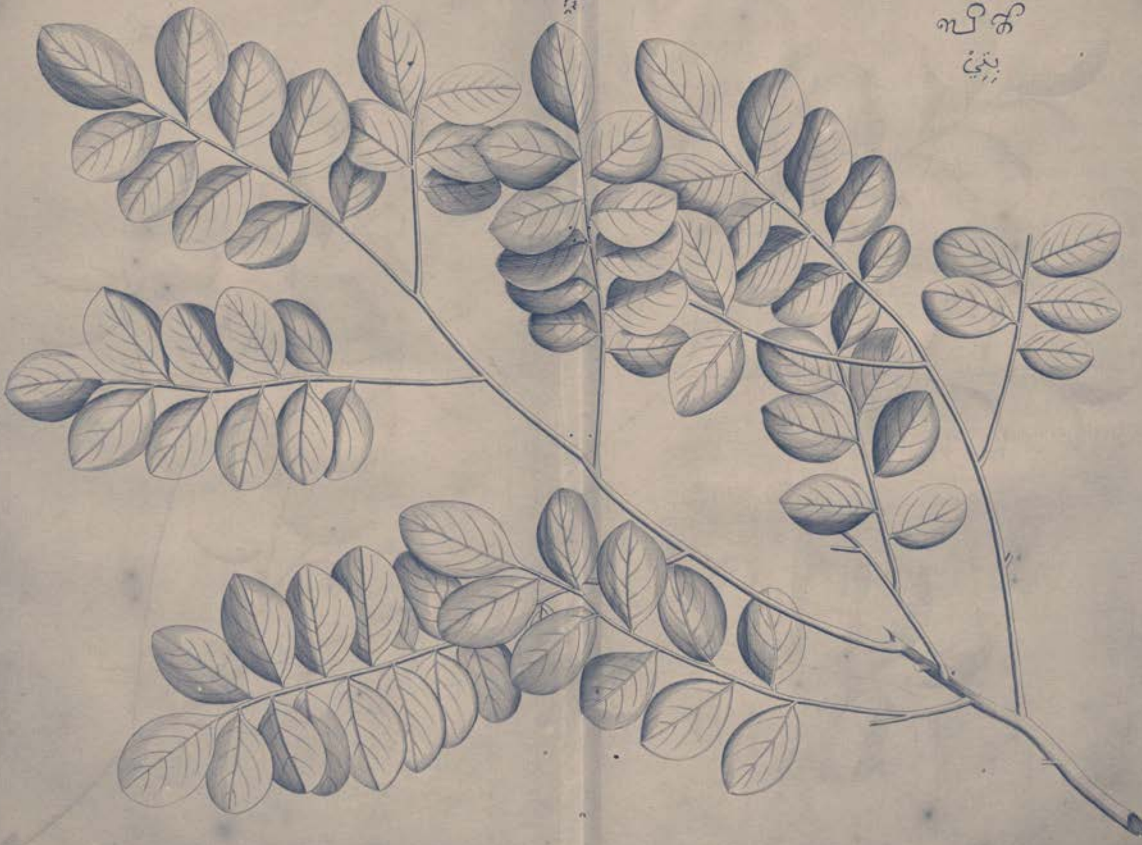
Radix albicans, amara, aromatica.

Folia geminata in ſurculis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, tenuia, lenia, glabra, ſupernè viridia, infernè ſubviridia, nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus; odor gratus, hortenſis.

Flores nec *Fructus* fert, quod innoteſcit ſaltem.

Provenit variis Regni Malabarici locis, præſertim circa Aroë & Poedegoyl; ſemper viret.

Cæterum ex arboris radice cum aqua decoctio fit alexipharmaca, quæ in febribus malignis valdè extollitur. Ex cortice cum calamo aromatico & ſale in oryzæ infuſo cocto potus conficitur, qui vomitum ſanguineum è morſu ſerpentis excitatum protinus ſanare fertur.

Biti
ꦧꦶꦠꦶ
بيتي

B I T I.

Tab. 58.

B*Iti* Malabarenſibus, *Bitolo* Brachmanis, *Paò do Pilaõ* Luſitanis, *yſerhout* Belgis, Arbor eſt procera, caudice craſſo, multisque cinereis ramulis in orbem diffuſis donato; Lignum atro-rubeſcens ac purpureo-ſtriatum, denſum, ponderoſum, ſubacidi odoris, ſaporisque, cortice munitum cinereo. *Radix* itidem atro-purpurea.

Folia oblongo-rotunda, denſa, glabra, ſupernè coloris ſubcinerei, infernè cinereo-viridia, nervis aliquot è mediâ coſtâ in latera excurrentibus; odor gratus.

Flores papilionacei, flaveſcentes, racemis oblongis numeroſi proveniunt: Quibus *Siliquæ* ſuccedunt. Plura de iis addere non licet, quia icon deſideratur.

Creſcit locis montanis in Calicolan, Atsjencoil, & alibi; ſemper viret, quotannis floret, & fructus fert, diuque ſuperſtes manet.

Porro arboris lignum, ob ſingularem ejus duritiem, operæ fabrili accommodiſſimum cenſetur, ex eoque varia fiunt domeſtica inſtrumenta.

Tab. 58.

De hiſce lignis inſpiciatur *Caſpar Bauhinus pinac. lib.* XI. *Sect.* VI.

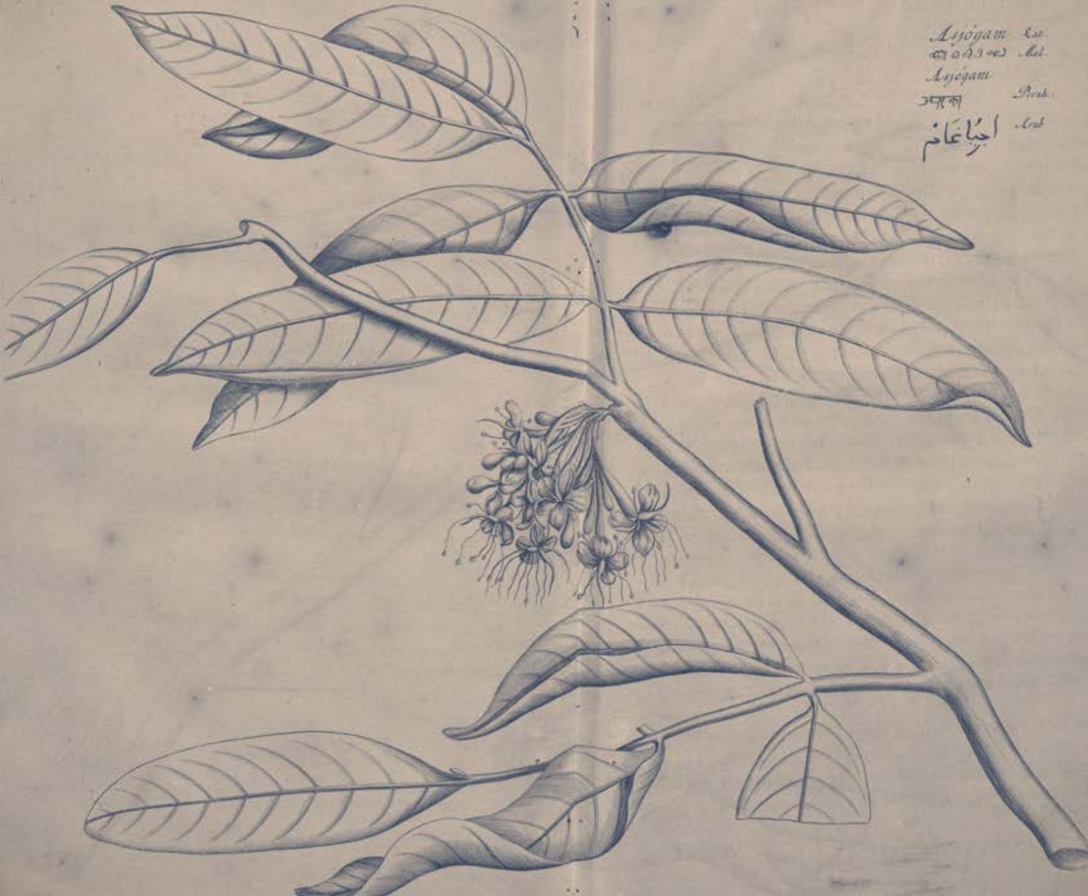
Aſjógam Lat.

Mal.

Aſjógam

Brah.

Arab.

ASJOGAM.

Tab. 59.

ARbor hæc Malabarenſibus *Aſjogam*, Brachmanis *Aſjogam* & *Caſſibori*, Luſitanis *Fula do diabo*, Belgis *Tover bloemen* nuncupatur; Eſtque mediæ magnitudinis, quindecim circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, albicante, fuſco-nigricante cortice cincto, ramuliſque paucis in orbem diffuſis donato.

Radix albicans, nigricante cortice tecta, inodora, profundè terræ inhærens, fibriſque ſuis latè per eam diffuſa.

Folia ex adverſo bina circa ſurculos proveniunt, oblongo-teretia, craſſa, ſpithamam circiter longa, Nervis aliquot è mediâ coſtâ viridi-albicante in latera excurrentibus; odor & ſapor ſylveſtris, ac ingratus.

Flores odori, flaveſcentes, in faſcias collecti numeroſi circa ramulos proveniunt; conflantur ii è tubo oblongo in quatuor ſegmenta ſubrotunda expanſo, octo tenuibus rubro-ſplendentibus ac longis ſtaminibus, atro-purpureis apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ ſtilus prodit viridi-albicans, craſſus, ſurrectus, acumine tereti.

Quales fert *Fructus* nondum compertum eſt.

Provenit variis Regni Malabarici locis circa Ethnicorum templa, qui iſtiuſmodi arbores ſtudioſè ibi colere ſolent, earundemque foliis & floribus uti in ceremoniis ſuis ad templa ornanda; ſemper viret, quotannis floret, Decembri viz. & Januario menſibus, diuque ſuperſtes manet.

Cæterum ex arboris foliis contuſis ſuccus exprimitur, qui cum ſeminis cumini pulvere exhibitus colicam paſſionem ſanare fertur. Foliorum pulvis cum ſantalo citrino, ac ſaccharo aſſumptus ſanguinem reficere ac purgare dicunt.

B E E S H A.

Tab. 60.

B*Eèsha* Malabarenſibus; *Zivo* Brachmanis, *Bambu d'eſcrever* Luſitanis, *Pyl riet* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, ſeu potius Frutex arboreſcens, ſedecim circiter pedes altus, ramuliſque teretibus, glabris, nodoſis, medullâ farctis, donatus. Altera ſpecies eſt *Bambu* in parte prima deſcriptæ, nomine *Ilii.*

Folia arundinacea, *Ilii* foliis perquam ſimilia, at glabra.

Ad ramulorum nodos interim *ſpicæ* proveniunt coniformes, acuminatæ: quibus inſident *Floſculi* albicantes, ſtaminei, medium occupante globulo oblongo, è quo ſtilus erit viridiuſculus.

Floſculis ſuccedunt *Fructus* oblongo-plano-rotundi; acuminati, carne intus denſâ, albicante, inſipidâ referti.

Provenit variis Regni Malabarici locis ſylveſtribus, præſertim in Betsjour, Corremaloer, & Teckenkour.

Cæterum ex hoc frutice indigenæ ſagittas conficiunt, & corbes. Ex ramulis arundinaceis calami fiunt ſcriptorii. Folia ſi in aqua coquantur, eaque decoctio exhibeatur menſtrua obſtructa provocat: eodem decocto ſi os colluatur eroſas gingivas ſanat, & odontalgiam tollit.

N O L A-I L Y.

EST inſuper tertia Bambu ſeu Ily ſpecies, quæ Malabarenſibus *Nola-ily*, Brach-manis, *Vaſinola*, Luſitanis *Bambu Gorri*, Belgis *Pyp-riet* nuncupatur, Primæ & ſecundæ ſpeciei perſimilis, præterquam quod internodia tenuiora ſint, & longiora.

Creſcit in Calicolan, & Tekencour.

Hæ autem arundines pro mercatura tranſmittuntur in Perſiam, Arabiam, aliaſque vicinas regiones, ubi fiſtulæ ex iis parantur quibus tabacum fumiſuctione ſumitur.

Tab. 60.

De arundine ſcriptoria conſule *Lobelium*, & *Caſp. Bauhinum pinac. lib.* 1. *ſect.* 3.

I N D E X.

A.

ACara-patsjotti Pag. 15
Amelpodi 101
Amvetti, ſeu vetti-tali 107
Asjogam 117

B.

BAſaal 23
Beénel 7
Beésha 119
Bellutta-Kanneli 39
Ben-Kara 69
Ben-Moenja 113
Biti 115
Bruxaneli 83

C.

CAmmetti 89
Corinti Panel 27
Courou-Moelli 77

K.

KAden-Kara 71
Kaka-Njara 55
Kaka-toddali 81
Kal-Vetadagou 61
Kaltsjerou-panel 33
Kare-Kandel 25
Karetta Amelpodi 65
Kasjavo Maram 37
Katapa 93
Katou Bellutta Amelpodi 66
Katou-Karua 105
Katou-Mail-Elou 3
Katou-patsjotti 13
Katsjau-Panel 35

M.

MAil-Elou 1
Mail-ombi. 51
Mala-Elengi 109
Mala pœnna 17
Molago-Maram 49
Mouli-ila 67

N.

NJara 53
Niir-Notsjiil 97
Nola-Ily 119

P.

PAi-Paroea, ſeu Couradi 91
Parili 5
Patsjotti 9
Pavetta, ſeu Malleamothe 19
Pee-ponnagam 47
Pee-Tsjerou-ponnagam 45
Perin-Njara 57
Perin Nirouri, ſeu Manirouri 85
Perin-Panel 29
Perin-patsjotti 11
Pocatsjetti 103
Ponnagam 41

S.

SOndari 79

T.

Taliir Kara 75
Tsjeriam-Cottam 21
Tsjeria Nirouri, ſeu Katou Nirouri 87
Tsjerou Kanneli 99
Tsjerou Kara 73
Tsjerou Panel 31
Tsjerou Počam 111
Tsjerou-Ponnagam 43
Tsjocatti 95

V.

VEtadagou 59

W.

WAtta-tali 63

E R R A T A.

Pag. 4 lin. 7. pro Katou-Mail lege Katou-Mail-Elou. Pag. 15 lin. 4. Acara-Patsjottili, lege Acara-Patsjotti. Pag. 74. lin. ultima Rkamni lege Rhamni. Pag. 92. lin. ultima Peróœ- lege Paroeæ. idem Tindæ-parnæ, lege Tindæ-paruæ,

HORTI MALABARICI

PARS SEXTA,

DE VARII GENERIS

ARBORIBUS

E T

FRUTICIBUS SILIQUOSIS

Latinis, Malabaricis, Arabicis, Brachmanum characteribus nominibuſque expreſſis,

Adjecta Florum, Fructuum, Seminumque nativæ magnitudinis vera delineatione, colorum viriumque accurata deſcriptione,

ADORNATA

Per Nobiliſſimum ac Generoſiſſimum D.D.

HENRICUM VAN RHEDE TOT DRAAKESTEIN,

Toparcham in Mydrecht, quondam Malabarici Regni Gubernatorem ſupremi Conſeſſus apud Indos Belgas Senatorem Extraordinarium, nunc vero Equeſtris Ordinis nomine Illuſtribus ac Præpotentibus Provinciæ Ultrajectinæ Proceribus adſcriptum,

E T

THEODORUM JANSON. AB ALMELOVEEN, M. D.

Notis adauxit, & Commentariis illuſtravit

JOANNES COMMELINUS.

AMSTELÆDAMI.

Sumptibus Viduæ JOANNIS van SOMEREN, Hæredum JOANNIS van DYCK, HENRICI & Viduæ THEODORI BOOM,

Anno cIↃ IↃc Lxxxvi.

ILLUSTRISSIMO ac NOBILISSIMO

VIRO

DN. WILHELMO DE NASSAU

LIBERO BARONI DE SULESTEIN, LEERSUM &c. PRÆPOTENTIBUS REIP. TRAJECTINÆ ORDINIBUS EQUESTRIS DIGNITATIS ADSCRIPTO, PRÆFECTO ALÆ, COMITI SALTUUM TRAJECTINI AGRI UT ET AGGERUM LECCÆ SUPERIORIS CURATORI.

Non miraberis tomum ſextum Horti Malabarici Tibi à me offerri. Nam cum me dudum Tibi devinxiſſet & ſocietas collegii Præpotentium Ordinum hujus Trajectinæ reipublicæ, & interior amicitia, quæ inter nos intercedit, hoc ejus monumentum publice conſecrandum exiſtimavi. Veræ enim & non fucatæ benevolentiæ certiſſimum argumentum duco, non modo præſentes amicos colere, ſed & abſentes longeque remotos omni ſtudii & officii genere proſequi. Itaque licet nunc ad extremos Indos, ultra ſolis lunæque vias publicæ rei nomine ſim ablegatus, volui tamen iſtud mei in Te propenſiſſimi animi documentum, & quaſi teſſeram perpetui mei in Te amoris, Tibi tradi, & ſimul ad poſteritatis memoriam prodi. Nec ſpero hoc donum Tibi ingratum futurum. Nam licet inter alia reipublicæ præclara munera ſaltuum publicorum cu-

ra Tibi ſit commiſſa, hortos tamen, oblectamenta virorum illuſtrium, Tu, qui ad omnem elegantiam es factus, non potes non amare, & peregrinarum ac in Europa nondum viſarum arborum pulchritudine oculos paſcere. Vale, Vir Illuſtriſſime, & perſuaſum habe, me Tui memoriam & amorem ubique gentium & locorum circumferre, idque ſemper, me, quandocunque dabitur facultas, teſtatum facturum, me eſſe

Nobiliſſimo & Illuſtriſſimo
Nomini Tuo

deditiſſimum & obſervantiſſimum.

HENRICUS VAN RHEDE
TOT DRAAKESTEIN.

THEO-

THEODORUS JANSONIUS
AB
ALMELOVEEN
LECTORI
BENIVOLO
S.

QUemadmodum majoris molis ædificia ſæpiſſime, antequam abſolvuntur, plures habent architectos, ſic etiam libros, præſertim ſi pluribus conſtant partibus, varios ſuos ſubire videmus ἐργοδιώκτας. Exemplum ſatis evidens atque magnum præbet hortus hicce Malabaricus, qui quot hactenus invenerit directores, ex cujuſque voluminis colligere eſt præfatione, qua quidem nos lubenter ſuperſediſſemus, niſi mos, qui hodie obtinet, id exegiſſet, quem ſequuturi paucis noſtra complectemur. Noſti P. L. ex præfatione Viri Clariſſimi D. *Joannis Munnicks* M. D. *Anatomes* ac *Botanices* in Academia Ultrajectina Profeſſoris, Præceptoris quondam honorandi, ipſum ita obrui curis tam Academicis quam practicis, ut binis voluminibus per ſingulos annos abſolvendis non ſit; propterea typographos hujuſce moræ pertæſos alium cui hoc mandarent negotium ex

voluntate & ſuaſu ejuſdem cl. Viri inveſtigaſſe. Quid multa? adeunt ad me, & obnixe vellem iis auxilio eſſe rogant, quod primum renuo, deinde tamen maximis idem poſcentibus viris in me ſuſcipio, periculum quid in hiſce valeam ſtudiis hoc volumine facturus, in quo ſi quædam à prioribus multum deprehenderis abeuntia, rogo boni conſulas, verbis enim loquendique formulis, non ex recentioribus modo, ſed veteribus Rei Ruſticæ ſcriptoribus, maxime autem Columella, quem à principibus doctrinæ viris, Menagio nempe & Grævio emendatum videre ſperamus & illuſtratum, Plinio, Appuleio aliiſque ex auctoribus excerptis tunc præcipue ſumus uſi, ubi ſignificantius quid foret exprimendum. De ipſa plantarum deſcriptione hoc addimus, quod indies ſit evaſura perfectior ſi quidem in horto Medicorum publico, qui benigna Nobiliſſimi Ampliſſimique Senatus urbis Amſtelædamenſis liberalitate ante biennium conſtitutus eſt, deſcriptiones quæ ex India ſunt allatæ, una cum ipſis plantis, ad maximam ſaltem partem conferri queant, quod multum adjumenti ornamentique huic allaturum eſt operi. Et ut hoc laudabile inſtitutum eo procedat melius, hujuſce horti publici cura non modo viro celeberrimo *D. Joanni Commelino* ſenatori eſt demandata; verum ipſe Ampliſſimus Nobiliſſimuſque *D. Joannes*

Huyde-

Huydecoper, Toparcha in *Maarſſeveen* & *Neerdyk* &c. Eques, quintum hoc tempore conſul, Vir ob innumera cum in communem Patriam & Rempublicam, tum civitatem Amſtelædamenſem merita ſummo honore celebrandus, qui ipſorum quoque Regum *Uſſiæ*, *Jubæ*, *Alexandri Magni*, *Melampi*, *Alcinoi*, Imperatorum *Ælii Adriani*, *Theodoſii*, exemplo ductus, lubentiſſime eam quoque curam pro incredibili in ſtudium Botanicum amore in Se recepit, atque illam tam ſagacem præſtat, ut jure hæſites, utrum mirere prius, incredibilemne Viri ſummi diligentiæ contentionem, an in ſparta illa ornanda multiplicem eruditionem. Sed audire mihi videor quoſdam quæſituros quare & nos hoc anno promiſſis voluminibus non fecerimus ſatis; At illi hoc ſibi reſponſum putent, ne intra anni quidem ſpatium hunc tomum fere fuiſſe abſolvendum, quandoquidem Nobiliſſimus *D. de Rhede* qui iter Indicum repetit triennale, nobis tria tantummodo reliquit volumina ab ipſo recenſita, cetera ad patrios reverſus lares perfecturus. Si vero, quod avertat Deus T. O. M. in itinere Ei quid acciderit humanitus, vocis tamen fidem dante Deo exhibere enitemur.

IN
HORTI MALABARICI
Partem Sextam,
Auſpiciis
VIRI ILLUSTRIS
D. HENRICI VAN RHEDE TOT DRAAKESTEIN, &c.

à V. Cl.

THEODORO JANSONIO AB ALMELOVEEN,

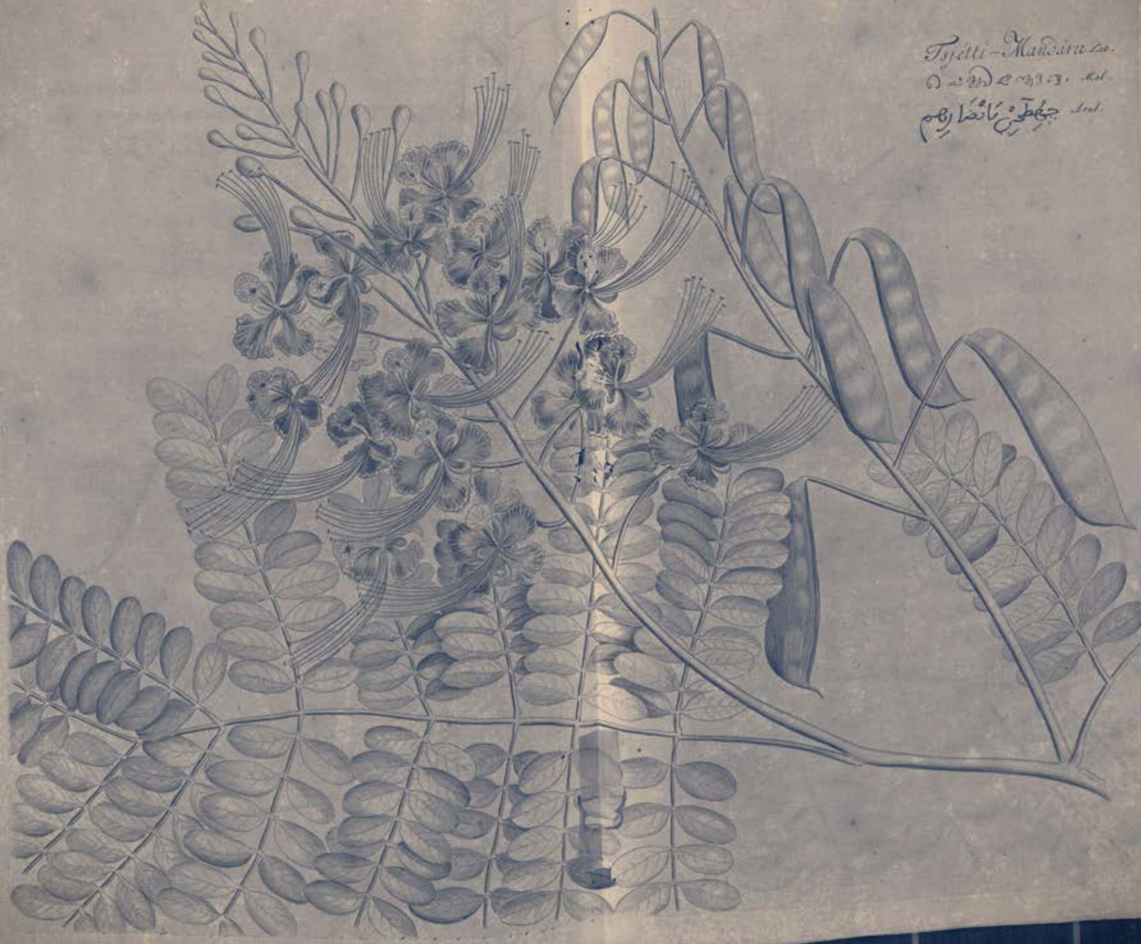
Doctore Medico celeberrimo,

publicatam.

Pendula jam ſileat Babylon pomaria, cedat
Enna ſinu florum verſicolore parens.
Et Tempe taceant, celebres & Tiburis horti,
Et Corcyræi rura beata ſoli.
Nobilis hic RHEDI *manſurum condidit* Hortum
Dextra, cui Tempus nec Jovis arma nocent:
Quo, quod Memnoniis pia Tellus educat arvis,
Europæ fato proſperiore patet.
Adjuvere tamen culturam, Hortum*que rigarunt*
Phœbo docta cohors officioſa ſuo:
Quos inter multa cum ſedulitate notatur
ALMELOVENIADIS *cura benigna mei.*
At vos Auroræ populi, pro munere tanto,
Florea gratanti plectite ſerta manu.
Victrices cingant, RHEDI, *tua tempora palma,*
Et grata Eoi Te colat unda maris;
Te vero celebrent radioſa cubilia Phœbi
Inſignem doctas, ALMELOVENE, *comas.*
Dum ſemper florens labor hic per ſecla virebit,
Dum Phœbus ſolitas itque reditque vias.

L. M. P.

HENR. CHR. HENNINIUS.

Tsjetti-Mandaru Lat.

Mal.

Arab.

PARS SEXTA HORTI MALABARICI

DE VARII GENERIS ARBORIBUS & FRUTICIBUS PRÆCIPUE SILIQUOSIS.

TSETTI-MANDARUM.

TAB. I.

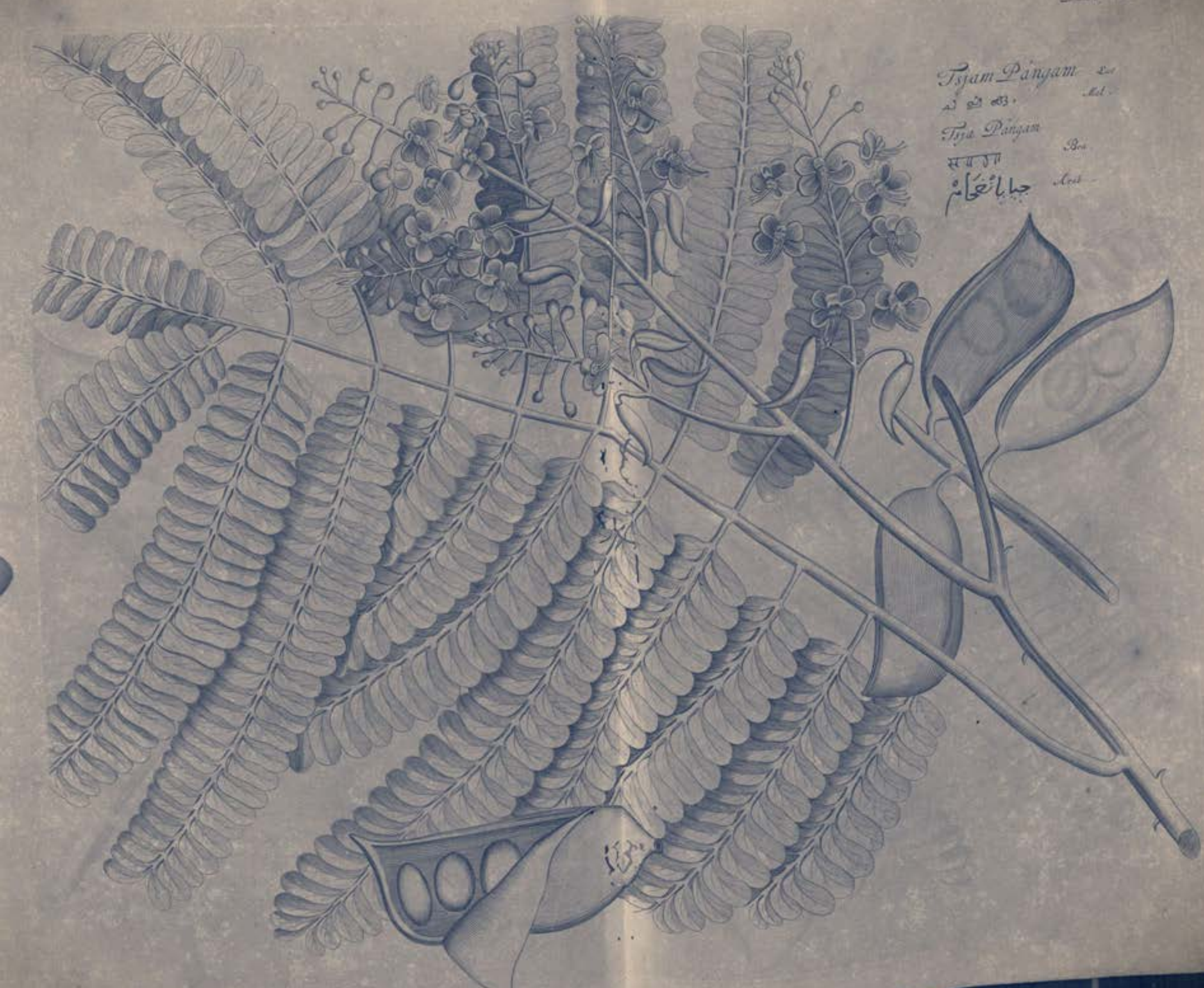
QUam Malabarenſes *Tsetti-Mandarum*, Bragmanes *Tsiettia*, Luſitani *Foula de Pavàn* appellare conſuevere, Belgæ *Paauwen ſtaarten* nominant, arbor duos homines procera, ligno præduro eſt, ramis in orbem diſperſis, cortice albicante intus purpureo, qualis & radicem circumvolvit. *Rami* glabri, virides, cæruleo conſperſi rore, exalbidam habent medullam. *Folia* quæ Coluteæ Scorpioidis effigiem habent, oblonga, tenuia, lenia, venoſa, guſtu ſubacria, ſurculis palmam longis, qui è cubitalibus enaſcuntur, bina oppoſita inſiſtunt. E gemmis ab uno latere folio obtectis, *Flores* viſui ob variegatum abblandientes colorem, in racemorum cacumine petiolis elongis prodeunt decaphylli, quorum exter-

externorum unum concavum & incurvatum, quatuor ſimilia è longo rotunda ſunt: interna vero expanſa & latiora quatuor retrorſum detorquentur, exſiſtentibus illis internis croceis, externis flavis; quintum ejusdem coloris paullo magis erectum, ſuprema parte in ſeipſum quodammodo veluti unguis, convolutum, procurvum prodit. Decem ſtamina coloris coccinei nitentis prælonga & tenuia, rubris apicibus donata, arcuatim incurveſcunt, in gemmis ſibi invicem inſtrata. Quod ſi diutius aperti maneant flores, circa oras ubi primum flavebant, rubeſcunt, quin imo univerſi rubore aſperguntur. Odor ipſis melleus. *Siliqua* quæ niſi latiores forent *Tsiapangam* poſſent videri, è ſpadiceo nitentes, longitudine & latitudine digitales, noſtratum ſimiles, cuſpide in acumine donantur: virides cœruleo rore madidæ, ſiccæ duro, craſſo, croceo, intus helveolo cortice obteguntur, fabas interſepimentis à ſe mutuo diſtinctas, cortice ſubtiliſſime ſtriato continentes. Frequens hæc arbor eſt in *Repolin*, *Paroe* aliisque regionibus; in hortis atque cœmeteriis ethnicorum, qui ea utuntur, præcipue colitur. Cæterum creſcit in eremis & fruticetis. Eſt *Tsiapangam* mox deſcribenda ſylveſtris. Maio, Auguſto floribus, Decembri & Januario maturis ſimul & crudis fructibus, ſemper virentibus frondibus exhilaratur. Foliorum una cum *Scedangu* foliis tinctura, quantum cucurbitula minuſcula (*Tsiundenga* appellant) capit, epota, colicum tollit dolorem, præſertim ſi æger manibus in cœlum protenſis erecto conſiſtat corpore.

TAB. I.

Arborem hanc pluribus deſcribit Jacobus Breynius *Cent.* I. *Exotic. cap.* XXII. ſub nomine *Fruticis Pavonii* ſive *Criſtæ Pavonis* quo loco duas minores recenſet ſpecies, quarum altera *Chamæ Criſta Pavonia Braſiliana ſiliqua ſingulari*, altera *Chamæ Criſta Pavonia ſiliqua multiplici* dicitur. Semen hujus *Tsjetti-Mandarum* ſeu fruticis Pavoniæ Acaciæ Indicæ Farneſianæ Aldini haud diſſimile eſt, quapropter ſecundæ Acaciæ ſpeciei annumerari poteſt. Anno cIↄ Iↄc LXXXIV. in horto Amſtelædamenſi Medico varias harum arborum è ſemine prognatas vidimus ſpecies; reperiturque in variis Indiæ Occidentalis locis.

TSIA-

Tsjam Pangam
Tsja Pangam

TSIAPANGAM.

TAB. II.

ARboris *Tſiapangam* Malabarenſibus ut & Brachmis, *Pao de Sapan* Luſitanis, *Raſphout, Sappanhout* Belgis dictæ, intra binorum hominum altitudinem proceritas, intra palmam craſſities ſubſiſtit. Cortice eſt cinereo intus fulvo, ligno admodum duro; rubello, matura ætate ruffo; *Ramis* in latera pronis intro albicantibus, ſpinis intercurrentibus curtis & deflexis; *Radice* fibroſa ex albo rubicunda, inodora, cortice croceo, nigricante obducto pelliculâ. *Folia* pollicem longa, digitum lata, rotundiuſcula, orni more, craſſiori ſurculo, ſpinis privato, ex ordine appendentia, mediâ coſtâ ab adverſa parte, multas venulas fundente, dividuntur. Odor iis gratus, ſapor vero ſubacris & amaricans. Sole occidente inteſtinis lateribus, ut folia *Balampulli* Parte I. *Tabul.* XXIII. deſcriptæ, ſe includunt, contrahuntque. *Flores* inodori, flavi, racematim è ramorum foliis deſtitutorum extremis ſurculis erumpunt plures, decem conſtantes foliis pene rotundis, tenuibus, quorum quina exteriora cuſpidata parum ac ſubviridia ſunt; uno medianorum exſiſtente, venulis trajectis roſeis, minuſculo, cui adſtat oblongum viride; florem univerſum ſuccingens folium. Emicant ex floribus decem geniculata, è flavo viridia ſtamina, nigris ſemilunatis apicibus incurvatis inſtructa, uti & pede communi plano, lanugine albido fructus primordium continente. Æquabiles, compreſſæ, ſuccretæ *ſiliquæ*, petiolis adhærentes pollicaribus, quatuor transverſos pollices longæ, duos propemodum latæ ſunt; dorſô craſſiori,

cuſpidato, ventre pauxillum incurvo; maturæ & ſiccæ cortice ſunt duro & corneo è furvo nitente, intrinſecus candida obducto cartilagine, quæ, ubi teneriores ſunt, tranſparet; poſtea vero involvit atque disiungit ſemina oblonga, ſubplana, è cinereo fuſca, è transverſo ſingulis ſiliquarum dorſo adhærentia. Arenarum cupida, per univerſum Malabar ob ornatum uſumque frequens colitur. Sponte in *Trevancoor* provinciis *Goendre* & *Ellé de Soroan* aliisque montanis naſcitur locis. Ab Aprili in Septembrim uſque floret. Fructus carpuntur exeunte anno. Trima fructifera; vitam in centum trahens annos, quibus nunquam deſtituitur frondibus. Ex ligno, quod ubique venale exponitur, rubro, aquæ incocto tinctura elicitur nigra (atramentum vocant,) quæ cum alumine diluta, rubricoſa evadit, maximoque ad lintea aliaque rubello colore imbuenda in uſu eſt; calce vero obſcuratur. Quod ſi ſurculorum lignum albicans calce perfrixeris ilico rubeſcit, quo exſiſtente molliori flavet, ad opera pretioſiora magisque ſubtili elaboranda manu, hoc lignum adhibetur.

TAB. II.

Primus noſter Auctor arboris hujus figuram ac deſcriptionem exhibet. *Juiva Seranga*, ſeu *lignum Rubrum*, apud Luſitanos *Pao de Braſil* dicta, à Piſone Hiſtor. Braſil. l. IV. c. XXV. deſcripta, in multis quod ad deſcriptionem & figuram, cum *Tsiapangam* convenit, ea tamen differentia, quod arbor Braſiliana in longe majorem excreſcat proceritatem ac craſſitiem; Flores ſuaviſſimum liliorum convallium inſtar, fundunt odorem, cum è contrario *Tsjapangam* eo deſtituantur; atque hoc ſolo fortaſſis adſcribi debet. Cluſius Exotic. L. III. c. XVI. arboris fructum ſeu ſiliquam depingit ſub nomine *lobi membravacei nigri*, Caſparus Bauhinus Pinac. Lib. XI. §. I. pag. 393. lignum Braſiliano ſimile vel lignum Sapou lanis tingendis percommodum dixit. Celeberr. *Hermans* Lugd. Batav. Botan. Profeſſori *Acacia Tinctoria* vocatur.

PON-

Púngam
Carenſchi

PONGAM ſeu MINARI.

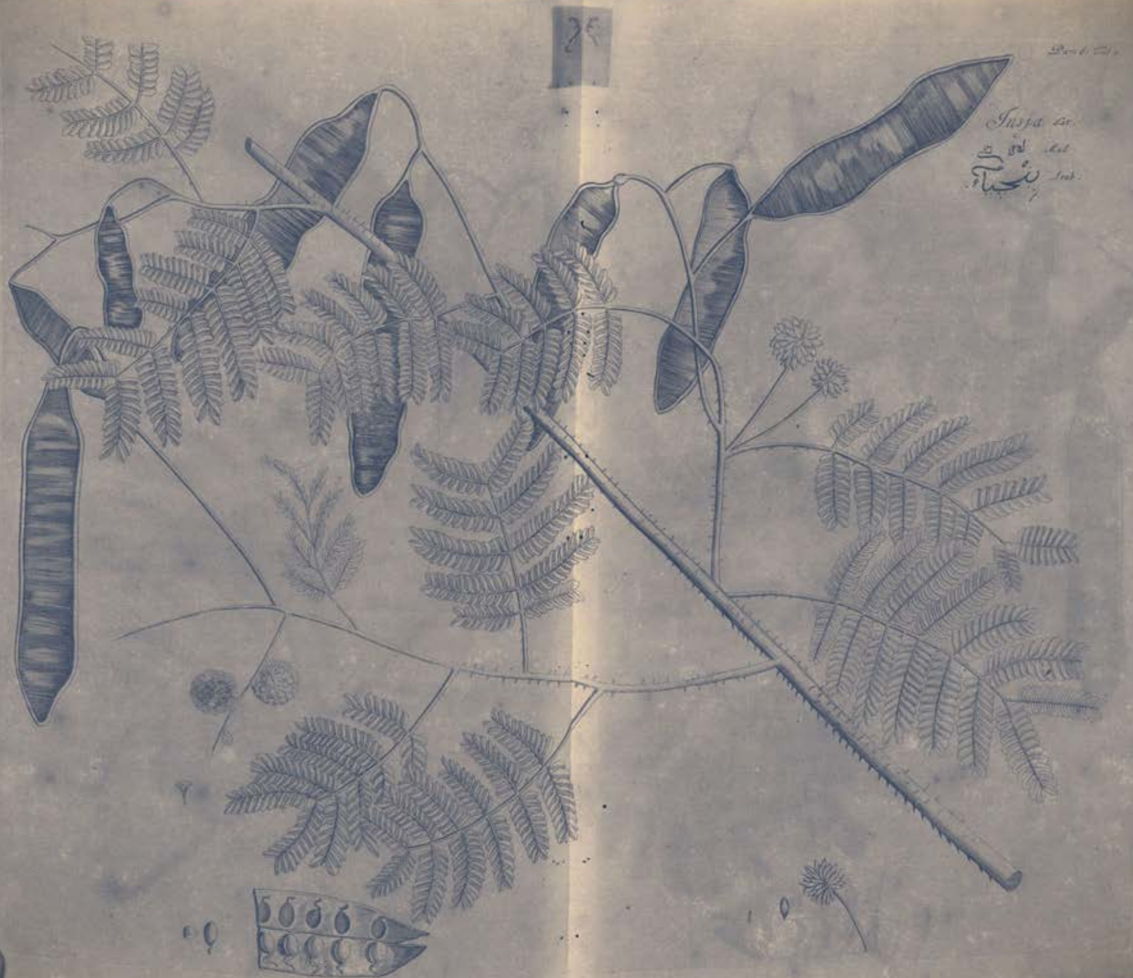
TAB. III.

QUæ *Pongam* ſeu *Minari* apud Malabaræos, *Caranſi* Brachmanos, *Favas de Chapa* Luſitanos, *Mansbonen* Belgas audit, arbor eſt excelſa, craſſiore *matre* quam ut homo complecti queat; ligno candido molliorique, cortice gemino; exteriore, qualis in ramis vetuſtioribus, è cinereo obſcuro, interiori è viridi læto, fragranti, odore glycirrizam recentem referente. *Rami*, pene inodori, teneriores corticem habent praſinum. *Radix* villoſa, nigricans, acris, graveolens. *Folia* grati odoris, nullius ſaporis, cuſpidata, mollia, glabra, ſupinâ ſubfuſca, pronâ parte dilutiora ſunt; quina aut ſeptena, impari è ſurculi lætioris ſummitate dependente numero, paſſim prodeunt; medianâ flavente coſtâ, intertexta. *Flores* tetrapetali, quorum gemmæ aculeatæ, convoluti folii adinſtar emicant, odorarii, papilionacei, *cametti valli* proximi, albicantes, digitalibus petiolis, ſurculis complures adhærent. Horum duo roſei coloris oblonga folia, tertium patulum, frequentiſſimis venis lineatum, quartum plane incurvatum eſt. *Stilus* denſior exalbidus in novem ſtaminula rubellis apicibus dividitur; è quibus unum hirſutum eminet geniculatum, fructus germen continens. *Fabæ* noſtrarum æmulantes ſaporem, acres auſteræque ſunt, duos admodum pollices longæ, unum latæ, eâ, quâ planæ ſunt, parte ſibi invicem incumbentes; in longum ſitæ, ita tamen, ut earum umbilicus ſiliquarum reſpiciat dorſum; primum virides, ſiccæ rubentes, rugis tranſverſis inæquales. Inſuper quoque flores ſpurios fundunt fructus qui ſunt noduli cinericei, du-

rioli, candida pulpa, nunquam ſiliquas edentes. Locis montanis petroſiſque, in Provinciis *Paracaro* & *Mangatti* provenit; idque tam facile ut vel terræ impoſitus radicetur ramus; Ab anno ſupra decimum quinto fructifera, ad quinquageſimum ſuperſtes eſt. Flores, Fructuſque ab Aprili uſque Januarium exhibet, frondes ſemper virentes. Lignum foco inſervit. Balneum ex foliis paratum flatus, Arthritidiſque dolores, ſuffitus febrim depellit. Eorundem ſuccus in tempore adhibitus, venenatos curat ſerpentum morſus.

TAB. III.

Arbor hæc, quod ſciam à nemine hactenus deſcribitur. Fructûs, qui ad loborum genera pertinet, delineationem Cluſius *Exotic.* L. III. c. XIII. ſub fabæ ſpecie, tamquam ſemen exhibet; quod anno cIↄIↄcLXXXIV nomine *Pungam* inſignitum, inter ſemina Zeylonenſia adeptus ſum.

Insja Lat.
Mal.
Arab.

INTSIA.

TAB. IV.

INtſia Malabarenſes, *Cacoeſa* Bragmanes, *Spinhos dos Morcilhos* vel *Spinhodos Mouros* Luſitani, *Wond doorn* Belgæ nominant. Binorum hominum implet complexum, libro eſt cinereo, ligno candido, ſulcis quinis, è quibus ſpinæ erumpunt, ſtriato. *Radice* eſt adſtringente, fibroſa, nigro cortice intus rubente. *Rami* cinerei ligno albidiore pronis ſentibus, duobus in ſulcis frequenter obſiti. Folia *Nilicamaram* (parte I. Tab. XXXVIII. deſcriptæ) niſi breviora eſſent, poterant videri, inferne ſtriata, uno nervulo in exortu, ut & multis venulis donata, dilutiora, ſuperne ſumme ſunt virentia. *Flores* odorati, candidi, rubris è gemmis erumpentes, Acaciæ Indicæ in modum foliorum acuminatorum, ſinguli, bini, non numquam terni,. pedicellis pollicaribus in extremitate ſurculorum prodeuntes, penicillis tenuium filamentorum, quæ minutiſſimis capitata apicibus verſus omnes ſeſe extendunt partes, ornantur. Fructus perplanæ & longæ ſunt *ſiliquæ* utrimque cuſpidatæ, cortice, craſſo, duro, ſubpurpuraſcente nervo obſeptæ, ſingulæ, aliquando geminæ è ſurculo dependentes. Ipſæ autem fabæ molles, ſubamaræ, oblongæ & planæ, tranſverſariæ bolbicanon imitantes in carne albicante includuntur. Naſcitur, quamvis ſparſim in multis arenoſis petroſiſque *Malabar* ut & *Cranganoor* locis; nunquam in caudicem adoleſcens. Floribus induitur Julio & Auguſto, fructibus maturis ſub hyemem, frondibus ſemper virentibus, quæ deceden-

te die ſe complicant. Horum, velut & corticis ſuccus cum pauxillo ſalis exhauſtus ventris ſedat dolores, ipſe cortex capitis lavamento utilis additur; qui in pulverem redactus ſummo cum levamine ulceribus inſpergitur.

TAB. IV.

Intsia ex gnoriſmatibus ſpecies Acaciæ globoſæ habita, nuſquam deſcribitur. Apud Reichium tamen *Hiſtor. Plant. Nov. Hiſpan. Fol.* 409. Acacia *Teboaxis* ei dicta, cujus abſolutam non addit deſcriptionem, delineatur. Plura genera cognoſcere cupienti reſpiciendus eſt *Thomas Aldinus* in *Horto Farneſiano*. *Baubinus* in *Pinace*. Hæc vero *Acacia Malabarica flore globoſo ſiliquis latis* vocari poteſt.

NAGA.

Waga Lat.
Mal.
Sige
Bra.
Brah.

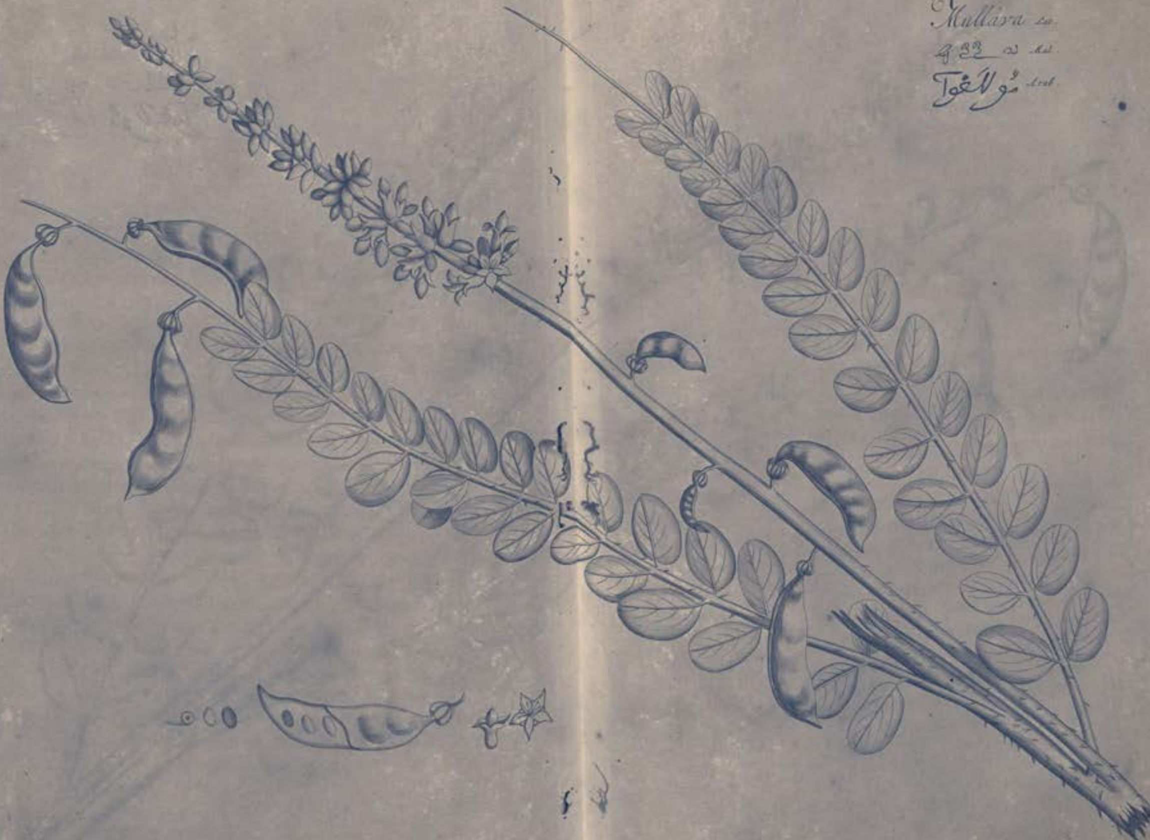
W A G A.

TAB. V.

W*Aga* apud Malabarenſes, *Sigi* Braminos, *Favas do Laſaro* Luſitanos, *Melshauwen* Belgas frutici nomen eſt. Hæc *Intſia* perſimilis, ſpinis attamen carens, altas maritat arbores *Rami* ejus virides, carinati, atque ubi novi prodeunt, ſurculi binis donati ſunt foliis. *Radix* vero adſtringens & amara. *Folia* parva, è lato aculeata, uno à latere convexa, medio recto diviſa nervo, intus viridia, exterius rubea, petiolis rubicundis, ejuſdem coloris ſurculo per ordinem adhærent; quæ vel ſola vel cum ramis mota ſtatim, quod inclinato ſemper ſolent die, ſe contrahunt. *Flores* qui odoris ſunt mellei, caliculo incluſi rotundo, conſtantes foliis quaternis oblongis, ſtellarum modo expanſis, tenuibus, mollibus, furvis, propriis racemoſis ſurculis ſuſpenduntur. *Stamina* tria quatuorve ſupra decem eminentia, tenuia, lenia, quorum infimam partem obducit lanugo, apicum ſunt è rubro fuſcorum. Hæc inter caput ejuſdem coloris ſe effert *ſtilus* oblongior, craſſiorque. *Fructus* binas palmas æquantes *ſiliquæ* ſunt duos pollices latæ, tenues ac præplanæ, exſiccatæ rubeſcentes, cortice intus inveo, fabas adſtringentes, amaras, teretes, paullulum planas, tranſverſarias, è virente ſpadiceas continentes. Floret ut *Intſia*, provenit quocunque è ſolo denſis ſylvis in *Waropoli*, aliiſque Malabarici regni locis; ſemper virentium interponitur numero. Hujus arboris ſuccus una cum limonis, & virente curcuma in nucis Indicæ oleo diutus coctus, illinendo prodeſt lepræ, multi inſuper uſus in ulceribus eſt inveteratis.

TAB. V.

Incognita hactenus *Waga* quamvis *Acaciæ* ſpecies, dici poteſt *Acacia Malabarica altera ſpinis carens.*

Mullàra

MOULLAVA.

TAB. VI.

M*Oullava* Malabarenſibus, *Moella* Bragmanis, *Favas do Rato* Luſitanis, *Dwaaldoorn* Belgis dictæ arbori, ſeſqui hominis altitudo, duarum palmarum craſſities eſt. Graveolenti libro circumtegitur ſubfuſco: ligno eſt ſolido & albente, nuſquam non ſpinis duris & acutis obſita: *Radice* lignea, gravi, ingrata, terræ irrepente, reſinoſa, ubi læditur, adhærente. Gravi cum odore tum ſapore: *Folia* Buxo proxima, rigida, ex oppoſito gemina, è longo rotunda, ſupinâ parte è viridi nitentia, pronâ dilutiora ſunt; mediam coſtam eminentem ſæpius ſubdiviſam habentia. Inodori, lutei profundo è calice prodeuntes *Flores* quinque foliis hyacinthina imitantibus, conſtantes, oblongis, longa ſerie, in modum coronæ, ſurculorum foliaceonim ſummitatibus adhæreſcunt. *Stamina* iis quina; inferius alba lanugine, ſuperius apicibus obſcuris ornata. *Stilus* ejuſdem, niſi quod vertex albicet, generis ac coloris eſt. *Siliquæ* autem ſubpurpureæ, tactu leniſſimæ, lato è calice brevibus petiolis ſurculis inhærentes, quatuor plus minus oblongas, furvas, inſipidas, ingrataſque tranſverſarias includunt fabas. In inſula *Baypyn* aliiſque arenoſis, aſt raris creſcit in locis. Vernat ubi tempus hyemat, fructus maturi colliguntur Novembri Decembri menſibus, ſempiternam habet comam. Medicum verò nullum præſtat uſum, niſi *Pollias* i. e. pauperibus, qui foliorum fumo naribus admiſſo capitis dolores, vertigineſque, ſibi adimunt.

TAB. VI.

Altum apud Botanographos de hac arbore ſilentium eſt, ſi tamen aliqua ſit facienda comparatiò, erit cum *Acacia cognata planta* J. Bauh. P. I. Libr. p. 432. Sed ob deſcriptionis brevitatem nihil certi determinari poteſt.

Pars 6 Tab 7
Muricu Lat
Mal
Pangire
Bra
Arab

MOURICOU.

Tab. VII.

QUæ *Mouricou* vel *Muricu* item *Morico* Malabaræis, *Pangiro* Brammanis, *Folshasda trinidade* Luſitanis, *Slakhout* vel *Washout* ut & *Eliphants boom* Belgis dicitur, arbor, eſt procera, duorum hominum craſſa complexum. *Rami* cortice interiori è viridi fuſco, pluribus nigris incurvatiſque intercurrentibus ſpinis, obducuntur. *Radix* ſquammoſa villoſaque; *Folia* habet in cacumine rara, ipſa vero mollia, tenuia, ſupinâ parte lenia, è viridi fuſca, glabra, pronâ vero glauca, hyalina, è pediculis viridibus, ſtriatis ſpithamam plus minus æquantibus prorumpentia. Coſtâ inter media eminente, craſſâ, pluribus ramuſculis, ad oras pene diductis, diſtincta, odore ſylveſtria. *Flores* fabacei, pentaphylli, ex petiolis ramorum extremitatibus adnatis tres palmas excedentibus prodeuntes, gemmis oblongis, rubris ac inflexis includuntur. Coccinei externe, interne vero è rubro furvi ſunt, planeque inodori. Horum ex medio enato folio reflexus conſpicitur *ſtilus* falciformis, ruber in novem teretia, quibus apices innituntur, exiens ſtaminula. Floribus deciduis ſuccedunt *ſiliquæ* manum longæ, faſeolis proximæ, craſſæ, cute obductæ denſiore, ſpadiceæ, cœruleæ, farinam infuſcam continentes. Ipſæ autem fabæ modo plures modo pauciores intus albæ, lanugine alba diſtinctæ, in longum ſitæ ſunt, ſanguineæ, dein colore in cœruleum vergente. Umbilicus dorſum reſpicit ſiliquæ; ſinus iis eſt in medio excavatus, ac ſapor ſylveſtris. Vulgaris hæc omnibus Malabaricis non modo ſed & Zeiloniæ provinciis arbor eſt, cujus rami vel avulſi inſertique facillime radicantur. Elephanti ſummope-

mopere hoc delectantur ligno utpote leni ac molli. Folia huic arbori decidunt eo tempore omnia, quo floribus, quos ſemel ubi trima eſt in anno profert, fructibuſque veſtitur: caudex vero limacibus caracollagis apud Italos in vitibus in cibum enutritis, proximis ſcatet. Piperis ramuſculi in modum hederæ haſce ſcandunt arbores. Uſum harum arborum ſi conſideres varius eſt; primo lignum Malabarenſes in enſium ac cultrorum efformant vaginas; imo ipſa perſpicilla, in eo, ope lapidis calcinati expolire ſolent. Una cum cortice Indigenæ ad veſtium *Saraſſas* dictarum, lotionem, flores in confectionem *caril* adhibent. Ceterum folia pulveriſata, ac matura cum nuce Indica cocta donec unguenti craſſitudo ſit, veneris conſumunt bubones, dolores oſſium ſedant. Contrita folia temporibus applicata cephalææ opitulantur & ulceribus. Mixta cum ſaccharo impuro quod *jagra* vocant incolæ, eſtque ſaccharum quod ex arboris *Palmeinæ* ſucco dicto *ſura* excoquitur & in nigros trochiſcos formatur, ventris dolores præſertim fœminis reprimunt; quod præſtat cortex aceto lævigatus, & nucleus pellicula rubra denudatus, ſi deglutiatur. Foliorum ſuccus cum oleo *Sergelim* aſſumptus, dolores levat venereos, cum orizæ infuſione hauſtus, fluxus tenet; cum foliis *Beteleiræ* in pultem redactus vermiculos in vetuſtis ulceribus præfocat; ex oleo coactus ſporam & pruritum tollit.

TAB. VII.

Muricu, ſive ***Mouricou***, eſt *ſiliqua ſilveſtris ſpinoſa arbor Indica* Bauhini, (Pinac. L. XI. Sect. II.) & coralli arbor Cluſii, *Hiſtor. Plant. Rar. in Appendice* I. Joan. Nieuhof in itinerario eas in Java ad Bataviam frequentes eſſe & à Luſitanis *Marokko* vel *Morukko* vocari refert, à Javæ vero incolis *Dapdap* vel *Dadap* à Malæenſibus *Darradup*, Chinenſibus *Oyſenſio*. Apud Ferrarium in Flora *coralli arbor*, dicitur, quomodo J. Bauhino ob flores corallini coloris. Cluſius eam in America creſcere dicit, at in Inſula Mauritii ceteras arbores altitudine ſuperare; unde & *Elephantina* nominatur. Vidi & varias ejus apud nos ſpecies è ſemine, una cum arena quantum conjicio, huc delato exortas.

KAL-

Kall-Todda-Vaddi Lat.

Mal.

Arab.

KAL-TODDAVADDI.

TAB. VIII.

K*Al-toddavaddi* à Malabarenſibus, *Laſari* Brachmis, *Erva Mimoſa* Luſitanis, à Belgis *Liefblad* dicitur frutex, ex variis generibus, quorum quatuor terreſtria, unum aquaticum eſt, hic ſolus ad tres quatuorve pedes aſſurgit. *Radix* ruffa & capillaris. *Ramis*, qui primum rubei deinde virides, pilis non modo ſed etiam ſpinis diverſæ magnitudinis innumeris, deorſum deflexis obſepti ſunt, adhærent ſurculi fere digitales foliacei, ex oppoſito gemini, rubeſcęntes, ſpinulis quoque ejuſdem coloris hirti. *Folia* proxima Intſia, per ordinem contrariis inter ſe pediculis annexa ſurculo, elonga, anguſta, anterius obtuſa, pertenuia, lenia, nervo ſubtili, attamen ramoſo prædita, ſurdi ſunt viroris. Quæ ſi tanguntur ilico, more Toddavaddi, veluti complicandæ manus, ſe demittunt, & cum oppoſitis foliolis ſeſe quaſi complicant, mox tamen attolluntur atque in ſolis occaſum explicantur, quo diſceſſo ſponte collabaſcunt. *Flores* qui in petiolis longiuſculis, rigidis atque ſpinoſis, ſubpurpureis hic illic proveniunt, quinis conſtant petalis, quorum quaterna tenuia, lenia, latiora, ad unguiculos vero ſtrictiora, circa ambitum exiguis rugis criſpata, flavei coloris, ſed ab utraque facie internigrantia ſunt: ex his duo anteriora explanata ad petiolum ſeſe reclinant; duo poſteriora oblique erecta ſeſe mutuo reſpiciunt. Quintum inter duo emicans rigidum craſſumque eſt, ejuſdem at dilutioris coloris. Ex medio prominentia ſtamina inferne arcte compacta & lanugine obſita albicante decem ſunt è viridi albentia, ſuperne tenuia, internigrantibus flavis apicibus dotata. Calix quinquies inſectus

permollis & purpureus. Succreſcentes *ſiliquæ* duos digiti articulos longæ lanuginoſæ & atris interſperſæ maculis, binas, ternas, rarius unam includunt fabam transverſariam, acerbam ſubviridem, maturam in nigredinem vergentem. Sapore noſtrates referunt. Naſci amat in locis petroſis umbroſiſque. In *Candenate* & *Teckencour* aliiſque locis plurima eſt. Semper frondet. Ignotarum hactenus eſt virium, excepto quod quidam credant hujus folia invitas mulieres in venerem impellere, alias ad refrigerantes refertur herbas.

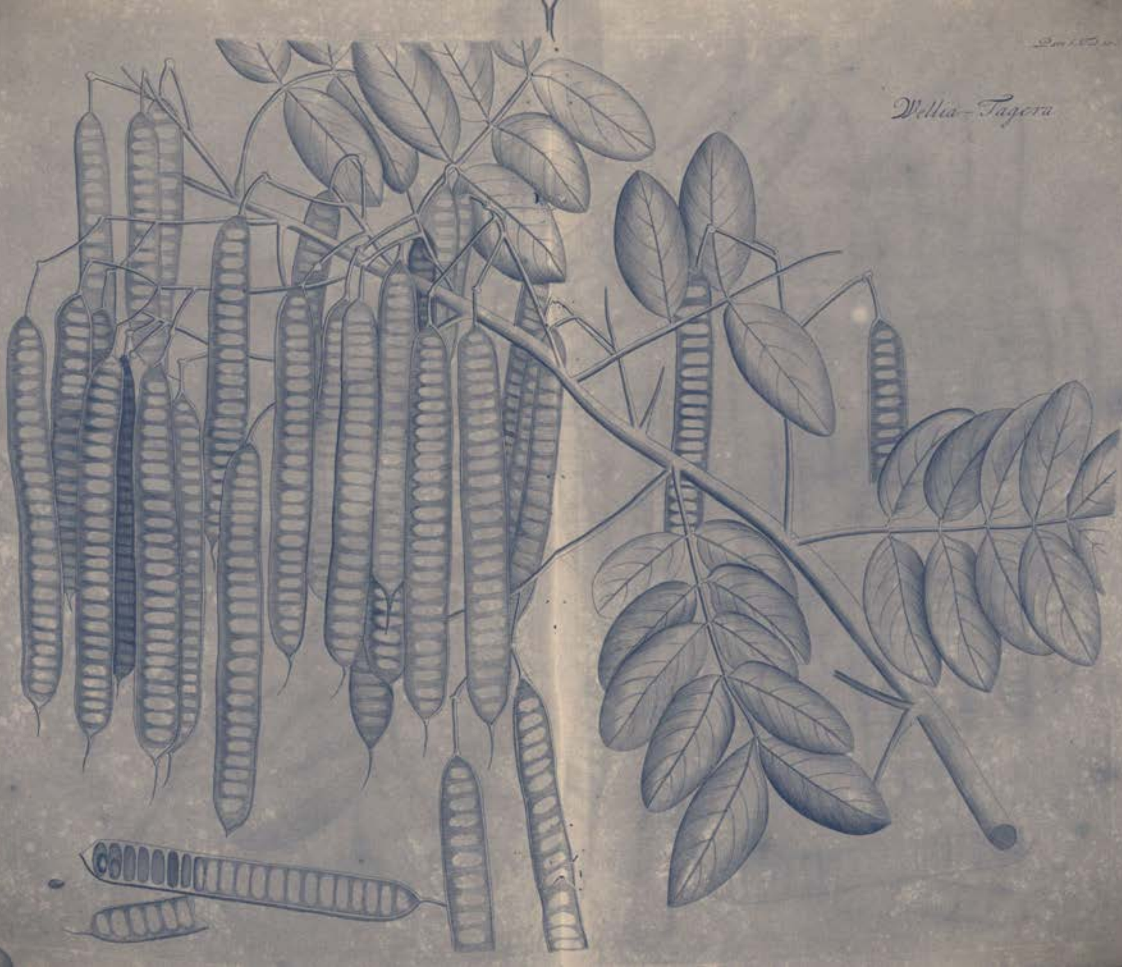
TAB. VIII.

Hactenus incognita hæc planta eſt quarum aliæ ſpecies cognomines in ſequenti volumine deſcribentur, ſiquidem frutex eſt, & ad frutices ſiliquoſos flore papilionaceo refertur.

Wellia-Tagera Lat.
[illegible] Mal.
[illegible] Arab.

Wellia-Tagera

WELLIA TAGERA.

TAB. IX. & X.

QUam *Wellia Tagera*, *Wellia ponnamtagera*, vel *Wellia ponnavire* Malabaræi, *Sarpouli* Brammani, *Tagera* Luſitani, *groot Glidthouwt* Belgæ vocare conſueverunt, in craſſitudinem brachii, altitudinem hominis adoleſcens arbor eſt, viridi involuta cortice, ligno admodum pauco, ramis rotundis atque viridibus. *Folia* è longo rotunda, permollia ac glabra, pluribus venis media è coſta exortis, ſtriata, glauca, foliis *tagera* proxima, communibus petiolis praſinis, ſulcatis, contrariis inter ſe pediculis adhærent. *Floribus*, qui minores, foliola, quæ arboris poterant videri, quina ſunt, lutea, ſingula tribus nervulis, parumper eminentibus intertexta,& calyce pentaphyllo obſepiuntur. Horum in medio decem ex albo viridantia, oblongis majoribus, flavis poſtmodum obfuſcantibus donata apicibus, conſpiciuntur ſtamina, eminente uno viridicato, oblongiore atque incurvo, fabigineo germine. Succedentes floribus *ſiliquæ* duas palmas propemodum longæ, perplanæ, digitum tranſverſum latæ, læves, in tranſverſum poſita includunt ſemina elonga, tranſverſis quoque interſepimentis à ſe invicem ſecluſa, aliquantulum ſub cortice extuberantia. Arbor hæc, quarto ab hoc volumine deſcriptarum, ſpecies eſt; colitur ob ſolam elegantiam in hortis, in quos è ſylvis circa *Panamv* ac *Fettette* traducitur, cum ceteræ prope *Oediampere, Berkencour*, aliiſque locis plurimæ ſint. Præcipiti flores exhibent æſtate, ſeu menſe Sextili, ſemen maturum Novembri, Decembri menſibus; arenoſos amantes locos, ſempiterna virent coma. Si radicem excipias, quicquid ex arbore

exhibeas, addito cumino ſaccharo candido & lacte finit gonorrhæam virulentam. Folia lacti incocta vaccino vel in balneum parata articularem expellunt morbum. Cortex cum ſaccharo & aqua lævigatus diabeti commodus eſt. Radicis cortex cum croco virente lacte exceptus podagræ nodoſæ *Sonida badda* Malabarenſibus dictæ ſuccurrit.

TAB. IX. & X.

Tageræ Tomo ſecundo aliiſque locis deſcriptæ nullam quod ad notas characteriſticas habent inter ſe convenientiam, neque ab aliis delineantur auctoribus. Quid Bauhinus de Tagari refert in Pinace ob deficientem hactenus deſcriptionem accuratiorem, nobis incertum habetur. In diverſis Indiæ locis harum flores *Fula de Coupang* vocantur, quia fructus, *coupangs* quod ſpecies aureorum nummorum eſt imitantur. Folia graveolentem funduntodorem.

Muringu

MOURINGOU.

TAB. XI.

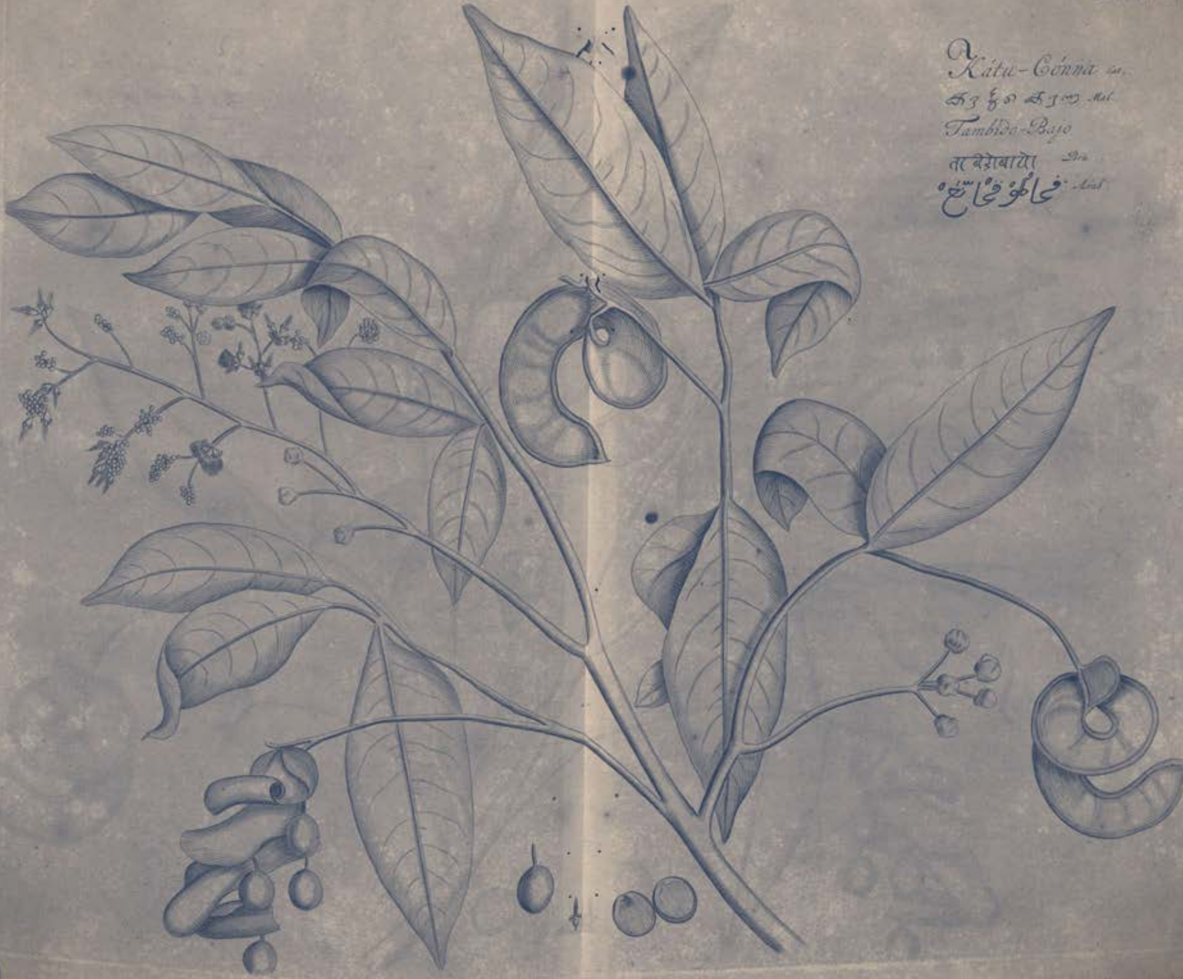
ARbor quæ Malabarenſibus *Mouringou* vel *Muringo*, Bragmanibus *Maiſingou*, Luſitanis *Moringa*, Belgis *Moringe* appellitatur, quinos homines longa, unius complexum craſſa, cortice intus albido, obducta eſt nigricante; odore ac ſapore naſturtio aut raphano ruſtico ſimillimo. *Rami* ſunt ligno albicante, libro viridi. *Radix* veſtitur cortice ex albo flaveſcente, trunci ſaporem referente. *Folia* bina ſibi invicem oppoſita, communibus petiolis, ſpithamam fere longis, cubitalibus ſurculis ad verticem uſque adnaſcuntur; diminutis ſenſim petiolis. Suntque è longo obtuſa, tenuia, mollia tactu & lenia, mediâ coſtâ prominente nervis aliquot in latera excurrentibus, donata, ſuperne è praſino fuſca, inferne ex viridi lætiora. Odor fabis ſylveſtribus proximus. *Flores* candidi, decaphylli, petiolis incurvatis è ramorum cacumine dependent; quina externa foliola oblonga, extrorſum, ſtellæ in modum expanſa, reflectuntur, quorum bina poſteriora majori, trina anteriora, minori diſtant interſtitio. Intimorum latiorum quatuor, inferiora obtegunt, quinto ex inferiorum medio prodeunte, è regione arrecto. Hæc inter elevatum foliolum proxime medianus ſe eregit colus in decem ſtaminula è viridi albula, extrorſum inflexa, diviſus, quorum paria uno grandiuſculo flaveſcente obteguntur apice. Foliola denſa maxime interna rigida ſunt. Calicis latioris ac è viridi fuſci umbilico inſidet globulus, fructûs germen, oblongus quadantenus piloſus, filamentum prodens albineum. Odor iis gratiſſimus & melleus. Deciduis ſuccedentes floribus, ſiliquoſi, teretes fructus ſunt, porcis altioribus ſtriati, ſeſquicubitales, cortice coloris herbacei, intus carne exalbida, ſeminibus repleti candidis. In deliciis ob gratum ſaporem habiti, graciles quippe vetuſtiores, eminentibus ſingulis in lateribus coſtulis ligneis, craſſeſcunt, ſiccique rubent. Tribus fructuum lateribus trigona incluſa ſunt ſemina, cartilaginea pelliculâ nucleo intus albente, membranis alata tenuibus, ſecundum ſiliquarum longitu-

dinem diſpoſita. Arenarum amans, non modo in Malabariæ verum & in Zeyloniæ aliorumque Indiæ locorum hortis ac villis ob fructus ſolummodo colitur, qui fabarum mor venales quovis mittuntur. *Floret* Junio, Quintili, Sextili, menſibus. *Fructus* nunc in anni exodio, nunc exordio, aliquando in utroque leguntur. Septuagenaria vel octuagenaria extinguitur. *Folia* ſuccreſcentibus novis ei decidunt. Hujus folia & fructus in concoctione *Căril* adhiberi ſolent. Inſuper ex foliis, radicis cortice & fructu parantur pillulæ antiſpamodicæ. Foliorum ſuccus una cum pipere oculis immittitur contra vertiginem; qui zinziberi ſi addatur fugat febres. Tritus ex orizæ aqua cortex oedemati medetur, adjecto cumino odontalgiæ, & malarum tumori, per ſe vero venenato glirium morſui. Ejuſdem & foliorum Vallinaregam ſucci naribus attracti maniam tollunt. Merus corticis Muringu ſuccus cum aqua & allio commixtus ſerpentes (Cobras capellas) ædibus expellit; artuum ex frigore lancinationes oriundas, lenit epotus: *Radix* ſuppoſita arbortum cauſat; cum allio & pipere ſubactus ſuccus ſpaſmo ſuccurrit, ſi temporibus allinatur. *Folia* ſi calida imponantur coleorum diſcutiunt tumores, imo & venereos. Ulceribus apta ſunt; apertæ autem & affectæ parti impoſita lumbricos pedum, (popularis in Perſia & Guinea morbus eſt) evocant. Vino admixtus ſuccus cum piſcis auratæ (Luſitani d'aurada vocant,) ſevo ebrioſos à meri ingurgitatione vocat. Viridis hujus arboris ſuccus omnibus artuum capitiſque ex lue venerea ortum trahentibus doloribus opitulatur. foliorum ſuccus vermes Phagadenicis in ulceribus enecat & expellit; ex butyro coactus herpetem alioſque morbos removet.

TAB. XI.

Nomine *Arboris exoticæ lentiſci foliis* Bauhinus in Pinac. L. II. Sect. II. arborem hanc deſcribit. Acoſtæ vero cap. XXXV. *Moringa* nominatur, è quo J. Bauhinus Tom. I. Part. II. Lib. XII. p. 435. Moringam eam dicit *Lentiſci folio fructu magno anguloſo in quo ſemina ervi*; additque à Turcis Arabibuſque *Moria*, perſis *Turiaa* in Guzaratta, *Trerida* appellitari: hujuſque arboris radicem lapidis Bezoardici & unicornu loco contra omnia venena exhiberi. *J. B. Ferrarius* Floræ Lib. III. c. XXI. *Moringam* depingit plane cum auctoris noſtri convenientem.

KATOU-

Kátu-Cónna
Tambido-Bajo

KATOU-CONNA.

Tab. XII.

QUam *Katou conna* Malabaræi, *Tambido-Baio*, aut *Colladi* Bragmæ, *Favas Orelheira* Luſitani, *Oorhangers* Belgæ nominant, arbor percelſa eſt, craſſiorque quam ut à duobus hominibus complecti queat; *ramis* patulis umbroſiſque, cortice & ligno ſpadiceo, rubra medulla donato: *radice* longe aberrante, cortice ac ligno rubro, ſapore inſipido, odore gravi atque ingrato. *Folia* oblonga, cuſpidata, tenuia, rigida, ſuperne è fuſco nitentia, inferne dilutiora venoſaque, gemina ut plurimum, parvis incurvatiſque petiolis, ſurculis adhærent. *Flores* candidi, odoriſque experti è ſurculis ramoſis, quinis oblongis conſtantes foliolis, cuſpidem deorſum demittentibus, conjunctim enaſcuntur. Horum è medio ſtaminum vice faſciculus filamentorum tenuiſſimorum eminet. Calyx autem parvus quinque habens cuſpides florem arcte involvit. *Siliquæ* figura ſpirales, contortæ, craſſioribus nervis extuberantibus ſimul & lanugine obſitæ, apertis oris criſpatæ, internum è croceo rubeſcentem oſtendunt corticem. *Fabæ* in ſiliquis protuberantes, latioribus intervallis à ſe invicem disjunctim gemmularum more dependent; glabro atroque cortice nitentes; pulpam habentes praſinam, duabus viſibilibus pelliculis diſtinctam. Odor iis gravis, ſapor plane ſylveſtris. In quovis proveniunt ſolo, præcipue circa *Parou*, *Repolin*. Fructibus aut floribus ſempervirens jugiter veſtitur. Foliorum decoctum canitiem avertit, lepram ſanat, quod præſtat & cortex cum ſaccharo in paſtam redactus.

Tab. XII.

Ignota plane Botanicis hæc arbor eſt, niſi è ſiliquarum ſimilitudine velis ſpeciem *Aræ ramo tenui* habere; quam *Piſo* Lib. IV. c. XXVI. deſcribit, aſt imperfecta exſiſtente deſcriptione ac figura nihil definio. Attamen quamvis cognomen cum *Conna*, Parte I. deſcripta conveniat, nulla tamen inter eas intercedit æqualitas; poſſes equidem ſpeciem *Caſſiæ fiſtulæ* aut *connæ* dicere.

Thora-Paerou Lat.
Mal.
Tori
Bra.
Arab.

THORA-PAËROU.

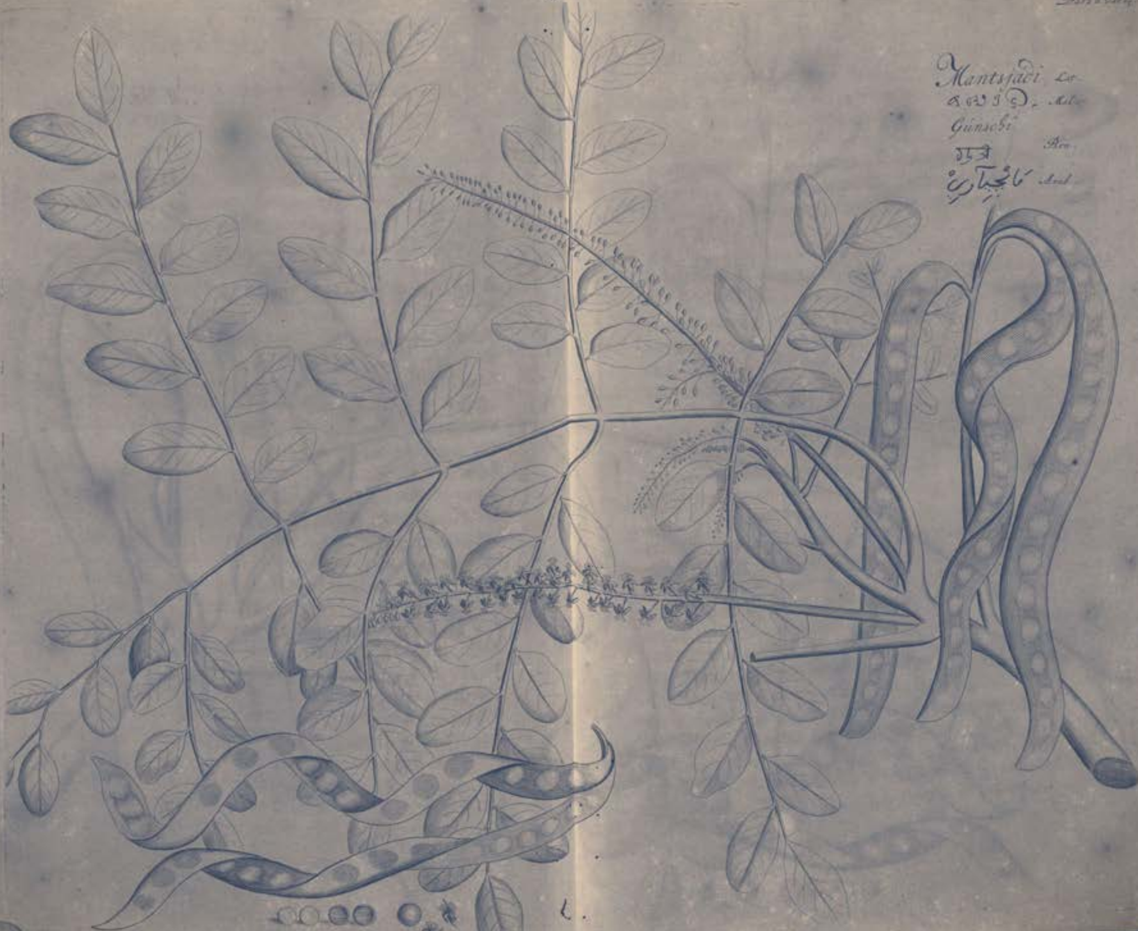
TAB. XIII.

ARbor quam Malabarenſes *Thora-Paërou*, Brachmanes *Thori, Tantaraga* Luſitani, ac Belgæ & Indoſtanſium nomine *Quitſierrii* appellitant; fruticoſa eſt, *radice* ruſſa, obfuſco cortice, inodora; *caudice* ſeſquipedem craſſo. *Folia* ſalicum effigiem habentia, ex oblongo anguſta, quinos pollices æquantia, aculeata, nervis ſtriata, numero terna, bipollicaribus ſtriatis etiam è ſurculis, breviſſimis pediculis dependent, ſuperne lenia, è viridi fuſca, inferne hyalina, odore ſimul ac guſtu haud ingrata *Flores* hic illic in extremitatibus ſurculorum, prope foliaceorum exortum expullulantium, erumpunt papileonacei tetrapetali; quorum unum aduncum, venis ſtriatum, lateribus albicantibus & translucidis intus flavum, circa medium oræ leviter ſinuatum, exſiſtit. Duo erecta oblonga, flava foliola, prope latus incurvatum circumplectuntur. Stilus hamato incumbens folio, candidus, in novem filamenta, croceis apicibus donata, diviſus, ſtamine, quod filamentum flavo capite ornatum tranſmittit, crocea gemma nodulato, obtegitur. Eorum calix venoſus hirſutuſque, odor autem nullus eſt. Succreſcentes floribus *ſiliquæ*, digitum auricularem cum longitudine tum craſſitie æmulantes, piloſæ, maculis interſtinctæ, è viridi dilutæ ſunt; cortice ſubrubro, cartilagineo, ubi expanditur tranſparente; multis venulis intertextæ. His includuntur quatuor piſa cartilaginoſis interſepimentis à ſe mutuo diſtincta, immatura virentia, glabra, nitentia, matura rubentia, quædam ex albido flaventia, ſitum tranſverſum obtinentia, in edulia ob gratum ſaporem relata, quinimo propterea in agris pinguioribus ſedulo excolun-

tur., & ubivis venalia exponuntur. Leguntur menſe Januario. Frutex ipſe ſemper frondens, brevi emoritur. Medicus hic uſus eſt. Apozema ex foliis aſſumptum, hæmorrhoidum fluxum retardat nimis copioſum. Cum pipere contrita folia gingivarum immunditiem, dentium tollunt dolorem. Decocta vero in orizæ loturâ ſemina & cum butyro in linimentum redacta ſpontaneam ac doloroſam artuum propulſant laſſitudinem. Paratur inſuper ex iis quoque ſalubris contra variolas potio.

Tab. XIII.

Cujus generis hæc ſit arbor gnoriſmata indicant. Fabæ ſociis navalibus ex India Orientali redeuntibus cibo ſunt, quæ cauſa eſt ob quam diligenter excoluntur. Harum quædam in Horto Amſtelædamenſi Medico curioſis oſtenduntur.

Mantsjadi

MANDSJADI.

TAB. XIV.

M*andſjadi* apud Malabarenſes, *Gunſji* & *Gonſji* Bragmas, *Mangelins* Luſitanos, *Manjelyns* vel *Weegboonen* Belgas dicta, procera arbor eſt, binorum hominum craſſa complexum, ligno duro, libro craſſo, fuſco, ſquammoſo, intus rubente, qualis & radicem obvolvit, qui tamen proxime lignum albicat. *Rami* ligno admodum pauco, è viridi fuſco, glabro tamen nitent cortice. *Folia* obtuſis oris oblonga, tenuia, mollia, lenia, ſupinâ intenſe virentia, pronâ parte dilutiora, alternatim viridibus ſurculis ſpithamam propemodum longis; qui binarii è ſpadiceo rubeſcentibus quoque aliis interius ſulco ſtriatis è ſurculis prodeunt, appendentia conſpiciuntur. Odoris ſunt fabacei, guſtus ſubamari. Arcto, brevique è calice ſubcrocei pentapetali *flores*, anguſtis foliolis acuminati, extrorſum reflexi, frequenti numero, tenuibus ſimul ac brevibus pediculis, ſurculo duas palmas excedenti, agglutinantur. Stamina una cum ſtilo eminente viridi, qui fructus primordium eſt, decem iis ſunt ſurrecta, flavis quoque exornata capitulis; odor melleus. *Siliquæ* tres palmas longæ, transverſum digitum latæ, ſemina, ſeu fabas includunt alte extuberantes. Suntque cortice primum è viridi fuſco, ſiccæ è ſpadiceo nigricante, nonnullis venulis pertexto. *Semina* ſive malis vocare fabas, rotundis ſpatiis inter ſe diſſidentia, oſſis ad inſtar prædura, tunica craſſâ, coccineâ, glabra, nitentia, ſapore fabarum ſimillima ſunt. Arbor hæc inter proceriores regni Malabarici arbores, caput extollens, quocunque creſcit ſolo, maxime tamen in *Mangetti*.

Cochin, *Perquencour* aliiſque locis frequens. Anno demum à ſatione vigeſimo, flores Septembri menſe, maturi fructus in fine atque initio, quamvis & aliis tempeſtatibus anni, frondes ſemper conſpiciuntur. Uſque adeo longæva eſt, ut ducentos annos perdurare habeatur. In uſu quotidiano lignum ob ſoliditatem variis operibus inſervit. Foliis in pulverem redactis gentiles in cæremoniis utuntur. Semina vero haud ingrati ſaporis præter quod à plebeis ſive cocta, ſive comminuta in farinam, comedantur, magnum præſtant uſum auri fabris & gemmariis, quippe ob æqualitatem, granorum vice in ponderandis mercibus adhibentur, ſingula namque *Masjelina*, liceat mihi ob linguæ ignorantiam ita exprimere, quatuor pendet grana, quibus utuntur aurifabri; qui quoque ex contuſis hiſce ſeminibus aqua madefactis, una cum borace gluten ad elegantiora cum nova, tum diffracta vaſa conglutinanda conficiunt. Medici vero è foliis contritis potionem lumborum ſedantem dolorem parare norunt.

TAB. XIV.

Arbor hæc quod ſciam à nemine deſcripta eſt: naſcitur ea in Zeylonenſi inſula, itidem in Syrinma. Flores hexapetali ſunt. Conſulatur Linſchoten & Garcias ab Horto, l. 1. C. 47. de ponderandis margaritis cum hiſce ſeminibus: Noſque adhuc ſervamus has ſiliquas earumque ſemina inter huc allatas raritates Indicas. De ſimilibus loquitur quoque Bauhinus in Pinace ſub nomine piſi virulenti Chinenſis. Accepimuſque ea in horto medico Amſtelodamenſi è Zuratta.

PON-

Pongelion Lat.
Mal.
Bra.
Arab.

PONGELION ſive *PERIMARAM.*

Tab. XV.

P*Ongelion* ſive *Perimaram* Malabarenſibus, *Saralu* Brachmanis, *Favas de tres huma*, Belgis *Drieboon* dicta arbor, aliquando, priusquam ſe in ramos diffundit, ad quinquaginta longitudine, craſſitie ad duodecim & plures excreſcit pedes. Cortice eſt cinereo, ſcabro, prope radicem, ubi excepta craſſitie quæ illic major, idem eſt, graveolenti. *Folia* extrorſum criſpata, acuminata, denſa, glabra, ſuperne nitentia, inferne paullulum dilutiora, falciformia, gemina plerumque brevibus pedunculis communibus è ſurculis lignoſis propendent. Coſta vero intermedia, adverſa in parte ſumme eminens, ad oras uſque extenſa, arcuatim reflectitur, multas ſubtiles fundens venulas. Odor ipſis nullus. Inodori abſque calice pentaphylli prodeunt exalbidi *Flores*, plures racematim petiolis viridibus rotundis ſuperne angulatis inſiſtentes. Stamina ut in *Mandsjadi* proxime deſcripta colore & numero æqualia ſunt: ſtilus in vertice tricuſpide plano ac viridi coronatur. *Siliquæ* foliaceæ tenuitatis è ſingulis florum pedunculis ternæ prodeunt, lateribus carne intermedia tenui & pauca conglutinatis, digiti ferme quatuor articulos longæ, pollicem latæ, ſubvirides, craſſiori nervo, qui una cum ceteris circulum pene efficit, donantur. Hic loci ſingulis in ſiliquis, annectitur ſemen è rotundo aculeatum, quod totum circulum pene implet viride. Sapor liguminoſus ſed languidus, ipſi fructus perquam pituitoſi ſunt. Siliquæ omnes ad maturitatem non perveniunt, externarum enim una vel altera decidit. Ceterum creſcit pinguiori ſolo, circa *Moutan*, *Parca*, & *Bardelle*, ut & aliis locis plurimis. Flores Majo Ju-

nioque, fructus vero Novembri Decembri fert menſibus, frondes ſemper; quæ ut & flores è finibus erumpunt ramorum, qui exinde elongantur. Longævis annumeratur. Lignum in cultrorum enſiumque efformatur vaginas; Folia contrita aquam eleganter tingunt. Contuſo è cortice excoctum oleum, corpori illitum humores vitioſos educit. Exſtillans ex arbore ſuccus cum lacte ebutyrato epotus, flatus diſcutit. Fructus cum Munja triturati, orizæque decocto immixti, cephalalgiæ ut ophthalmiæ, oculis injecti medentur.

TAB. XV.

Arbor hæc *Pongelion* quoque eſt earum de quibus auctores antea fecere mentionem. Pertinetque ad arbores ſiliquoſas, florum hexapetalorum. Quare iconographus quoſdam horum florum quoad foliorum numerum non recte obſervavit.

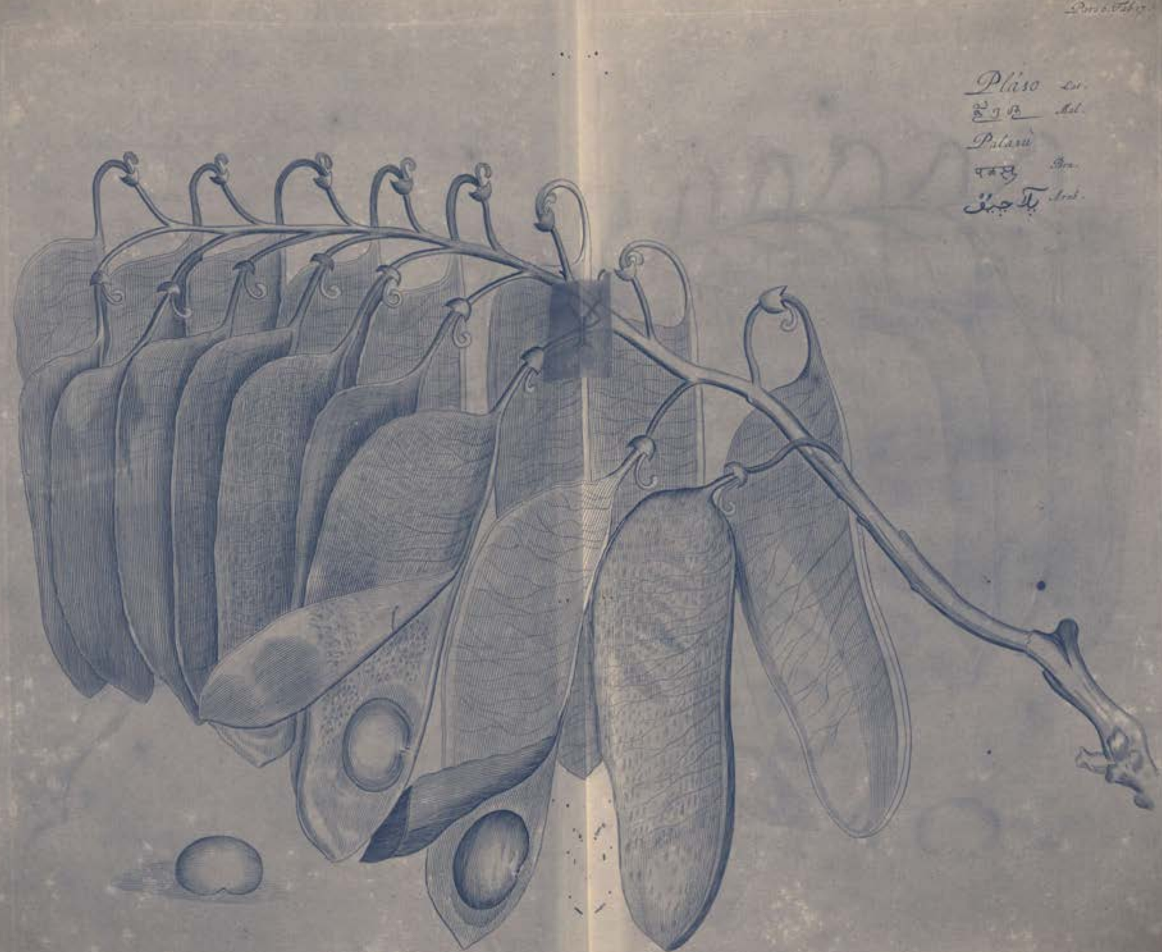
Plaso

Mal.

Ben.

पळस

Arab.

Pars 6. Tab. 17.
Pláso Lat.
Mal.
Palasu
Bra.
Arab.

P L A S O.

Tab. XVI. & XVII.

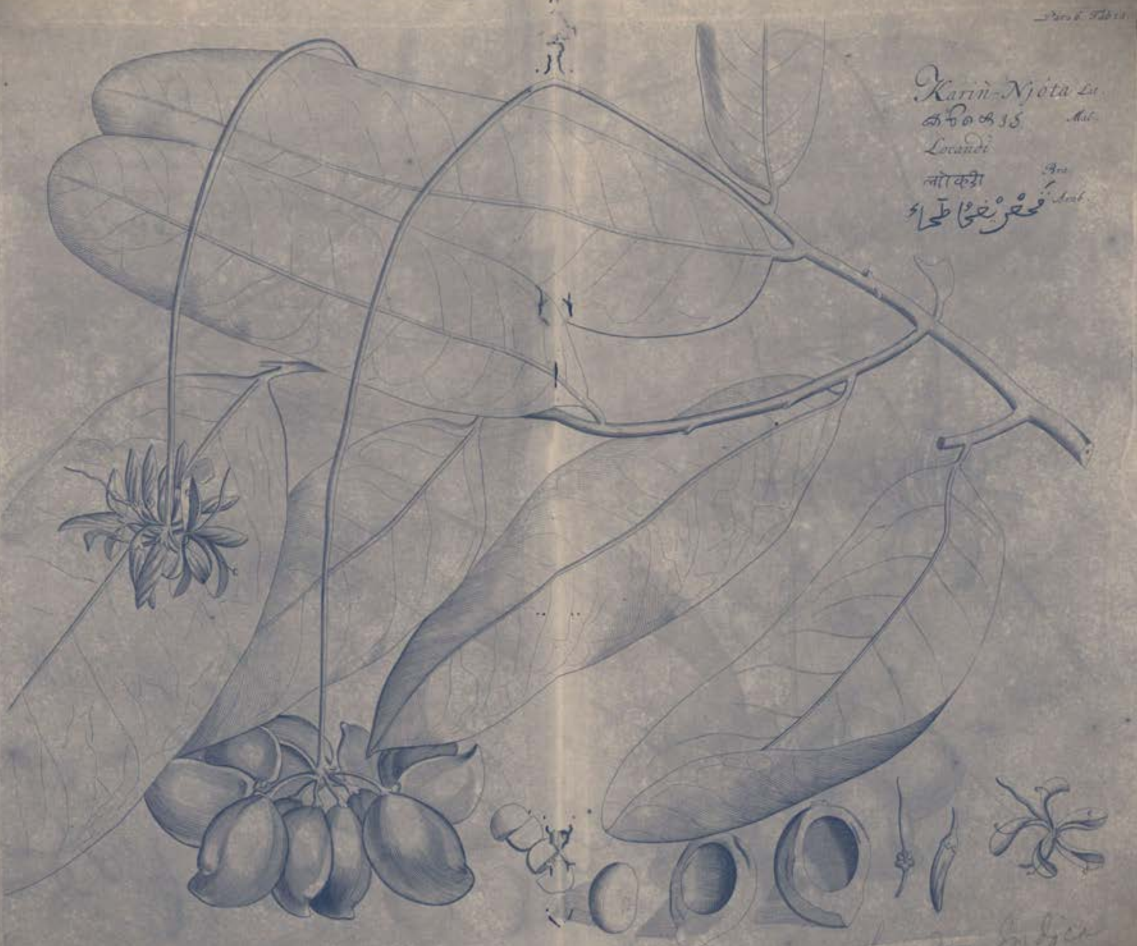
ARbor quam Malabaræi *Plaſo*, Brachmanes *Palaſu*, Luſitani *Favas de engenho*, Belgæ *Rattenhauwen* vocare conſuevere, trium hominum longitudinis eſt, unius craſſitiei, cortice exteriori cinericio, ſicco, fragili, qui è nigro rubeâ inveſtitur tunica, interiore vero molli quamvis craſſo, quo inciſo gummoſus ſanguineus affatim exſudat liquor, ſapore ſubdulcis; *Radix* fuſca eodem cum caudicis liquore eſt ſuccida. *Folia* craſſa, prægrandia, braſſicæ ſabaudæ hybernæ imitantia, è lato rotunda, ſeſqui fere ſpithamam longa, albo nerveo obducta limbo, tactu ſubaſpera, colore ſuperne è viridi fuſco nitentia, inferne dilutiora, terna pedunculis rotundis, craſſis, cubitalibus ſurculis inhærent. Venulæ, quæ è media majori erumpentes in recta duntaxat parte viſuntur, in ſe invicem revolutæ, ſupinam ſuperficiem ſtriant, aſperitatem dicto modo cauſantes. Saporis expertia. Longiore denſoque è ramo, ſupra foliaceorum exſurgente, petiolis ſpiſſis, ſeſqui fere uncialibus, parum per tomentoſis, plures alterni proveniunt *flores* papileonacei grandiuſculi tetraphylli; coloris coccinei Muricu adeo ſimiles ut cetera exinde peti queant. Odor ipſis acris. Calycis vero quinque cuſpidalis petiolus parum tomentoſus eſt. *Siliquæ* permagnæ, ſpithamam longæ, tres pollices latæ nervis eminentibus multis pilis dum adhuc virent decumbentibus obſitæ, lateribus pene contiguis perplanæ cortice interiori cartilagineo, candido ſunt, odore ſubacri. Harum in vertice, una valde compreſſa ac complana reperitur faba, cortice tenui, rubro, pulpa,

in duas ſeſe dividente partes, albâ: maturis ſeminibus ſiliquæ rubent, quæ, priuſquam faba conſpicitur in juſtam excreſcunt magnitudinem. Faba ſolitaria, magnæ incluſa ſiliquæ ſubdulcis eſt ſaporis, graveolens. Creſcit in *Cranganron, Bellanga*, multiſque aliis Malabarici regni tam montanis quam apricis locis copioſa, ſemper frondens. Bimula flores Septembri, Octobri, fructus Januario ſequentibuſque fert menſibus. Quadragenaria emoritur. Aſt rami terræ impoſiti confeſtim radicantur. Lignum & folia gentilium cæremoniis inſerviunt. In pulverem redacti fructus, aſſumpti lumbricos educunt, cortex eo modo cum zinzibere exſiccato, exhibetur in morſu viperino.

TAB. XVI. & XVII.

Arbor hæc inter *Loborum* genus refertur. Secundo poſt ſementum anno fructus fert, idque quadraginta annorum ſpatio. Qui plura de ſimilibus *Lobi* generibus ſcire deſiderat, inſpiciat Caſp: Bauh: in pinace Lib: 11. Sect. 2.

KARIN-

Pars 6. Tab. 13.
Karin-Njota Lit.
Mal.
Locandi
लोकडी
Bra.
Arab.
Samadera indica

KARIN-NJOTI.

TAB. XVIII.

K*Arin-Njoti* Malabarenſibus nuncupatur, quam Bragmanes *Locandi*, Luſitani *Fruita Sancta* Belgæ *Kroon nooten* dicunt; arbor tantæ proceritatis eſt ut ſex hominum ſuperet altitudinem; *Caudex* ei hominis craſſitudinis; rami cortice nigro, ligno albo, ſed amaro; teneriores viridi ſunt. *Radix* cum odore tum ſapore gravis atque amara. *Folia* peramara, craſſa, ſolida, glabra, vetuſtiora facile fragilia, oblonga, obtuſa, rectâ in parte; è viridi fuſca, adverſa dilutiora; è craſſis rotundis fere pollicaribus proveniunt petiolis coſta multas albidulas fundente venulas,. diviſa. *Flores* circa ramorum ſummitates in ſurculo perlongo, rotundis, parvulis, purpureis petiolis plures conjunctim, inhærent, tribus & quatuor, & quinque aliquando, ad invicem inflexis conſtantes foliis, ex anguſto latis & obtuſis, lenibus, colore ab uno latere ſubflavo, in album vergente, ab altero propemodum ſanguineo, utrimque nitentibus, è calice in quatuor lacinias diſſecto, prorumpunt. Stilus mediaſtinus brevis craſſuſque, filamentum oblongum è fuſco flavum emittens, ſtamina oblonga crocea, apicibus quæ donantur ruffis, comitatur. Odoris plane expertes. Succeſſi floribus *fructus* pedunculis curtis, tortuoſis, faſciati, elongo cauli ſeu petiolo appendent nuciformes, quamvis aliquo modo planiores, cortice craſſo, lignoſo, fungoſo ac levi, qui includit unum nucleum duos in lobos cute è flavo rubente diviſum; guſtu amariſſimum. Arenarum amans prope littora invenitur in inſula *Baypin* pone *Paloerti*, *Arregatti* aliiſque locis, ut & in inſula *Zeylonenſi*. Flores ejus Januario, fructus Martio, Aprilique menſibus, frondes

ſemper viſuntur. Ceterum arboris hujus folia, balneum præſtant febres fugans algidas; contrita vero eryſipelati occurrunt; temporibus adfricta, colubri cujuſcunque adverſantur veneno. Eorum oleo incoctus ſuccus linimento Pſydraciæ eſt. E fructibus autem primo conficitur oleum articulari, dein potio, choleræ medens morbis. Radici Boream verſus excreſcenti magicas Malabaræi attribuunt vires.

Tab. XVIII.

Carolus Cluſius in Exotic: l.3. Cap. 16. refert duo *Lobi* genera, quæ valde huic *Karin-njoti* juxta deſcriptionem ſimilia ſunt. Verum quoniam vehementer dolet talium fructuum allatores ſibi nullam figuræ arborum dediſſe notitiam, nihil certi ferè de ea potuit referre. Itaque noſter auctor quantum ego ſcio primus eſt, qui eam peſectè deſcripſerit.

Cacu-Mullu Lat.
Mal.
Arab.

KAKA MULLU, vel *KAKA MOULLOU.*

Tab. XIX.

ARbor quæ *Kaka Mullu*, vel *Kaka Moullou* apud Malabarenſes, *Ticanto* Brachmanes, *Graon de Veado* Luſitanos, *Schulpdoorn* Batavos audit; brachium craſſa eſt, ligno candido, cortice leucophæo & ſcabioſo. *Rami* ejus proxime deſcriptarum modo ſpinoſi, medulla perfoſſi, aliquantulum contorquentur. *Radix* odoratius vibrat, ſubſalſa. *Folia* ſpiſſa, ſolida, glabra, ſumme viridia è longo aculeata, ex adverſo gemina, ſurculis, qui duobus ſpinis gaudent, affiguntur, primum leniter conſtrictiva u.: i manduntur ſubacria, inodora. E gemmis fulvis, *flores* papilionacei, lutei, ſurculis, pollicaris longitudinis juxta florem inflexis è pedunculis adhæreſcunt polyphylli: decem namque, *Mouringo* haud abſimiles conſtant foliolis, quorum ex inferioribus unum inflectitur, ceteris cochleari ſimilibus; quatuor interiora è longo latiora ſunt. Stilus hirſutus ut *Mouringo*, niſi quod in novem findatur ſtamina. Odoris licet languidioris gratiſſimi. *Siliquæ* latiores, duro cortice intus exalbido, ſingulæ unam ſolummodo grandiorem involvunt fabam, ex albo nitentem; quæ ſaporis ſubacris aromaticique eſt. Arbor paluſtrium cupida, in mali excreſcit altitudinem, vivit prope *Chenotti*, *Parou*, *Warapoli*, aliiſque in locis ad fluminum ripas. Effloret, Junio, Julioque, Fructus edit ſub anni initium maturos; frondibus numquam nudatur. Medicus ejus uſus plane incognitus, niſi quod cortex ex lacte contritus vaccino diabetem gonorrhæamque perſanet.

Tab. XIX.

Hæc *Kaka mullu* ad *Loborum membranaceorum* pertinet genera, cujus mentionem facit *Cluſius in Exotic.* L. III. C. XVI.

Ban Caretti Lu.
Teringuſsi
तीनगुसी Bra.

BANKARETTI.

TAB. XX.

BAnkaretti Malabarenſes, *Dou-Tiringouſſi* Brachmæ, *Cliche falſa* vel *Silvada Prajamacho* Luſitani, *Praatjes* Belgæ quam nuncupant, arbor eſt *Caretti* Part. II. Tab. XXII. deſcriptæ alterum genus, à qua differt quod hæc flores proferat ſimplices, juxta ſurculorum exortus poſitos, decaphyllos, è viridi luteos, ſtilum rubrum emittentes. *Siliquæ* Kakamulla effigiem habent, cortice ſunt denſo, ſubfuſco, duro, intus helvolo, foras villoſæ non autem echinatæ, unam duntaxat fabam continentes, quæ perplana piloſaque eſt; ſed prædura & apud medicos in uſu. Naſcitur prope montes denſiſſimis in ſylvis in Provinciis *Candanata*, *Cottate*, ut & aliis locis. In hac alii matureſcunt fructus, alii turgeſcunt, alii florent.

TAB. XX.

Lobus Echinatus Cluſii vel Caretti ſecunda parte deſcriptus, nulla parte in foliorum figura convenit: multo minus ſiliquis, ſpinis carentibus. Magnam ego ſpinoſorum *Loborum* deprehendi differentiam, ut patet ex Banduch. *Zanonii* & *Breynii in Prodromo*: verum quod ad hanc arborem, potius eam, ejuſdem cum præcedenti *Kaka-Mulla* dicerem ſpeciei, utpote in multis iſti valde ſimilem. Multas eſſe *Loborum Echinatorum* ſpecies oſtendit ſatis Caſp. Bauh. in Pinace Lib. XI. Sect. 2. Pariter in Occidentali ac Orientali naſcuntur India.

Nāgam Lat.
Mal.
Bra.
Arab.

N A G A M.

TAB. XXI.

NAgam Malabaræi, *Coupajada Gonconi* Brachmæ, *Fruita gundra* Luſitani dicunt, *Schuyteboonen* Batavi vocant. Altitudine quatuor craſſitie unius hominis arbor eſt; ligno candido rubea medulla trajecto, cortice cinereo; radice odore guſtuque ſylveſtri. *Folia* ejuſdem ac radix odoris ſaporiſque, oblonga, cuſpidata, denſa, rigida, in ſuperiore parte glabra, ſubobſcura, inferiore cinericea ſunt, coſta donata craſſiori, in ligneos nervos porrectâ. *Flores* umbelliferi pentapetali, rubei, ſurculis ramuloſis innitentes, globulum rufum ſtilumque breviorem includunt. Floribus è ſingulis quaterni imo quini exoriuntur fructus. *Siliquæ* digitali longitudine, ſpadiceæ, cortice ſubamaro, unam ſingulæ inveſtiunt fabam pelle candidam, intus mollem & fungoſam guſtu amaram & adſtringentem. Arenoſis licet, paludoſis tamen gaudet, locis, in inſulis *Bendurti*, *Aroe* aliiſque intra *Cranganoron* & *Porca* ſitis, frequens, Auguſto, Septembri, Novembri florifera, Martio, Aprili fructifera, perpetuo frondens eſt. Foliorum ſuccus cum nucis Indicæ oleo ventri illitus, lunaticam ejus intuſmecentiam diſpellit.

TAB. XXI.

Quoniam (quod ſciam) nulli auctores aliquam hujus arboris faciunt mentionem nihil certi quoque de ea definiri poteſt, niſi quod hi flores non in umbellæ, verum ramorum formam proferuntur. Si quis autem de ſimilibus ſiliquoſis plura deſiderat *Cluſium in exoticis. lib.* 2. adeat ubi de pluribus agitur ſpeciebus.

Nil-Valli Lat.

[illegible] Mal.

نول وَاللي Arab.

NOËLVALLI & *PANNIVALLI.*

TAB. XXII.

A Malabaræis *Noëlvalli* & *Pannivalli*, à Brachmanis *Solori*, Luſitanis *Folhas do porco*, Belgis *Hoefblad* audit. Hic ramuſculis proximas maritans arbores frutex, cortice eſt nigricante, rubris inſperſo maculis, ligno viridi medulla perterebrato; *radice* ſubſalſa atque inodora. *Folia* fraxini ſimillima, ſulcatis inhærent ſurculis, craſſiora, ſolida, glabra, nitentia, ſuperne magis fuſca, inferne dilutiora, ubi & coſta eminet lignoſa, flaveſcens: ſapor iis ſubacris. Inodori *flores*, è calyce monopetalo rubicundo, papilionacei longis è ſurculis, ut *ramena-pumaram* Tab. LXI. Tom. IV. deſcr. dependent candidi, tetraphylli, quorum unum latius rotundiuſque & inciſum in cacumine leviter quodammodo infleċtitur, duo lateralia oblongiora, exteriora verſus incurvantur. Stilus ut in *Wellia Tagera* paullo ante deſcripta, haud abſimilis, exalbidus minorem in ſe continet alium ſubviridem è calice erumpentem. In gemmis compreſſis unum latius folium cetera compleċtitur. *Siliquæ* longitudine & gracilitate digitali perplanæ, duo, tria, iſthmis diſtinċta, ſemina, fabarum rudimenta intus includunt. Ipſæ fabæ ſole percoċtæ cinericei ſunt coloris, ingrati ſaporis. Auguſto flores, permaturos fruċtus Decembri & Januario menſibus, frondes perpetuas promit. In inſula *Baypyn* ceteriſque locis fluviorum ripas obveſtiunt. Comeſtæ immites fabæ alvum cum torminibus ſolvunt; Folia in cataplaſma redaċta Eriſypelati conducunt. Cortex cannabinum æmulans in funes redigitur.

TAB. XXII.

Flores hujus fruticis ſunt galeati & labiati, conveniuntque cum quibuſdam Orchidis ſpeciebus exceptis uncinulis.

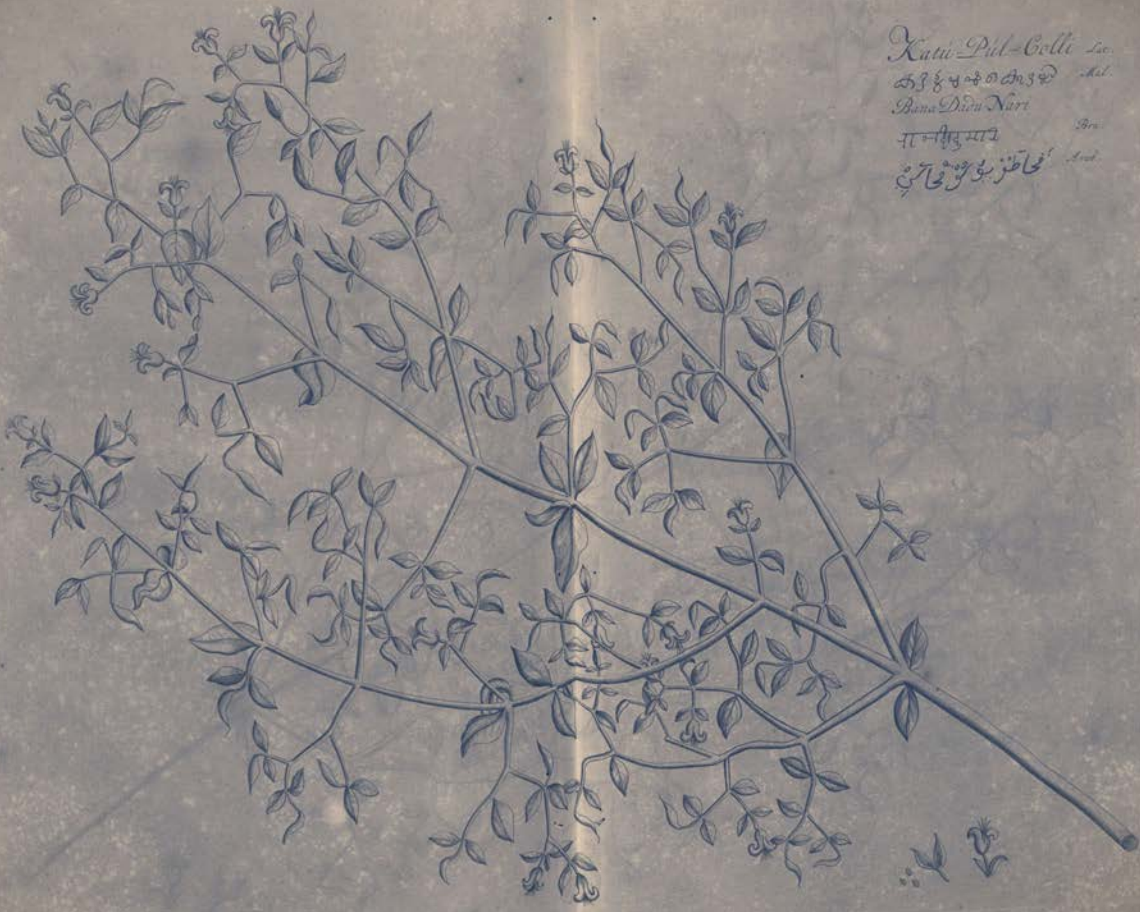
Katu-Pul-Colli Lat.

Mal.

Bana Dadu Nari

Bra.

Arab.

KATOU-PULCOLLI.

TAB. XXIII.

K*Atou-Pulcolli* Malabarenſibus, *Rana-dadumari* Brachmis, *Arvore-enſitho* Luſitanis, *Koelblad* Belgis nuncupatus, homine longus frutex eſt, cujus inodora è *radice* fibroſa, ruffa, geniculatus, carinatuſque exſurgit ſtipes duntaxat unus, fractu perfacilis, ramulos è geniculis protuberantes habens gemellos oppoſitos. *Rami* ut & ſurculi pertenues ei ſunt colore fuſci, teneri pilis rugoſi. *Folia* hic illic ſurculis inſident rara, è longo anguſta, longitudinis pollicaris, è viridi fuſca, inferne dilutiora, quæ lapſis floribus, ramis decidunt. *Flores* purpurei è foliaceorum ſurculorum erumpentes extremitatibus, folia habent è longo anguſtiſſima, erecta, extrorſum criſpata; quorum unum anguſtius inferne candidum venis ſtriatum, alterum latius eſt. Stamina bina exalbida, purpureis oblongis apicibus, duobus quoque gemmulis exornata, albens ſibi è calyce viridi exortum, adjunctum habet filamentum. Decidentibus floribus è calyce capſulæ enaſcuntur ſeminales, ubi calyce excipiuntur è longo anguſtiores, capitulo compreſſo, oblongoque ſunt, virides hirſutæ, ſiccæ lignoſæ, cortice albulo. Ipſa vero ſemina complanata è ruffo fuſca duabus in cellulis interſepimento quodam diſtinctis, prope capitulum bina ut plurimum reperiuntur, fabæ figuram æmulantia, ſapore odoreque carentia. Arenoſis ipſis frutex apriciſque gaudens campis, circa *Cochin* & *Warapoli* multus eſt. Flores Januario, ſemen maturum Martio, Aprilique dat menſibus. Medicus internus uſus in ſtomachi doloribus, atque interaneorum inflammationibus eſt, externus in ſcabie herpetique.

TAB. XXIII.

Ad quodnam genus hæc planta pertineat difficile eſt dictu, at flores & ſiliquæ fere referunt *fabaginem Belgarum Dodonei.*

Perim-Curigil
Tali

PERINCOURIGIL.

TAB. XXIV.

PErincourigil apud Malabarenſes, *Tali* Bragmanes, *Circa daνetha* Luſitanos, *Honde pinten* Germanos inferiores vocitata arbor, pruno ſimillima, *Radice* eſt ligni albicantis atque in circulos diſtincti, libro quod ad colorem ſanguineo cruſta obducto atra, nullius odoris, ſaporis acris; *Ramis* ligno candido medullato, cortice ſpadiceis. *Folia* longiora, anguſto cuſpide aculeata, ſuperficie glabra, ſpiſſa, rigida, pyri paullo breviora, numero quina, virore ſupina in parte ſaturo, prona dilutiora utroque nitente ſunt: venulæ utrimque conſpicuæ frequentes per totum oberrant folium, cui ſapor nonnihil pungens odor lentiſſimus. Exigui perianthio quinquies inciſo ſtelliformes, candidi, pentaphylli *flores* perfecti, in ſurculorum cacumine ramulis innati, dena nivea flavis decorata capitibus, habent ſtamina, quorum quina, foliorum ex unguiculis quæ exeunt, paullo planiora ſunt; Stilum inſuper, albentem, craſſum. *Siliquæ* vero cortice coloris aureoli, interno rigido, cano, externo tomentoſo nitente, in dorſo, ubi maturuere hiantes, fabaceum includunt ſemen è longo rotundum pellicula tenui, nigella, ſplendenti involutum pulpa conſtans in viridem inclinata, umbilico ſiliquæ, in angulo extuberanti, duos in lobos diviſum, adhærens. Arenoſis *Ange-Cai mal* vicinis, aliiſque ut in inſula Zeylon *Paniture*, & *Alican* pratis, abundantiſſime prodit. Florifera Auguſto, Decembri vero, nonnunquam bis in anno maturos fert fructus. Ceterum è nimio rigentibus frigore membris motum reſtituunt contuſi fructus; quorum è lobis exprimitur

tur oleum aphthis convenientiſſimum. Folia in balnei formam decocta tumoris reſolvunt ædematoſos; incantatiſque ſuccurrunt hominibus; quod idem præſtat ex aqua orizæ contrita radix, alias oleorum inſerviens coctioni.

Tab. XXIV.

Fructus atque ſemen hujus *Perin-Curigil* videtur quodammodo convenire cum XII. exoticorum fructuum ſpeciebus, de quibus Cluſius in Exotic. L. 2. C. 16. cæterum de hac arbore nulla fit apud ullos auctores mentio.

KARIN-

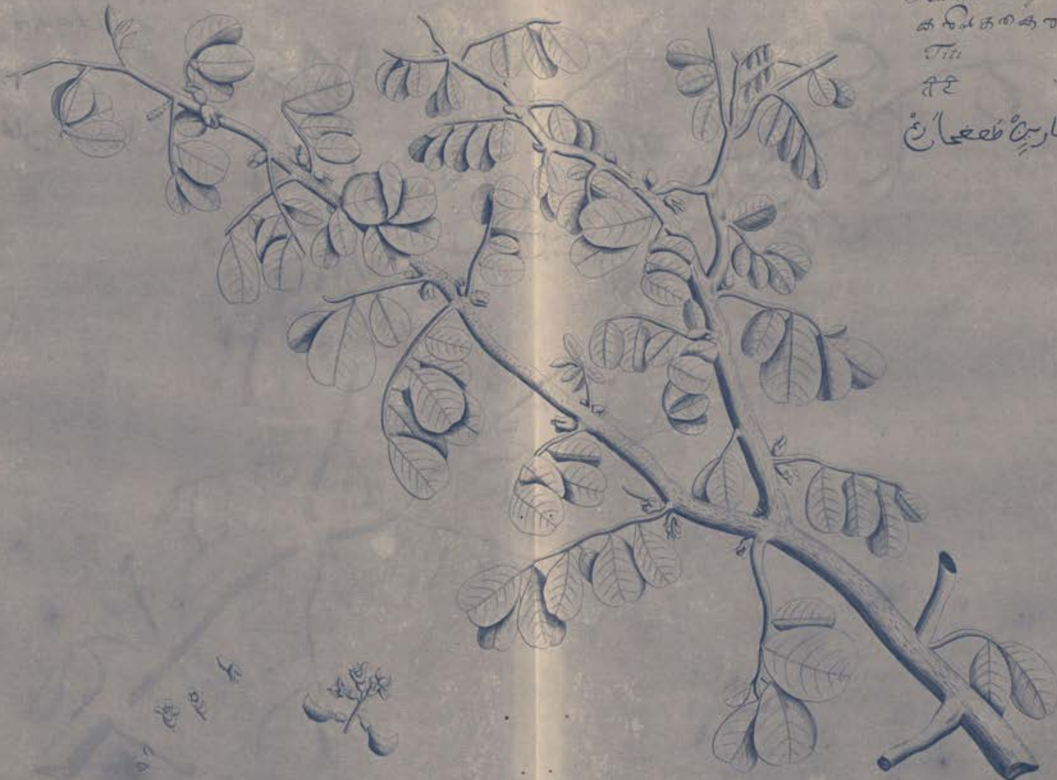
Karin-Tagera Lat.

കരിംതകര Mal.

Titi

तीट Bra.

كَارِينْ طَغَارَا Arab.

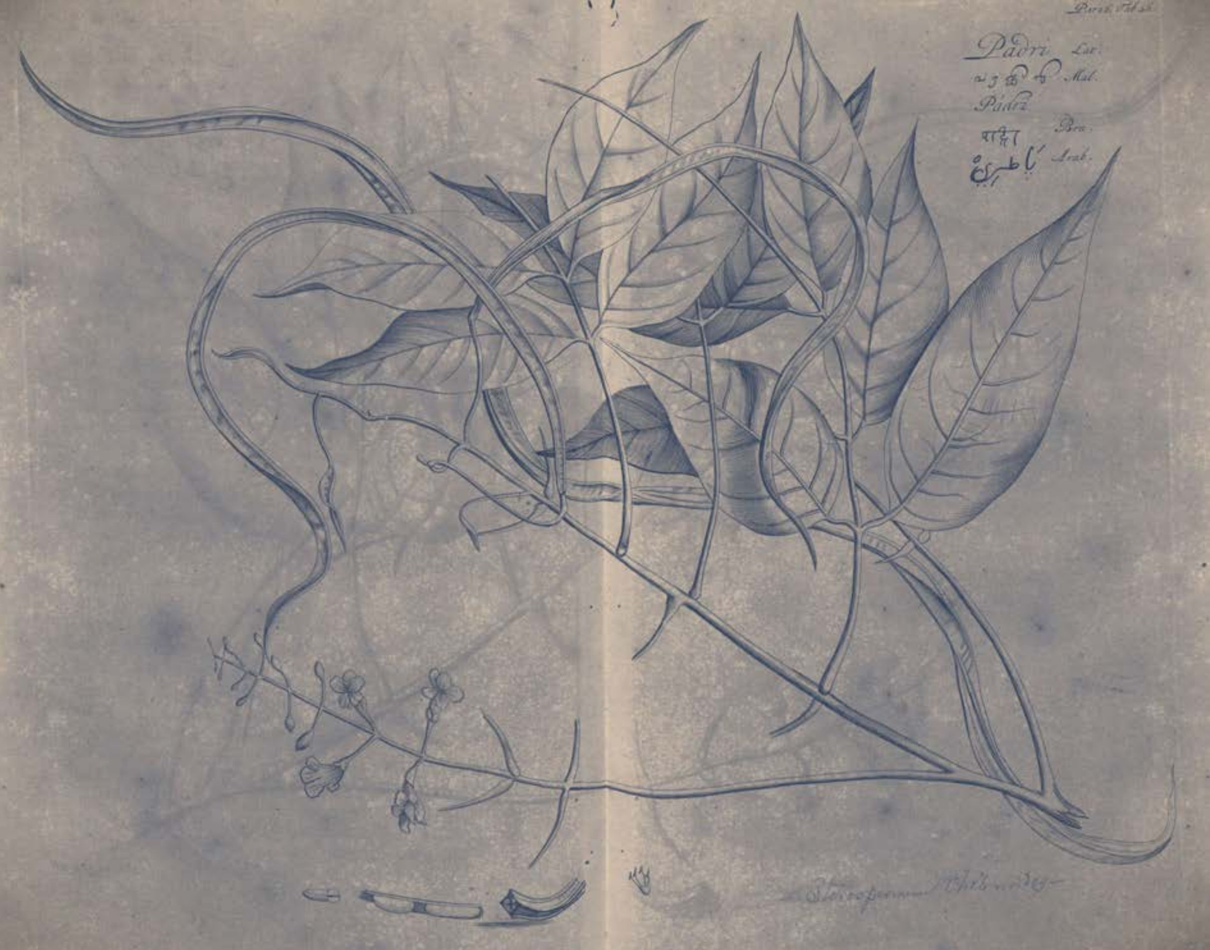
KARIN-TAGERA.

TAB. XXV.

QUæ *Karin-Tagera* nomine Malabarenſibus, *Titi* ac *Ebormo* Brachmanibus, *Tagera dimato* Luſitanis, *Wild Glidhout* Belgis audit, humilis, corylo ſimillima, ſpecies *Tageræ* Tab. LII. & LIII. voluminis ſecundi deſcriptæ habetur, quacum etiam quod ad *folia* plane convenit, excepto quod hujus rotundis oris leviter ſinuatis ſint. *Flores* papileonacei, difformes candidi, tetraphylli apparent. *Siliquæ*, cum ceterarum rectæ ſint, hæ incurvatæ fabas furvas nitentes continent. Montoſis locis in *Candenate* aliiſque regionibus familiaris eſt, ſemper virentium habetur in numero. Uſus plane ignotus niſi quod è radice paratum oleum capillorum reſiſtat profluvio.

TAB. XXV.

Hæc eſt ſecunda *Tageræ* ſpecies ut prodit Auctor noſter. Itaque Lectorem ad notas noſtras in ſecundum tomum remittimus, ſolummodo dicemus in duabus hiſce ſpeciebus magnam eſſe formæ differentiam quare quoque hæc *Karin-Tagera* habetur ejuſdem cum aliis ſpeciei ſylveſtris. Omneſque hæc *Tageræ* ſpecies videntur ejuſdem generis, cum Uxana Pauli Ammani in Charactere plantarum. F.443.

Padri Lat.
Mal.
Pádri
पाद्री Ben.
Arab.

P A D R I.

Tab. XXVI.

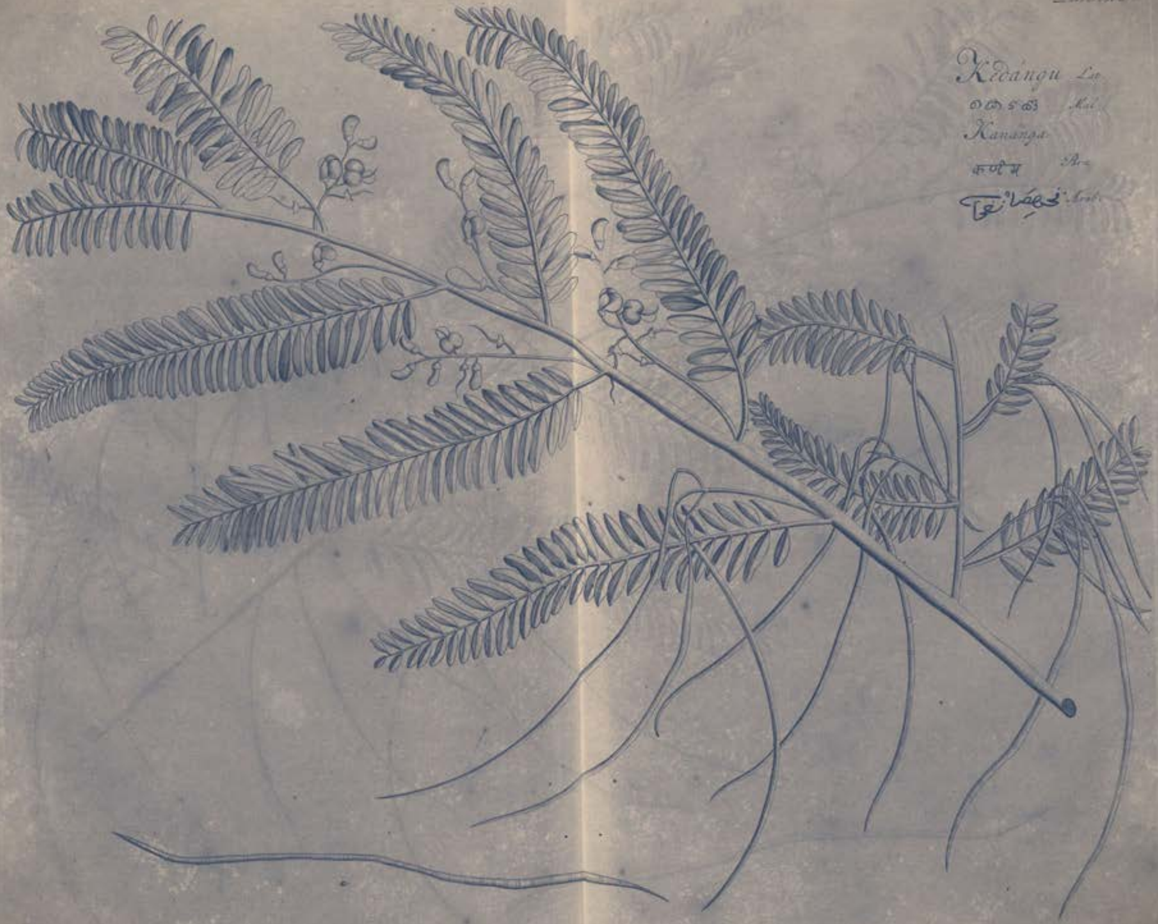
P*Adri* Malabarenſibus, *Bovatti* item *Padri* Brachmanis, *Favas da Cobre* Luſitanis, *Adderbonen* Belgis denominatæ arbori, decem hominum altitudo eſt, craſſities unius; *Rami* teneriores virides ligno albineo, ſimilique medulla, circa medium flavâ, conſtant. *Radix*, cortex, folia, fructus plane inſipida, atque inodora. *Folia* è rotunda baſi acuminata, ſpiſſa, mollia, prona ſuperficie dilutiora, ſupina fuſca, (ubi venarum porcis, medianâ lignoſâ è coſtâ aliquot numero diductis ſtriantur) gemella ubique, pedunculis è ſpadiceo nigris, communibus cubitum propemodum longis, ſpadiceis quoque, geniculatiſque adhærent ſurculis. Aſt propriis ſurculis, plures ordine geminato, tenuibus petiolis adfiguntur perfecti *flores* lutei, cariophyllos imitantes, quinis, e calyce ſubruffo prodeuntes foliis, circa oras, ubi pallent, criſpatis, venulas in adverſo latere habentibus, lanugine cana ac molli obductis. Quatuor iis tenuia, candida, longioribus croceis inſtrata apicibus ſtamina ſunt; Stilus paullo eminentior è viridi albens, circa imam craſſior, ſupremam ſtrictior partem. E floribus prognatæ *Siliquæ* è longo anguſtæ, longitudinis trium ſpithamarum, quadratæ ſunt, angulis ipſis acutis eminentibus, contortæ, cortice è fuſco nitente, maculis interſperſo, ſubſtantia duro, filamentis intus pertexto ligneis. Semina ipſa oblonga lignoſaque ſunt; inſipida, odoris exſortia. Montoſis frequens locis in *Teckencou*, *Calicolang*, aliiſque Provinciis exſurgit. Floret Januario, fructus leguntur Aprili, Majoque. Longæva in præcelſam excreſcit altitudinem. Si

medicum ſpectes uſum, viſcerum rigorem intolerabilem diſpellit foliorum decoctum. Limonis hujuſque commixti ſucci medentur maniæ. Corticis vero ſuccus, cum fructu Peræ ſubactus, immodicum inhibet fluxum menſtruum. Radicis cutis cum calamo aromatico, zinzibere contrita, foliorumque Padri ſucco admixta exhibetur morſis à putrefaciente colubro, Malabarenſibus *Polenga* dicto.

Tab. XXIII.

De hac arbore parum mihi ſatis faciunt auctores, niſi iſtæ forent ſiliquæ, quas deſcribit Cluſius Exot. L. III. C. XVII. Sub nomine *quadrangularis Lobi*, verum nulla certitudo dari poteſt, cum imperfecta ſit deſcriptio.

KEDAN-

Kedangu Lu.
Mal.
Kananga
कणीम Bra.
Arab.

KEDANGU.

Tab. XXVII.

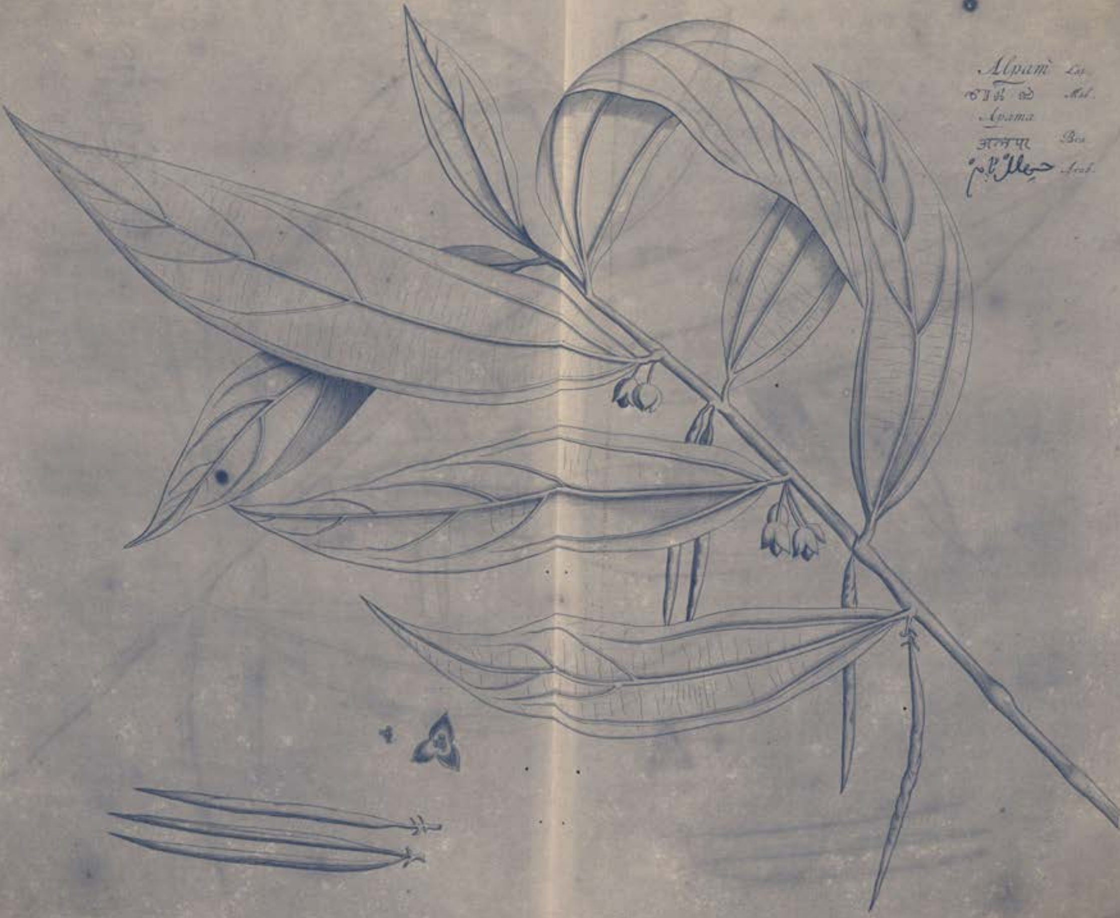
Malabarenſibus *Kedangu*, Brachmanis *Kenanga* Luſitanis, *Fruita d'Agarao*, Belgis *Spinnekoppen* dictus, duos homines altitudine æquans frutex eſt, trunco craſſo ſemipedali, ligno candente, medulla vero viridi, libro, ubi ſiccus eſt, cinereo, intus virente. *Rami* autem cortice glabro nitente, venis rubentibus ſtriato, teneriores, hirſuto obducuntur. *Radix* perquam fibroſa in tranſverſum diffunditur. *Folia* tenuia, lenia, è longo anguſta, pollicem longa, anterius rotunda, ſupina parte fuſca, pronâ vero dilutiora, hirſuta ubi talis quoque in cuſpidem exiens multipliciter diviſa coſta conſpicitur; *Tsjapangam* modo communibus ſurculis adhærent, deceſſoque jam die collabuntur: ſapor iis ſubadſtringens. Inodori, flavi, papileonacei, plures ex uno prorumpunt petiolo *flores* tetrapetali; quorum unum exterius internigrans, interius flaveſcens ſolum eſt; duo vero anguſtiora atque erecta flavo colore ſatura, quartum è viridi atque albido nitens, ſunt. Stilus ex albo nitens & circa medium inflexus in novem filamenta ſubflavis apicibus dotata finditur. *Siliquæ* ſpithama longiores quamvis anguſtiſſimæ valdeque contortæ, dura ac ſpinoſa cuſpide donatæ virides primò languidæque ſunt, ſeminalibus loculis, ab interiori cartilaginea contracta pelle productis, ſepimenta ſeminum efficientibus, protuberantes; aſt veteraſcentibus iis evaneſcunt ac ſubſident extuberantiæ, ipſæ vero ſiliquæ elongantur, rigidaque incurvatura inflectuntur. Fabæ primum è viridi nitentes, exſiccatæ perquam parvæ ſunt; coloris è cinereo fuſci nitentis; ſaporis nullius,

vel plane ſylveſtris. Natale ſolum diligit limoſum udumque, ad urbem *Cochin, Nari*, aliiſque frequens eſt locis; Florens menſe Martio, fructus Decembri leguntur. Vires ſi ſpectemus, cum proxime deſcripta arbore conveniunt; teneriores tamen ſiliquæ calefaciunt inteſtina. Confectum balneum è foliis, omnes diſcutit tumores. Epileptici, aphthiſque laborantes pueri, florum ſucco facillime curantur.

Tab. XXVII.

Arbor hæc habenda eſt *Coluteæ* ſpecies; ideoque nobis vocata *Colutea Siliquoſa Malabarienſis*.

ALPAM.

Alpam Lat.
Mal.
Apama
Bra.
Arab.

A L P A M.

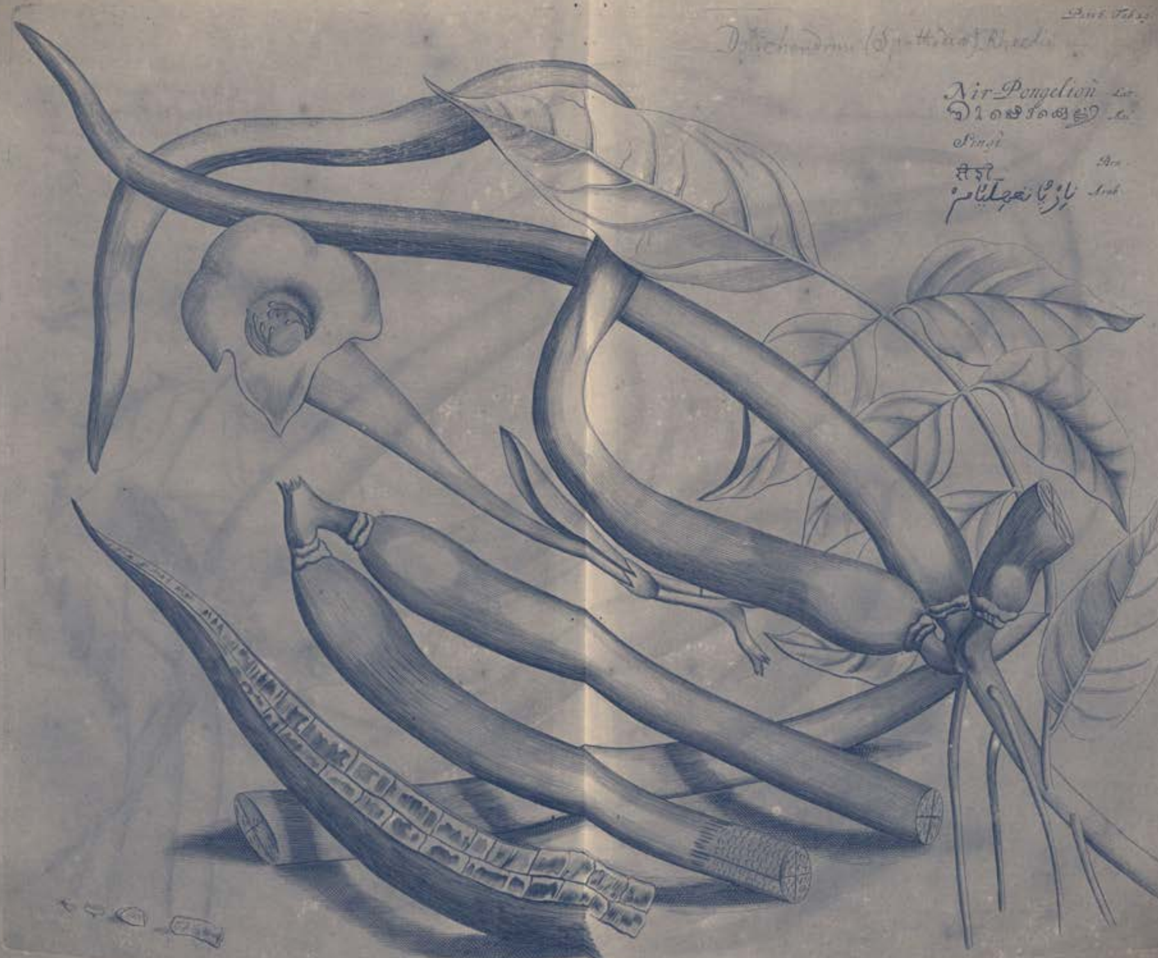
Tab. XXVIII.

Malabaræi *Alpam*, Brachmæ *Apama* item *Pahiora*, Luſitani *Fruita Tirilha*, Batavi *Manerik* vocant fruticem, cujus caudex nonnunquam bis terve diviſus, cortice veſtitur è cinereo viridi, inodoro, acido adſtringentique. *Rami* ligno albicante, medulla viridi perfoſſo, nodis interſtincti ſunt. *Radix* rubra in capillaceas deducta fibras undique ſe diffundit. *Folia* ex oblongo anguſta, in cuſpidem exeuntia, ſuperne ſaturo virore nitentia, inferne ſurdiora, coſtâ majori ramuloſâ venis, nerviſque intertexta, craſſis, curtis interius planis, ſingula duntaxat adhærent petiolis. Odore ſunt haud ingrato, ſapore ſubacri. E purpureo nigelli, inodori, rotundis ac tenuiſſimis è petiolis prorumpunt *flores* bini ternive ſæpe conjuncti, tribus latioribus cuſpidatis conſtantes foliolis, externe niveis obductis pilis; quorum in medio conſpicitur trifariam oblongis, tranſverſis, rubris ſtaminibus, diviſus ſtylus. Floribus cuſpidatæ tereteſque pulpam carnoſam abſque ſeminibus conſpicuis ſaltem, continentes, ſubcreſcunt *ſiliquæ*. Locis delectatur arenoſis & apricis. In *Aregatti* & *Mondabelle* aliiſque locis copioſus eſt. Flores fructuſque in anni tam exodio quam exordio, frondes ſemper apparent. Quodcunque hujus fruticis cum oleo in unguentum redegeris ad pſoram, vetuſtiſſimaque valet ulcera. Foliorum ſuccus cum calamo aromatico contra ſerpentium exhibetur venenum. Speciatim vero reguli ſerpentis (Cobra Capella) veneno reſiſtit radix ex limonis contrita ſucco, in nodulum ligata, nari-

naribuſque pro errhino immiſſa. Ejuſdem junioris colubri infringitur virus eadem radice cum vaccino lacte propinata: quem in finem etiam cataplaſmata è calamo aromatico atque hac radice confecta adhibentur.

TAB. XXVIII.

Siliqua hujus arboris valde parvis ſeminibus repleta eſt.

Nir-Pongelion
Singi

NIIR-PONGELION.

TAB. XXIX.

Niir-Pongelion Malabarenſibus, *Singi* Brachmanis, *Cornos dos diabos* Luſitanis, *Bockshoorn* Belgis appellitata arbos, Pyri haud abſimilis, caudice decem plus minus pedes alto, hominis unius complexum craſſo, cortice è viridi cinericeo obducto, ramos habet patulos, qui teneriores ſpadicei, internigrantes ſunt, vetuſtiores cinerei. *Radicis* villoſiſſimæ tam lignum, quam graveolens acidusque cortex albicant. *Folia* mollia, denſa, glabra, nitentia ſubtus dilutiora, oblonga, prope pedunculum rotundiora, anterius acuminata, bina oppoſita, curtis, fuſciſque pediculis, communibus innituntur ſurculis, viridibus, alternatim prodeuntibus, ſulco ſtriatis. Purpurei coloris eminens coſta oblique percurrit folia, quæ odoris ſaporiſque valde ſunt acris atque infeſti, ubi tenuiora è ſpadiceo rubentia. *Flores* in ramorum ſummitatibus provenire ſoliti, ut plurimum propriis pediolis, craſſis, parumper propendentibus inſiſtunt terni tubæ formam referentes; quippe è calyce longo, anguſtoque collo prorumpentes, latum in orificium tetraphyllon deſinunt; folia craſſiola, carnoſa, circa oras criſpantur: hæcce inter ſtamina candidiſſima, ſpiſſa, acuminata, leviterque inflexa eminent. Ex ipſo autem umbilico albicante erigit ſe elongus candens ſtylus, cujus caput explanatum eſt. Inſequentes floribus fructus inſtar caſſiæ nigræ, contortæ, mucronatæ, unum duoſve cubitos longæ, *ſiliquæ* ſunt, cortice ab uno latere è rubro nigricante, ab altero è viridi fuſco, lignoſis intus filamentis pertexto, odore graveolenti; hæ carnoſo denſoque juxta longitu-

dinem intercepto in quatuor mox tranſverſim in plures diviſæ cellulas, ſemina includunt è longo anguſta, ſuperficie qua ſibi mutuo incumbunt, valde plana, materie duriora, lignoſa, primum albidula, ubi ſiccescunt rubentia. Humido limoſoque gaudens loco, *Oedampere* aliiſque locis in fruticetis invenitur. Flores menſe Aprili ſequentibuſque, nonnunquam bis in anno prodeunt, fructus Septembri Martiove menſibus. Semper virens triginta complet annos. Fructibus delectantur pſittaci: è ramis radiceque confecta retia, corticis decocto ſubrubro, ea conſervare aſſuevere piſcatores. Fructus vero nucleus cum exſiccato zinzibere, radice fructuve Pavettæ contritus, mediante oriſæ lotura, ſpaſmodicis affectibus Malabaræi *Padda-venera* vocant, laborantiparti, applicandum, egregium linimentum ſuppeditat.

TAB. XXIX.

Flos *Nyr-Pongelionis Daturæ* eſt formam referens floris *Monopetali.*

Isora-Muri Lat.

Mal.

Arab.

ISORA-MURRI.

TAB. XXX.

QUem Malabaræi *Iſora-Murri*, Brachmæ *Tannini*, Luſitani *Pao de chanco*, Belgæ *Schroeſboonen* nominant fruticem, pruni altitudinem æquat. *Ramis* eſt corticecraſſo, duro, colore cinereo, intus virenti, ſapore ſub amaro obductis, ligno duro, candidoque. *Radix* flava, guſtu amara, olfactu haud ingrata. *Folia* craſſiora, rigida, ſupina parte hirſuta, aſpera, mori æmula, lata, per ambitum crenata, vel plura, vel ſolitaria, brevibus capillatiſque pediculis è viridi fuſcis, ipſis ramis inſiſtunt; coſtæ utrimque eminentes, tres quatuorve è petiolo prodeuntes, in minores ſe diffundunt, guſtu amaricant. *Flores*, hinc inde ramorum è nodulis vel ſinguli, vel bini, vel terni pluresve ſimul brevioribus, rigidis, ſcabris, luteis pediolis, erumpunt, inodori, tenuibus & translucidis, colore aureis, conſtantes foliis; horum unum ſtylo accumbens erigitur petalum, quatuor vero lateralium inſtar alarum expanſorum, duo minora anguſtiorave oblique attolluntur, duo inferiora latiora atque ampliora, ſubtus atris aſperſa maculis, deorſum incurvantur. Hæc inter aureolum, aſt inflexum, vireſcens procerior ſtylus extollit caput. *Fructus* autem ſtyli capitulo tranſverſi velut peduſculo inhærent digitales, è ſex velut funiculis, in quos præ ſiccitate poſtea ſe reſolvunt, ſpirali modo in coni formam contorti. Semina plura è viridi fuſca funiculis ſingulis incluſa continentur. Arenoſis proveniens locis, ſingulare non poſtulat ſolum; conſpicitur inter *Cranganoor* & *Mangatti* ut in aliis regionibus ſed rarior. Februario Sextilique menſibus flores, continuo

ſere maturum exhibet ſemen. Frondes ei nunquam decidunt. Vires autem egregias in empyemate ſtomachique affectibus præſtat radicis ſuccus, vel ipſa forinſecus adhibita. In exanthemate, quoque & paneritio ſimilibuſque vitiis ſummopere conducere fertur.

Tab. XXX.

Zanonius 13. *Cap. Hiſtoriæ Botanicæ* de hac arbore videtur in ſuo catalogo indicare nomine *Iger-Murri*; verum autumo malam orthographiam ſolummodo hoc diſcrimen cauſare.

C A N D E L.

Tab. XXXI. & XXXII.

C*Andel* Malabarenſibus, *Candalo* Brachmanibus, *Pao Salgado Macho* Luſitanis, *Runboom*, & *Kandele* Batavis dictus, frutex hominis implet complexum, tantoque numero novos è flagellis prono pondere deflexis, terræque ſuperficiei dumtaxat leviter inſertis, velut ſtolones erumpentes, emittit ſtipites, ut ipſam matrem difficillime queas invenire. *Ramorum* geniculatorum lignum intus duritiæ firmæ, cortex cinericeus, intus rubens, exterius fuſcus eſt. Ipſi autem rami ut & ſurculi in conum faſtigiati, folioſo involucro tenerum germen involvente in ſuperiori parte foliis abundant, inferiori deſtituuntur. *Folia* gemella, ordine decuſſato, petiolis, longiuſculis, è viridi dilutis, interius carinatis, longa, aculeata, denſa, ſolida, ſuperficie utraque præplana glabraque virore in recta parte pene fuſco nitenti, in adverſa dilutiore, in geniculis prodeunt: coſta media craſſa, in pronâ ſolummodo eminens multas ſubtiles venulas intus ipſum folium ſubeuntes, externe haud conſpicuas, relicto ad marginem limbulo, parallelo ductu aſt obliquo anteriora verſus decurrentes, producit. Sapor ſylveſtris & adſtringens. *Flores* roſis proximi è flavo rubicundi, duodecim petalis rigidioribus, oblongis, erectis, introrſum quodammodo contractis, ac duabus cuſpidibus anterius eminentibus, ut & filamentis è croceo infuſcum vergentibus conſtantes, in foliorum exortu prorumpunt. Plurima vero in medio ſtamina longis elatiſque apicibus è ruſo albicantibus, capitata conſpiciuntur. Inſuper languide albens ſtylus ex umbilico exſurgens. Eorum calix oblongus in duodena anguſtiora, acuminata, craſſa, rigida di-

viſus folia, ex parte viridis, ex parte roſaceûs externe, interne exalbicans eſt. Gemmæ vero elongæ, cuſpidatæ duo ſtamina intra foliorum unguiculos recondita, ſi diviſeris exhibent. Deciduis floribus ſuccreſcunt *fructus* ſpithamam longi, pollicem craſſi, rotundi, clementer in acumen exeuntes, prope calicem craſſiores, cortice ſpiſſo, & ſubfuſco, carne intus alba ac lignoſa, quodammodo fungoſa, medulla intermedia rubra; ſi, quod facile fit, frangas, intus vides pilis eminentibus leviſſimis candidis obſitos, germen velut ſurculum foliaceum viridem continentes. Hi ſi in terram arenoſam decidant ut cuſpis inhæreat, aculeo in commiſſura ſolutô, mox radices agunt & in plantam adoleſcunt. Terra ſalſa & arenoſa huic generi arborum apta, unde in ripis ſalſorum lacuum, fluviorum, ceteriſque locis paludoſis, præſertim *Cochin* frequens eſt. à bimatu fert maxima anni parte fructus, flores autem ſemper, quinquagenaria moritur. Radices lineorum inſerviunt tincturis, ut folia agrorum ſtercorationi. Cortex, quo utuntur coriarii & lotrices ad veſtes purgandas, ſi ex oleo teratur donec craſſitudo ſordium fiat, illitu finit artuum laſſitudines. At lacte & butyro recente exceptus, opitulatur ex hepate albo (ut vulgus loqui amat) læſis; ſi applicetur.

KARIL-

KARII-KANDEL ſeu *KANIL-KANDEL.*

TAB. XXXIII.

QUæ nomine, *Karii-Kandel* ſeu *Kanil-Kandel* apud Malabarenſes, *Savo Candalo* Brachmas, *Salgeira Sativo* Luſitanos, *Tamme Runboon* Belgas venit arbuſcula, mox deſcriptarum ſpecies eſt, iiſcum plane conveniens, niſi quod altitudine ternos ſuperet homines, neque in tot dividatur ſtipites. *Folia* figurâ prorſus eadem, aſt longe minora, adeo ut quatuor aut quinque demum pollicum ſint, petiolis minoribus imponuntur. *Flores*, è calyce octo laciniis, quæ remanentes, ſe retro flectunt, prædito, candidi, ſupra foliorum exortus terni, ramis bini pediculo innixi prodeunt, octo etiam habentes acuminata petala, *ſtamina* exalbida, rubris exornata apicibus. *Fructus* autem ut in proximis per omnia iidem, excepto quod digiti minoris latitudine craſſitieque ſint, teneriores cortice viridi, vetuſtiores è rubro cærulei. Loca uliginoſa valde deſiderat, frequens ideoque in *Portea* aliiſque locis. Annotina fructifera fertur, ut & quinquaginta implere annos. Decidui fructus, ut in *Candel* eodem modo ſe irradicant: teneriores in eduliis ſunt, Caril in ſole exſiccati etiam cum nucis nucleo eduntur. Cortex autem in ſero lactis decoctus inteſtinorum tormina, dolores, flatuſque, tollit. Huic ut & fructibus affuſus *Beladambu* ſuccus, oleum *Marotti* in vulnerarium unguentum coquuntur. Eidem ſi cortices minutulæ nucis Indicæ ac viridi-areſcæ fructui additi, contritique ex aqua decoquantur pura, aphthis, ſi os ea eluatur ſæpius, medentur.

Pee-Candel

PEE-KANDEL.

Tab. XXXIV.

QUam *Pee-Kandel* Malabarenſes, *Ala candalo* Bragmanes, *Salgeira Mainato* Luſitani, *Wilde Runboom* Belgæ vocant, proxime deſcriptarum ſpecies, pluribus ſtipitibus fruticeſcens, trium hominum longitudine eſt. *Folia*, quæ ni majora, craſſioraque eſſent, mox enarratarum poterant videri, pronâ parte dilutiora, internigrantia, craſſis, è viridi albicantibus appendentia pedunculis, coſtâ perquam craſſa, atque eminente donantur. Sapor ſylveſtris atque adſtringens. *Flores*, è calyce craſſo, rigido, quater inſecto, bini & bini erumpentes, candidi, poſtea tamen rubeſcentes, curto rubenteque pediolo, communi virenti inſeruntur; conſtant hi quatuor ex oblongo anguſtis, cuſpidatis, circa oras lanuginoſis hirſutiſque petalis, in calyce farina alba quaſi conſperſis. Apicibus vero duodecim, decem, novem, rariſſime undecim, elevatis, acuminatis, luteis, breviſſimis ſtaminulis inſiſtentibus, medium una cum globulo fætus primordium continente occupantibus. Odor quamvis debilis non equidem ingratus. *Fructus* oblongiores cæteris, longitudine enim duas vel ſaltem ſeſqui ſpithamam excedunt, craſſioreſque ſunt, præſertim circa apicem leviter faſtigiatum. Teneriores virent, dein una ex parte cortice rubeſcente, capitulo craſſo, oblongo, anguſtoque ſunt collo, cui mediante articulatione fructus alligantur, intra orificium ſuum ſurculum foliaceum, exiguum, aculeatum, rubrum, qui ex fructus procedit umbilico, recondentes. Eodem modo, ut in aliis Candel, decidui fructus ſe ſolo irradicant. Ad *Cochin* ac *Cranganoor* copioſa eſt. Vires uſuſque cum proximè deſcripta coincidunt.

Tsjeru-Candel

Candeli

Kandel

Pars 6. Tab 32.

Cari-Candel

Sabe-Candele

काद्कडरा

TSJEROU-KANDEL.

TAB. XXXV.

T*Sjerou-Kandel* Malabaræi, *Maha-Candalo* Brachmanes, *Salgeira Mayor* Luſitani, *Water Runboom* Belgis dictæ, intra ſeptem pedes conſiſtit longitudo. *Folia* gemina oppoſita, brevibus pedunculis inhærent plane quod ad texturam eadem, niſi quod longiora, oriſque ſint rotundis. *Floris* exalbidi quina, petila, craſſa, rigidiuſcula, ſtellæ in modum expanduntur folia, quorum ex interſtitiis numeroſa, nivea, productiora fuſcis capitibus nodulata, filamentis criſpis & candentibus concomitata, erumpunt ſtamina, quibus adeſt bifidus candens ſtilus. Odor non ingratus ſed debilior eſt. *Fructus* ſunt ſimillimi *Pee-Candel.* Salſa petit loca aquoſaque. In *Paroe* aliiſque locis plurima eſt. Lignum combuſtioni inſervit; cortex vero cum exſiccato zinzibere aut pipere longo, *tripali* vocant indigenæ, & aqua roſarum contritus, diabeten curat.

Pù-Candel Lat.
പൂകണ്ടൽ Mal.
Candelō
कादकड Bra.
خوفي نضيهل Arab.

POU-KANDEL.

TAB. XXXVI.

POu-Kandel Malabarenſes, *Siri-Candelo* Brachmani, *Salgeira Fermea* Luſitani, *Kleyne Runboom* Belgæ dicunt, priorum ſimillima, altitudine duorum hominum eſt, paucioribus ſtirpibus è radice protuberans. *Folia* cum ſingula, tum gemina, rubris brevibuſque adnata petiolis, cæterorum formam & texturam habent, excepto quod oris plane ſint rotundis. *Flores* præ cæteris teneri, candicantes, pentapetali, conjunctim è peduſculis gracilibus è viridi dilutis, dependent, foliis retro ſe flectentibus. Stamina quina, candida, apicibus grandiuſculis, exalbo cinereis, ſtriatis parumper & intortis, una cum ſtylo niveo, acuto, prodeunt. Ob gratiſſimum odorem pluris veneunt. *Fructus* combinati, eandem cum cæteris habent formam, quamvis paullo ſunt minores leviterque incurvati, & in acumen deſinentes. Per totum Malabaricum regnum copioſe provenit; frutici longævo ſemper flores ſunt, quibus gentiles, *Corinbins* dicti, exornantur. Medicos non habet uſus.

Kadu-Kandel Lat.

KADA-KANDEL.

TAB. XXXVII.

K*Ara-Kandel* Malabarenſibus, *Tara-Candelo* Brachmanibus, *Salgeira falza* Luſitanis, *Baſtert Runboom* Belgis dictus frutex, ramos habet è fuſco atros. *Folia* craſſa, glabra, oblonga, anterius leviter ſinuoſa, rariuſque inciſa, alternatim ramos ambientia, coſta media, nullas conſpicuas fundente venas, ſubtus obducuntur. *Flores* quaternorum quinorumve foliolorum, candidi, hyacinthino more, propriis innitentes ſurculis, ſtamina quinque albula, rufis donata capitibus, è foliorum interſtitiis erumpentia, & ſtylum habent viridiuſculum. Floribus inſequentes deciduis virides, oblongi, fructus ſunt, utrimque perplani, duri, filamentis ligneis pertexti, virentem habentes medullam, in flore vero calices conſtituentes. Arenoſum diligit ſolum. Circa *Waropoli*, quamvis & aliis in locis, multa eſt. Ignotarum habetur virium.

TAB. 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37.

Omnes arbores ab auctore nomine *Kandel* deſcriptæ, longe à ſe invicem differunt; Zanonius Cap. 13. loquitur de diverſis ſpeciebus, nomine *Kandel Kandel-beri*, & *Kandel ſpecies altera* &c.

Pars 6. Tab. 31.
Hina Paretti. Mal.
Roſa de Sina. Portug.
Madpani Bra.
मयपानी

Paretti

Hina Parette

Hina Paretti

Hina Paretti

HINA PARETI.

TAB. XXXVIII, XXXIX, XL, XLI, XLII.

ARbuſcula à Malabarenſibus *Hina Pareti*, Brachmis *Madjani*, Luſitanis *Roſa de China*, Belgis *Sineeſche Roſeboom* vocata, tam accurate à Joanne Baptiſta Ferrario Lib. IV. quos de Hortorum cultura reliquit, deſcribitur, ut nihil ſuperaddi queat, quapropter ejuſdem verba ſubjecimus. *Radix*, albida, *inquit*, lignoſa, numeroſis implexiſque fibris ad ſummam uſque tellurem capillata, ramoſo divortio ſimul una & multiplex, præpoſteri ſitus arborem ſubterraneam, ejuſque, quam parit ac ſuſtinet, ſimilem congeminat. Ab radice caudex pallidus ſimplex, & lævis frequentibus ſubinde diſtinctus oculis connivet, quibus gemmaret in ramulos, niſi cultrix vigilantia cæcatum in teretem proceritatem educeret. Ubi truncus deſinit, concolores frondenteſque rami, virgea prolixitudine ſublimiter lateque porrecti, una nemus arbore faciunt. Caudicis ramorumque materies inſtar ficulnæ candida & carnoſa modice dureſcit. *Folia* magnitudine pampineis, aſperitate ficulneis, figura utriſque, aut potius hederaceis anguloſis conſimilia, ſed tamen crenata, in ipſa rotunditate, angulos & ſinus habent: ſuperiore parte herbido virent colore, inferiore candicant: ramoſis utrimque nervis ac venis ex viridi pallentibus diſtinguuntur, ſua ipſa utrinque lanugine aſperantur: aſperis itidem, craſſis, prælongis, ac ſæpe palmaribus, primo virentibus, tum ſuperiore parte pediculis ſubrubentibus nituntur: & raris intervallis diſpoſita ſic racemos fere conveſtiunt, ut bina invicem opponantur, alio deinde bina, qui priori contrarius ſit, ſejungantur oppoſitu: atque ita geminatione alterna ordo foliorum decuſſetur. Verum,

rum; ut ingenita foliis aſperitas minuta non manibus modo, ſed oculis quoque contrectata exploratiſſima eſſet; lynceum exploratorem, nempe microſcopium, ſive conſpicilium tubulatum conſuluimus, quod ab ima parte ſuffultum ad breve intervallum ſubdita corpuſcula, ingentem in molem amplificata, ſuiſque diſtincte partibus coagmentata, ſuperne intuentibus demonſtrat. Hoc igitur monſtrante, in parte folii ſupina majuſculorum nervorum pulvini & mediocriter virides, & albicantibus tanquam ſtellulis incompoſite diſtincti viſuntur. Reliqua vero area inæquales & multiformes in areolas, alba humilique lanugine opertas, & rufis atque eminulis, velut lenticularibus verruculis aſperſas, anguſtis quoque ac virentibus mæandris, tenuioribus nimirum venis ſive fibris interſtinctas extenditur. Sed pronæ partis toroſi nervuli diluta in viriditate candore ſimili ſtellati ſunt; & reliquum folium pariter lanuginoſum ac verrucoſum eſt. Pediculus quoque ſubviridis, brevique lanugine hirſutus, cum albida, tum ſubrubicunda ſcabritie exaſperatur. Ab æquinoctio verno in germina oculi turgent. Convoluta foliola primum apparent, quibus paulatim ſeſe tum explicantibus tum amplificantibus virgei ſubeunt ramuli, aſſiduo partu, dum adoleſcunt & roboraſcunt, è gemmis folia trudentes. Quin etiam non raro fit, ut ex eadem gemma fraterculus folio ramuſculus adnaſcatur. Sic toto ferme annò foliorum ramorumque perpetuo proventu ad hibernum uſque ſolſtitium Roſa Sinica ſilveſcit. Atque hoc tandem tempore, cum contra frigora oportuit eſſe veſtitiſſimam, foliis ſubinde dilabentibus nuda hiemat: ac, niſi loci ſitu aut artis ope protegatur, facile gelu aduritur, atque etiam interit. Quod ſi clementior bruma prætepeat, vixdum veteribus amiſſis, novarum in frondium præproperum gemmat ornatum. Tertio à ſatione anno florere cæpit. Quamquam, difficili jam ingenio mitigato, bima prætfloret. Ea *floris* initia progreſſuſque ſunt. Septembri menſe per autumni æquinoctium è puſillis cum foliis, tum
floreis

floreis alabaſtris confuſæ paniculæ exiſtunt: mox, incremento ſingula diſcriminante, calyces compluſculi, ſeni plerumque vel octoni, modicis ſuffulti petiolis intelliguntur, quorum calycum plerique ſummis è ramis, pauciores proximis è gemmis cum prævijs frondibus una eminent. Forma illis nondum oſcitantibus globoſa, quinis compactilis & quaſi criſtata eminulis commiſſuris, quæ medios circum alabaſtros inchoatæ acuta coitione faſtigiantur in ſummo. Color iiſdem alabaſtris ab ea parte, qua pediculis inſident, ad imas uſque commiſſuras viridis, inde ad ſummas ex viridi rubens. Pediculi, qua præſertim parte ſupini ſolem aſpiciunt, ſubrubicundi; quia calycibus adnectuntur, craſſiores, tandem panduntur foliaceas in ſtellas, octonis deniſve virentibus, iiſque planis radiis roſarum calyces excepturas. Nam peregrinæ formoſitatis flori ſtellæ ipſæ famulare geſtiunt in obſequium ſubjacere. Ubi ferme ad nucis juglandis magnitudinem iſti extumuere papillati corymbi in lacteum florem extimis foliis, intimorumque nonnullorum oris ſubrubentibus, avare dehiſcunt. Mox totam ſeſe pandit ad Batavæ roſæ amplitudinem, repando calyci, ſæpius quinque partito, & in pateræ formam nonnihil ſinuoſo inſidens varia, ſerie foliorum ramuloſis rugis criſpantium ſpecioſa, tripliciſque coloris viciſſitudine ſpecioſor Sinenſis roſa, florum Vertumnus, hortenſe miraculum. Roſa hæc primo lactea decenter naſcitur: decet enim floris infantiam lac. Albo deinde rubroque temperatis coloribus, in oris humani formoſam temperiem transformatur, ut hominibus chariſſima ſit, quibus concolor eſt. Tandem candido vultu paulo ante nata, purpureo moritur, ut pavide morientibus exprobraret iracundo rubore pallorem. Noſtrate tamen ſub cælo, ut pote minus, quam Indicum ſit, propitio eadem roſa dilutiore purpura coloratur. In patrio Indiæ ſolo una die, quam unicam vivit, hæc veluti florum dies matutino cum meridiano ardore flammeola eſt, cum luce nocteſcente purpurat: ut, quando unum ægre no-

vum colorem in pluribus floſculis longo tempore ars æmula elaborat, admirandas triplicis coloris in uno flore vices properare unius eſſe dieculæ ſibi minime laborioſum ludum victrix natura ſignificet. At vero noſtratibus in hortis hoſpes biduo triduove vivax diuturniorem florei miraculi copiam facit, ut cumulatiorem hoſpitii gratiam lento ſui ſpectaculo rependat. Quamquam utrobique monet è candido mox purpureus flos, ab ingenuo candore facilem eſſe tranſitum ad purpuram. Floris autem jam purpurea folia, ut poma ſolent, ad maturitatis indicium (decet enim maxime purpuram maturitas) humore tenuiſſimo evaneſcente, nonnihil connivent & corrugantur; donec triſtius infuſcata, penituſque contracta defloreſcant. Amœniſſimæ ſpectaculum voluptatis eſt, alieno tempore ſic vernare arbuſculam, ut coloribus multis quadruplicem anni faciem ſimul expingat, dum flos alius niveus nivoſam hiemem, alius flammeus igneam æſtatem, purpureus alius maturum autumnum, alii medio qua vitæ qua colorum tranſitu varii varie coloratum ver, univerſi denique ſingulique verſi colores tempeſtatum omnium viciſſitudinum intra tempus breviſſimum colorant. Hactenus Ferrarius, è quo dum deſcriptio noſtris tabulis non fuerit addita, cetera peti poſſunt debentque. Continuo frondens ac florifera in hortis ſolummodo colitur, delectaturque frequente irrigatione & putatione.

TAB. XXXVIII, XXXIX, XL, XLI, XLII.

Roſa Sinenſis, aliis Chinenſis Malvæ, ſeu Althææ arboreæ ſpecies neutiquam ad Roſas pertinet, ſiquidem omnes notæ characteriſticæ indicant genus eſſe malvæ ſeu Althææ quamobrem doctiſſimo Moriſoni (Hiſtor. Oxonienſ. p.530) rectiſſime vocatur *Althæa Roſea Sinenſis*. Ad Tab. XXII partis ſecundæ hujuſce Horti Malabarici notavi *Schem-pariti* eſſe ſpeciem *Roſæ Sinenſis Ferrarii* non vero eandem, quod nonnulli putavere. A° CIↃIↃCLXXXIV. in horto Amſtelædamenſi Medico quaſdam Althæas Roſeas Sinenſes, ad ſex ſeptemve pedes adultas conſpexi; quarum ſemen ſub nomine Roſæ Braſilienſis mihi ex Braſilia, ubi frequentiſſimæ ſunt, fuit miſſum.

AIN-

Ain-Pariti Lu.
Mal.
Deſura
दोरङण Bra.
Arab.

AIN-PARITI.

Tab. XLIII.

MAlabarenſibus *Ain-Pariti*, Brachmanibus *Deſura* & *Kapraſila*, Luſitanis *Futa do Sapato Macho*, Belgis *Enkelde Schoenroos* nominatus frutex plane *Bem-pariti* ſimilis eſt, & non niſi arte aut cultura in arborem adoleſcit. *Flos* tamen ſimplex coccinei intenſe rutilantis coloris, in eo differt, quod quinis conſtat petalis latioribus, rotundis, & criſpis, circa unguiculos rubenti macula conſperſis. In quinque puſilla, villoſa filamenta, quæ capitulis è fuſco gaudent purpureis, diſpertitur ſubpurpureus ſtylus, qui in ſummitate multis ſtaminulis, ſemilunatis apicibus exornatis, circumtegitur; infra vero ſi flos plenus fuerit, petalis interioribus. Ob florum gratiam per totam Indiam in hortis colitur. Eſtque longæva, & ubi octo vel decem annorum complevit ætatem, flos è ſimplici evadit plenus, quo ethnici utuntur in cæremoniis. Contrita folia atque ex aqua exhibita iis qui ex variolis febricitant, eorum copioſam inhibent eruptionem, præcordiorum temperant æſtum, cum butyro nimium menſtrorum fluxum; ex oleo cum foliis *Curu mulli* coacta, unguentum præſtant vulneribus aptum. Ex florum gemmis decoctum mulieres reddit ſteriles. Ipſæ autem oculis illitæ ophthalmiam tollunt. At flores aperti recenteſque ex butyro triti, aphthis mederi incolis dicuntur.

Tab. XLIII.

Ain pariti ſpecies eſt *Bempariti* vel *Schem-pariti* parte ſecunda Tab. XVII. deſcriptæ, ſolummodo differens quod hujus flores ſimplices, alterius duplices ſint, ambæque referri debent ad *pariti* primo volumine deſcriptas, quo B. L. remittimus, ſubjicientes tantummodo hanc *Ain pariti* eſſe *Roſam Batavico-Indicam inodoram*, *ſeu malvam fruteſcentem* Bontii, quem vide, Hiſtor. Natur & Med. Ind. Orient. Lib. VI. c. XLVI.

Narinámpuli Lat.

Mal.

Ambetti

Bra.

आबटी

Arab.

NARINAM-POULLI.

Tab. XLIV.

N*Arinam-Poulli* Malabaræis, *Ambetti* Bragmis, *Fula Gaſinhota* Luſitanis, *Krabbendoorn* Batavis nuncupatus frutex, rubi more luxuriat, cauliculis rubeſcentibus, ſpinis ejuſdem coloris licet interalbicent, perquam acutis, ut *Intſia* Tab. IV. deſcripta, obſitis. *Folia* craſſa, oblonga, in tres cuſpidatas lacinias, quarum media protenditur, diviſa, villoſa, aſpera, in oris ſerrata ſunt: horum ternæ ſenticoſæ, è viridi rubentes coſtulæ in parte ſupina, ubi quoque protuberant, ſpinis carentes, in pronâ magis eminent. Novella hæc teneraque folia non inciduntur, aſt in cuſpidem exeunt, quæ quo vetuſtiora eo profundius inſecantur. *Flores* ex albido flaveſcentes, petiolis qui juxta foliaceorum ſurculorum exortum prodeunt, adhærent triuncialibus: quinis conſtantes petalis, leviter criſpatis, venis prominentibus ſtriatis, maculis autem grandiuſculis è rubicundo obſcuris, quæ circa oras exterius tranſparent, interſtinctis. Exſurgens ſpiſſus, rubicunduſque ſtylus in ambitu ſtaminulis rubris, quæ majuſcula è croceo rubra habent capitula, circumdatur, & in ſummitate quinquies dividitur. Florem involvens perianthium quinque laciniarum, pilis candidis, oblongis, rigidis aſperum eſt; hocque decem elongi, anguſti, piloſi, cubitali modo inflexi unguiculi coarctant. Odor ipſis nullus. Floribus deciduis *capſulæ* ſuccreſcunt *ſeminales* conicæ, pilis candidis villoſæ, perianthii foliolis obtectæ, quæ ſicceſcentes in quinque conceptacula ſejunguntur; quorum in ſingulo ſemina interſepimento mediaſtino inhærent. Fo-

liis ac floribus numquam denudatur. Per univerſum Malabar regnum in locis arenoſis plurimus eſt. Folium hujus fruticis oculorum pterygio impoſitum, ſubmovet. At ex foliis hiſce, adjectis pipere, zinzibere; lacte, nuciſque Indicæ ſucco, expreſſus liquor, reſiſtit fluxionibus. Plantæ pedis æſtus balneo ex radice parato facile diſcutitur.

Tab. XLIV.

Narinam pulli annumeratur generibus Alceæ unde & optime *Alcea Indica ſpinoſa magno flore ex albido flaveſcente*, appellari poteſt.

BELOE-

Belluren
Tapu Kelo

BELOERE.

TAB. XLV.

FRutex *Beloere* Malabaræis, *Tapucodo* Brachmanibus, *Fruta Gargantilha* Luſitanis, *Lobhalſen* Batavis nuncupatus, altitudinis duorum triumve pedum eſt, ramorum è ſpadiceo fuſcorum, lenioribus pilis hirſutorum. *Radix* ejus fibroſa. *Folia* verbaſci mollitiem reddentia, tenuia equidem, è lato acuminata, quibus inciſuræ ſunt crebriores, longis piloſiſque adhærentia pedunculis, ternas habent coſtas, frequentius ſubdiviſas, in ſuperiore dunxtat eminentes parte. Sapor ſubacris, odor haud plane ingratus. Lutei *flores*, inflexiſque ſuperne petiolis inſiſtentes, qui *Catu-uren* poſſent videri ni paululum majores eſſent, quina habent petala è longo latiora, venis rectis ſtriata: exſurgenti è medio ſtylo, multa ſunt ſtaminula tenuia, flava, ex umbilico autem germinis fructus virides erumpentes. Hiſce ſuccedunt capita ſeminalia, quinque virentibus circumſepta foliis, vertice plana, in frequentes, quæ, duo triave plana ſingulæ continent ſemina, capſulas ſeminales, primum rubentes dein nigricantes, lintei collaris (Belgis *een Lob*) more complicata ſeu carinata, piliſque obſita. Arenarum amans eſt; ſemper frondens & florifera. In *Ange Caimal*, uti & in hortis reperitur. Foliorum pulvis inteſtinis alienus eſt, hypercatharſin enim excitat facillime. Radix quæ olei inſervit alias coctioni, ſi earundem facultatum ei addas herbas, lepræ prodeſt; contritum & calide aſſumptum ſemen citat alvum.

TAB. XLV.

Duobus proximis hiſce annis cIↃIↃCLXXXIV. & cIↃIↃCLXXXV. ex ſemine in horto urbis Amſtelædami Botanico, hancce plantam cultura produximus, ſed poſtquam maturum reddidiſſet ſemen, evanuit, minime fruticeſcens. Species habetur *Abutilon*; ſimiliſque deſcribitur à Joachimo Camerario in Horto Medico, & Joanne Bauhino Tom. II. P. II. Pag. 952. ſub nomine *Abutilon Indicum*. At flores, leviter tamen differunt.

Katu-Bellura.
Dacalo-Bonda-Cale

KATU-BELOEREN.

TAB. XLVI.

QUi *Katu-Beloeren* Malabarenſibus, *Daculo bonda calo* Brachmis, *Fruta bareto* Luſitanis, *Jeſuite Mutſen* Belgis nuncupatur frutex, mox deſcriptæ *Beloere* ſtipite, ramis, radice, proxima eſt. *Folia* denſa, mollia, in quinque diviſa cuſpides, per ambitum ſerrata, petiolis longioribus & piloſis inhærent. Coſta quæ tria præcipue habet brachia vix nova ſpargit. Viror in ſupina parte obſcurus, in prona clarior eſt. Odor iis ac ſapor nullus. *Flores* protentis pediculis innitentes, quinis conſtant petalis, è longo rotundis, quæ è viridi diluto nonnihil flavent, uno in latere leniter ſinuatis, venis in parte inferiori eminentibus, ſecundum longitudinem ſtriatis, & rugis minoribus criſpatis: horum ex umbilico aſſurgens ſtylus craſſior & longior, coloris purpurei, ſtaminulis circumdatur rubris, quæ gemmas habent ruffas, & in vertice bifariam dividitur in filamenta colore purpuram, lenitudine ſericum referentia. Calix vero quinque foliorum juxta pedunculum ſeptem, octo, ſæpiſſime novem foliolis anguſtis ſuccingitur. Floribus deciduis è perianthii medio enaſcuntur *capſulæ ſeminales* numero quinæ, planæ, piloſæ, nigricantes, in vertice eminentes; hæ propriis loculamentis ſemina trilatera quorum duo plana, tertium convexum, coloris è rubro nigricantis includunt. Arenoſo lætatur ſolo. Neque flores, neque frondes umquam ei deficiunt. In *Angecaimal* frequens eſt. Radix olei butyrique inſervit confectioni: item ex ea conficiuntur globuli fonticulis non inutiliter immittendi: è foliis chirurgi, ut ipſorum utar voce, lavamentum parant ulceribus ac eryſipelati convenientiſſimum.

TAB. XLV.

Katu-Beloeren Alceæ accenſetur generibus, ſed indeſcripta quandoquidem hactenus planta ſit, nihil de ea dicere potuimus.

Tsjovanna-Amel-Podi Lat.

Mal.

Arab.

SJOUANNA-AMELPODI.

Tab. XLVII.

ARbuſcula hæc Malabaræis *Sjouanna-Amelpödi*, Brachmis *Matavi-aloos*, Luſitanis *Talona*, Belgis *Nog liever* dicta, hominis aſſumit altitudinem; ſtipes ac rami cinerei ſunt coloris. *Radix* fibroſa, cortice ruffo guſtu amaricante veſtita eſt. *Folia* quæ curtis, interiuſque planis annectuntur pediculis, oblonga, aculeata, denſa, ſolida, lenia, glabra, ſuperne viroris nitentis obſcuri, inferne clarioris, coſtam habent in ſupina parte paululum, in prona maxime eminentem, quæ laterales parallelas incurvataſque emittit minores. *Flores* perfecti, compoſiti & uniformes, ſurculorum albicantium cacumini brevibus petiolis inſiſtunt, conſtantes quinis petalis è longo rotundis, tenuibus, clementer cuſpidatis, ſtellam ſitu æmulantibus, colore candidiſſimo: horum in collo pollicari, purpureo, in nodulum circa medium extuberante, quinque ſtamina flavis capitulis prædita, conſpiciuntur; quæ comitatur ſtilus candiculus, viridi gemma exornatus. Florum vero gemmæ uti & calix in purpureum vergunt colorem. Odor iis deeſt. Floribus ſuccedunt gemmæ ut plurimum & quaſi in unam coalitæ *Baccæ*, rarius ſingulæ, calice arctiſſimè exceptæ, rotundæ, paululum oppido protentæ, primum virides & glabræ, ſed ubi maturuere cortice ſunt glabro ac nigredine nitenti, carne in cœruleum inclinata, oſſicula duo plana & elonga, ſi coaluere, alias ſingulæ ſingula continentes. In ramulis umbellæ inferioribus fructus prodeunt dum ſuperiores gemmis adhuc aut floribus exornantur. Eſtque ipſa umbella ob varietatem quod ad flores, gemmas, & fructus, viſui gratiſſima. Mon-

tanis delectatur locis, provenitque in *Candenate* & *Mangetti*. Arbor ipſa omnibus horis baccifera eſt: aliæ enim matureſcunt, aliæ turgeſcunt, aliæ florent. Hujus radix ſolummodo ad ſerpentium ſcorpionumque morſus valet.

Tab. XLVII.

Proximo ab hoc volumine pag. 65, 66, & 101. plures plantæ ſub nomine *Amelpodi* deſcriptæ ſunt, parum cum hac convenientes. Hæc vero *Sjouanna Amelpodi* videtur *Jaſmino inodoro Baccifero* potius annumeranda.

BELUT-

Velutta-Amel-Podi *Lat.*

[illegible] *Mal.*

Sa-Ameli *Bra.*

[illegible] *Arab.*

BELUTTA-AMELPODI.

TAB. XLVIII.

QUi *Belutta-Amelpodi* Malabaræis, *Sa-ameli* Brachmanibus, *Marani* Luſitanis, *Groot liever* Belgis audit frutex, ramis eſt ſubviridibus. *Folia* contrariis inter ſe pediculis, ſurculis innitentia gemina, è longo anguſta, acuminata, ad pedunculum quoque ſtricta, mollia, ſpiſſa, glabra, in ſuperiore parte ſubviridia, & inferiore dilutiora ſunt. Coſta quam in recta etiam prominentem habent in plures diſpertitur. Saporis expertia intus parum lactea ſunt. *Flores* in ſurculorum ſummitate provenientes quina habent petala oblonga, candidiſſima, ab uno latere ſinuata, ad unguiculos croceo colore leviter tincta. Odor ipſis nullus. Montanis gaudet locis; reperiturque in *Teckencour* aliiſque locis pluribus. Floribus exhilaratur menſe Julio & Auguſto, frondibus ſemper, fructibus vero numquam. Ex aqua, ſi uſum roges medicum, contrita & aſſumpta radix ſerpentium occurrit morſibus, ſi ſuperimponas arthritidi.

TAB. XLIII.

Bellutta Amelpodi genus *Jaſmini Sylveſtris inodori* eſt.

Tſjeru-Mullà *Lat.*

ചെറുമുല്ല *Mal.*

جهرو مولاء *Arab.*

TSJENI-MULLA.

TAB. XLIX.

T*Sjeni-mulla* Malabarenſibus, *Mamogari* Brachmis & Luſitanis & Belgis, quibus aliquando & *Mogari*, dictus frutex, ramuſculos decuſſato ordine habet geminos, è ſpadiceo vireſcentes. *Folia* oblonga, acuminata, craſſa, mollia licet, glabra, ſuperne intenſe virentia, inferne dilutiora, utrimque nitentia, gemella pedunculis curtis inhærent, media eorum coſtâ viridi, ſupina in parte eminente. Sapor odorve nullus. Suaviſſimi odoris flores pentapetali, albi, quinis antheris grandiuſculis erectis exornati conſpiciuntur. Creſcit in locis montanis ad *Calare* & *Perate vidi.* Uſus hactenus ignoratur.

TAB. XLIX.

Hæc *Jaſmini Arabici* habetur genus.

Nälla-Mullà Lat.

Mal.

Mogori

Bra.

Arab.

NALLA-MULLA.

TAB. L.

FRutex hic qui *Nalla-Mulla* Malabarenſibus, *Mogari* Brachmanis, *Fula Mogari* Luſitanis, Belgis dicitur *Moggari*, humi ſerpit, convolvuli ad inſtar quævis objecta ſurculis rotundis, viridibus, lignoſis, geniculatis, minutiſſimis & raris pilis obſitis, obvolvens. *Radix* albicat. *Folia* latiora in cuſpidem exeuntia, contextu ſolida, rigida, glabra, virore utrimque nitentia, numero bina, brevibus & craſſis inhærent pedunculis. Intermedia coſta venas è viridi flaveſcentes quaquaverſum ſpergit frequentiſſimas. Odor ipſis nullus, ſapor amarus eſt. Ex novies inciſo calyce anguſtiſſimo, ſurculorum ſummitatibus innituntur ad tres numero aut plures, *flores* albiſſimi, ſeptem, octove, ſæpius & novem conſtantes petalis, parte anteriori ſtrictioribus & inflexis. Stamina duo flavo apice dotata, una cum ſtylo parvo virenti eminent. Ipſi autem flores altero ab apertione die inareſcentes ruſeſcunt. Veſpertino tempore ob gratiſſimum odorem in foro empti à mulieribus in corollas & varia ornamenti genera colligantur; quinimo ethnici in ſacrificiis eos adhibere ſunt conſueti. Maxima anni parte florifera, per univerſam Indiam in hortis propter flores colitur. Fructus, vel raro, vel adultiore ætate demum ferre ſolet. Folia roſarum more diſtillant aquam, vel oleo infunduntur, quippe cum ſint Jaſmini ſpecies, gratiſſimum fundunt odorem. Hæc ſi vel ſola vel cum radice oleo incocta exhibentur, apepſiam emendare dicuntur.

TAB. L.

Nalla-mulla eſt *Sambac Leſmin Arabicum* Proſp. Alpini de *Plant. Ægypt. Cap.* XIX. & *Syringa Arabica foliis mali aurantii.* Deſcribitur à *Niuwenhovio* in itinerario, ſub nomine *Fula de Mogori*, vel *Muguri*, à Javanis *Kombans Maleti*, à Chinenſibus *Badihoa* vocata. Propagatur hæc apud noſtrates ſed difficillime, ſi Jaſmino inſeratur vulgari.

Cudda-Mulla Lat.

Mal.

Doti-Mogeri

Bram.

Arab.

KUDDA-MULLA.

TAB. LI.

QUi *Kudda-Mulla* Malabaræis, *Mecaſtri*, *Doti Mogari* Bragmanibus, *Roſa Mogori* Luſitanis, *Moggori Roſen* Belgis dictus eſt, convolvuli more unde & convolvulus domeſticus dicitur, *ramis* ſuis in longitudinem mirabilem protenſis, rotundis, ligno medullaque virente, & pilis brevibus obſitis, vicina corpora amplectitur. *Folia* plana, glabra, craſſiora, virore utraque parte nitentia ſubobſcuro, in obtuſum deſinentia, coſtis è viridi prædita eminentibus, pedunculis craſſis, curtis, interius planis, ramis adhærent. *Flores* polypetali, candidi, floſculis hic illic interſparſis viridibus, ob gratiſſimum qualem & flores *Mulla* vulgo *Mogari* fundunt, avidiſſime expetuntur. Uſus & cultura ac *Nallæ Mullæ* eadem eſt. Rabidi canis morſus contrita & oleo frixa externe applicata folia ſanant. Veneno ſerpentino radix cum calamo aromatico ex orizæ aqua decocta occurrit.

TAB. LI.

Planta hæc a proxime præcedenti nihil differt, niſi quod duplices ſive plenos ferat flores.

Pilsjegam-Mullà Lat.

പിച്ചകമുല്ല Mal.

Sai

जाइ Bra.

پیچیا قام مولا Arab.

PITSJEGAM - MULLA.

TAB. LII.

P*itſjegam-Mulla*, Malabarenſibus, *Sai* Brachmis, Luſitanis Batavisque *Jaſmin*, itidem convolvulus, *ramis* eſt paullo firmioribus & vitis modo luxuriantibus. *Folia* è contrario ſibi poſitis ſurculis in ſingulare folium latiuſculum exeuntibus, innitentia, habet ter gemina, ceteris minora, parum elongata, in cuſpidem anguſtam deducta. Eorum ſuperficies glabra & plana eſt, adverſa vero facies, coſta eminente & in plurimas ſubtiles diducta venulas, dotatur. Sapor amarus, color è viridi nitentior. *Flores* ſeptem octove è calyce quinquies inciſo, in cacumine ſurculorum prorumpunt quinis conſtantes petalis ex anguſto patulis, nonnunquam ad oras purpuraſcentibus. Gemmæ oblongæ è purpureo albicanteque colore rubent. Inter Stamina bina, puſilla, albidula, flaveſcentibus ornata capitulis, ſtylus candidus oblongo apice albo erigitur. Odore fragrantiſſimo omnibus præſtat ſpeciebus. Arenarum amans in ſylvis ad *Ambala catti* non modo ſed in hortis frequens eſt, ſemper folia habet uti & flores. Cortex cum foliis ex oleo butyroque coctus donec in his unguenti craſſitudo fiat, ulceribus & abſceſſibus phagedænicis medetur.

TAB. LII.

Pitſjegam - mulla eſt *Jaſminum humilius flore magno* Bauhi. Pin. L x . Sect. II. vulgo *Jaſminum Catalonicum* dictum: plurimum eſt in Hiſpania & Italia, aliisque regionibus, è quibus ad nos tranſvehitur atque ex iis oleum jaſmini conficitur.

Katu-Pilzjegam-Mulla Lat.
Rana-Sui
भानेजाइा Ben.

CATU PITSJEGAM-MULLA.

Tab. LIII.

Catu Pitſjegam-Mulla* Malabarenſibus, *Nara Sai* Brachimis, *Iaſmin damato* Luſitanis, *Wilde Iaſmin* Belgis nuncupatus frutex, *Mullæ* ſpecies & ſimilis *Nallæ-Mullæ* eſt, ſurculis ſolummodo languido virore in fuſcum vergentibus. *Folia* diſſimili magnitudine ac figura modo oblongiora, ſine cuſpide tamen, modo latiora contrariis inter ſe ſemper pediculis oppoſita ſunt, ante alia virore obſcuro nitentia, ſapore amara. *Flores*, ſeptem, decem, imo nonnumquam undecim petalis è longe aculeatis, præ ceteris quoque anguſtioribus, in orbem expanſis, è calyce virenti, ſenis inciſuris diſtincto, candidiſſimi, quamvis in oris clementer ruffeſcentes, paulo latiores quam *Tsjeregam-mulla*, prodeunt. Præter ſtamina duo colore ad virorem inclinato, oblongis, croceis, planis, apicibus prædita, ſtylus intermedius albicans, elongato, viridi & craſſiusculo ornatus capitello è gemmula, quæ huic flori conica & rufeſcens eſt, aſſurgit: odor jucundiſſimus. Arenoſo creſcit ſolo ad *Cranganoor* & *Catoer* aliisque locis pluribus. Sempiterna viret coma. Floret menſe Junio Julioque. Uſum, ſi oleum quod excoquitur, excipias habet nullum.

Tab. LIII.

Silveſtre genus jasmini Malabarici eſt hactenus non deſcriptum; conveniens in quibusdam cum *jaſmino vulgari flore albo* Bauh. Pin.

Katu-Tsjeregam-Mullà
Nira-Mogeri

KATU TSJIREGAM-MULLA.

Tab. LIV.

ARbuſcula *Katu Tsjiregam-mulla* Malabaræis, *Saio* Brachmanibus, *Mogaro da Serra* Luſitanis, *Berg-mogari* Belgis quæ audit, caulis eſt ſubvireſcentis & lignoſi. *Folia* ſitum & figuram eandem ac *Tsjiregam-mulla* habent. *Flores* itidem candidiſſimi, inodori equidem, ſeptem, octo, ſtrictis, protentis, aculeatiſque petalis, ex perianthio anguſtiori & in ſummitate complanato, plures numero ſurculorum cacuminibus innituntur, quod in *Tsjiregam mulla* ſecus ſeſe habet. *Fructus* iidem ut *Tsjiregam-mullæ* ſed majores. Loca amat aſpera & ſaxoſa montanaque. In *Cranganoor*, *Coilan*, plurima eſt: omnibus horis florifera ſimul & frondoſa. Hujus folia ex oleo cocta oculorum tollunt vitia. Radix vero cum calamo exhibita aromatico optime cujusvis ſerpentis morſibus medetur.

Tab. LIV.

Hocce jaſminum inodorum, eaque propter genus ſylveſtris Jaſmini eſt.

TSJIREGAM-MULLA.

TAB. LV.

QUi *Tſjiregam-Mulla* apud Malabarenſes, *Caſtoeri-Mogari* Brachmannes, *Bare Mogari* Luſitanos, *Groot Jaſmin* apud Belgas vocatur frutex, eſt hominis adæquans altitudinem, rotundos, duriolos, geniculatos latiſſime diſpargens ſurculos, qui novelli minutiſſimis pilis obteguntur. *Folia* è viridi nitentia, glabra, lænia, coſtâ in ſuperiore foliorum parte uti *Nullæ-mullæ* ſtriata, gemina, ſibique è contrario immediate oppoſita in geniculis proveniunt: ſuntque oblongiora; anterius in anguſtum contracta, in cuſpidem longiorem deducta, in oris criſpata, ad petiolum vero ſtrictiora. Sapor amarus ipſis, odor nullus. *Flores* exalbidi numero ternario aut quinario, è calyce ſex plus minus inciſuris diſtincto, protuberantes, ſex, ſeptem, quin imo octo conſtant ſæpe petalis anguſtis, tenuibus, extrorſum in oris valde criſpatis. Stamina duo breviora ſtyluſque eodem ac in præcedentibus ſeſe habent modo. *Fructus* inſidentes calici, ceraſorum minorum modo glabri, nigricantes, pellicula tenui, carne molli è rubro nigra ac ſubdulci conſtantes, ſemen rotundum ex albo internigrans & piloſum continent: ob jucundiſſimum & ſuaviſſimum odorem florum, è quibus mulieres coronas ſibi conficiunt, in hortis colitur, numquam flores aut folia dimittens. Ceterum folia oleo incocta balſamum fundunt, ſi capiti inungatur, oculorum quævis tollens vitia, & viſum corroborans: horum pulvis cum croco ac pinguedine cuti illitus pruriginem ejus demit; ex radice ad peculiarem uſum exprimitur oleum.

TAB. LV.

Fragrans hoc Jaſminum in hunc uſque diem incognitum genus eſt.

Tsjeregam-Mulla Lat.

Casturi-Megeri

Katu-Mullà Lat.

കാട്ടുമുല്ല Mal.

Visa-Mogari

वीस मोगरी Bra.

كحاطقو سولالا Ara.

KATU-MULLA.

TAB. LVI.

ARbuſcula *Katu-Mulla* Malabarenſibus, *Viſa Mogari* Brachmis, *Mogari Falſo* Luſitanis, *Baſtaard Mogori* denominata Belgis, hominis vix excedit altitudinem! *Rami* duri vetuſtiores è rubicundo fuſci ſunt. *Radix* capillaris, rubra, in latum ſpatiatur. *Folia* longiora, anterius ſtricta, in cuſpidem exeuntia, denſa, glabra, ſupinâ parte è fuſco nitentia, pronâ candida, venâ recta in parte eminente. Saporis ſylveſtris, odoris nullius. *Flores* albiſſimi quinis, uno è latere rotundis, craſſiuſculis extrorſum reflexis conſtantes petalis, è calice ſatis arcto quinques inciſo emergentes *Tsjiregam-mullæ* proximi ſunt: una cum duobus exilibus capitatiſque ſtaminibus ſubalbidus, è capitulo fructus primordium conſtituente, prodit ſtylus bifidus in ſummitate leviter ruffeſcens. Fructus *Tsjiregam-mullæ* poſſent videri. Locis gaudet arenoſis, & provenit in *Oediampere* & *Ansjecaimal*; ſempiterna fronde, Quintili autem Sextilique menſibus floribus exornatur. Succus foliorum olei inſervit coctioni, & præterea nullum præſtat uſum; facultates ſeu mavis vires, plane ſunt incognitæ.

TAB. LVI.

Vel ipſum nomen indicat eſſe genus jaſmini ſylveſtris Malabarici. Notandumque eſt omnia hæcce jaſminorum genera debere referri ad frutices bacciferos, quod & fructûs icones ſatis ſuperque teſtantur.

Badukka Lit.
Mal.
Rána-Mandáru
Bra.
Arab.

BADUKKA.

TAB. LVII.

QUam *Badukka* Malabarenſes, *Rana-Mandaru* Brachmanes, *Tabal* Luſitani, Belgæ *Quetblom* nuncupant, arbuſcula caudice brachium craſſo, in hominis plus minus adoleſcit altitudinem. *Folia* aculeata, ſpiſſa, mollia, è virore ſatura, eminente ab adverſo coſta, ſapore ſylveſtri ſunt, alternatim brevibus pediculis, ramis inhærentia. *Flores* è calyce rigidiore quadrifariam diviſo, albi, bi- internive, aliquando ſinguli brevibus è viridi fuſcis pedunculis in foliaceorum ramuſculorum ſummitatibus inſiſtentes, quatuor conſtant petalis, quorum bina digitum minorem longa, ab infima parte in latum, ubi diviſuræ frequentiores, excreſcentia, tenuia admodum, utrimque molliſſimâ obducta lanugine, venulis ſtriata, leviterque erecta ſunt; bina vero ex anguſto latiora è cœruleo alba opponuntur. Stamina vero plurima in cœruleum vergentia, ſuperne albis, inferne cinereis exornata apicibus, comitantur ſtylo longiore craſſiorique, magis cæruleo, in conum deſinenti. Arenarum amans in *Chanotti* & *Badoos* vulgariſſima, atque ob florum elegantiam culta, domeſtica eſt; florens menſe Januario, plane equidem, teſtibus indigenis, ſterilis, ſed ſemper frondens Foliorum ſuccus aprinæ admixtus axungiæ linimentum antiarthriticum, decocta vero cum floribus folia, potum alvum purgatione ſollicitantem præſtant, cujus exceptus vapor oris mundificat ulcera. Ipſi denique fructus cum lacte aſſumpti venerem extinguunt.

Mal.
Solda Port.
Ben.
Arab.

S O L D A.

Tab. LVIII.

SOlda Malabaræis, *Siri Pada* Brachmis, *Fula do Mao* Luſitanis, *Dodoren* Belgis nominata arbuſcula ramis eſt ſpadiceis. *Folia* è lato in cuſpidem exeuntia, ſupinâ in parte ſumme virentia, nitentiaque, in prona è cinereo rufa, è ſpadiceis enaſcuntur pediculis, coſtâ ſubtus ſolummodo eminente, multaſque diviſâ in venas, intertexta. *Florum* quina petala, oblonga, craſſa, carnoſa, intus glabra, albidula, poſtremo in flavum vergentia, exterius villoſa, è ſpadiceo rubella ſunt; ex albo flaveſcens, oblongior craſſiorque ſtylus in medio turgidus, ubi multa eum circumveſtiunt purpurea ſtamina, in ſpadiceum excurrit caput. Solum diligit arenaceum; florum quos menſe profert Martio, medio ſtylo includitur ſemen perexiguum. In *cochin* ut plurimum reperitur, numquam dimittens folia; quæ ap poſita teſticulis eorum diſſipant tumores, pulveriſata medentur enteroceli.

Tab. LVII. LVIII.

Baddukka & *Solda* 'ambæ genera capparum ſunt, & videntur earum quas Bellonius monet *cappares non ſpinoſas*, & *cappares Arabicas fructu ovi magnitudine, ſemine piperis inſtar*, vocari. Ipſa autem Bellonii verba ex Obſervat. Cap. LX. huc tranſcripſimus. *Per colles oberrantes Cappares invenimus, pumilorum ficuum altitudinem æquantes, ut nobis conſcendendæ fuerint ad earum fructus colligendos gallinacei ovi magnitudine, & ſemen intus continentes piperis inſtar calidum. Cappares juglandibus magnitudine non cedunt.* Capparum autem Arboreſcentium meminit Alpinus de Plant. Ægyp. c. 42. qui ab iſtis *Suneg* vocari addit. In Arabia quoque arboreſcit.

Dom Georse
Sida Pou
سبا قو

SIDA-POU.

TAB. LIX.

ARboris quæ apud Malabarenſes *Sida-Pou* & *Puſpajano*, Brachmanes *Dewenda* & *Dixadouſti*, Luſitanos, *Don George* Belgas *Sinken* nominatur, *Rami* ligno albicante, medulla viridi, cortice fuſco obducti ſunt. *Folia* acuminata, ſpiſſa, ſolida, glabra, è viridi umbroſo ſuperne nitentia, inferne ſurda, coſtâ albula, veniſque ſubtiliſſimis ſupina in parte conſpicuis intermixta, craſſis è contrariis inter ſe peduſculis, gemina, ramis inhæreſcunt, *Flores* numero plures è calyce quinquies partito, in petiolis communibus provenientes, textura, & aſpectu gratiſſimi, odore amœniſſimi, quinque latioribus, anteriore in parte innumera in filamenta diviſis, quorum unum luteum quatuor alia candidiſſima tranſverſum quaſi obtegit, conſtant foliolis, ſtaminibus vero denis, candidis, craſſioribus, ſurrectis, croceis capitibus, ſtylo medium occupante viridi, eminentiori, leviterque inflexo. Floribus deciduis tres gemmulæ virides, altæ, quæ introrſum folio ſunt erecto, conſpiciuntur. Prorſus tamen habetur ſterilis, quamvis quidam in ſenectute fructiferam prædicent. Floret menſe Maio, Junio, Julioque. Petroſis, glareoſis delectatur locis, quapropter in montibus *Paracaro, Mangetti;* & *Panpani* viſitur. Rariſſima, ob florum elegantiam odoriſque jucunditatem in ſummo honore eſt. Nullum mechanicum nec medicum habet uſum.

Tſjude-Maram Lat.

TSJUDE-MARAM.

TAB. LX.

T*Sjude-Maram* Malabarenſibus, *Parangiato* & *Porvatti-pou* Brachmis, *Folhas du cobra Bibora* Luſitanis, *Maagdenlot* Belgis vocitatus frutex humilor, ramis eſt geniculatis, cortice, candido, teneriori, ligno pauxillo medulla ſucculenta è viridi diluto, in internodium ima parte quodammodo turgeſcentibus. *Folia* ex anguſto in cuſpidem exeuntia, plana, glabra, craſſiola, coſta ſtriata utrimque eminente, è virore cum teneriora ſunt nitentia, dein obfuſca, colore variegata flaveſcente, ubi vetuſtiora, in album vergentia, ordine geminato coſtis craſſis, interius planis & candidis, aliquando rubeſcentibus ramis adhærent; ſaporis ſunt non plane ingrati. *Flores* tetrapetali in exortu in ſanguineum vergunt colorem, unum eorum petalum retro incurvatum, interius cochlearis cavitatem exhibens, ſuperne bifidum eſt, coſta intermedia eminente, ceterorum trium è longo anguſtorum in transverſum jacentium duo quæ ad latus ſita ſunt, magis coarctantur. Inter ſtamina duo apicibus oblongis, rubris, ſtriatis capitata, ſtylus procerior obſervatur. Arenarum amans, oriundus ex *China* & *Manilhas* in Malabaricum invectus regnum eſt. Perennis in hortis colitur; vires ignorantur.

Tsjera-Maram Lat.

Mal.

Arab.

TSERE-MARAM.

Tab. LXI.

T*Sjere-maram* Malabarenſibus, *Quelaſtro* Brachmanibus, *Folhas da china* Luſitanis, Belgis *Meerling* dicti fruticis ramus corticis rufi diluti flaveſcentis, parumque albentis eſt. *Radix* albicans, denſa fibroſaque. *Folia* plane, ut in *Tsjude maram* ſeſe habent, excepto quod longe ſint anguſtiora, magiſque flaveſcentia, & ordine confuſo prodeuntia. *Floribus* ſimul ac fructibus deſtituitur. Allatum è China Malabarenſes in hortis colunt. Virium plane eſt ignotarum.

INDEX.

A.

Alr-Pariti. pag. 73
Alpam. 51

B.

Badukka. 101
Ban-karetti. 35
Beloere. 77
Belluta-Amelpodi 83

H.

Hina-Pareti. 69

I.

Intſia. 7
Isora-Murri. 55

K.

Kada-Kandel. 67
Kaka-Mulla, vel Kaka-Moullou. 33
Kandel. 57
Kal-todda vaddi. 15
Karii-Kandel, ſeu Kanil-Kandel 59
Karin-Njoti. 31
Karin Tagera. 45
Katu-Beloeren. 79
Katou-Conna. 21
Katu-Mulla. 99
Katu Pitsjegam Mulla. 93
Katou-Pul-Colli. 41
Katu- Tsjiregam-Mulla. 95
Kedangu. 49
Kudda-Mulla. 89

M.

Mandsjadi. 25
Moullava. 11
Mouricou. 13
Mouringou. 19

N.

Nagam. 37
Nalla-Mulla. 87
Narinam-Poulli. 75
Niir-Pongelion. 53
Noel-valli, & Pannivalli. 39

P.

Padri. 47
Pee-Kandel. 61
Perin-Courigil. 43
Pitsjegam-Mulla. 91
Plaſo. 29
Pongam, ſeu Minari. 5
Pongelion, ſive Perimaram 27
Pou-Kandel. 65

S.

Sida-pou. 105
Sjouanna-Amelpodi. 81
Solda. 103

T.

Thora-Paĉrou. 23
Tsjetti-Mandarum. 1
Tsja-pangam. 3
Tsjerou-Kandel. 63
Tsjere-Maram. 109
Tsjerii-Mulla. 85
Tsjiregam-Mulla. 97
Tsjude-Maram. 107

W.

Waga. 9
Wellia Tagera. 17

ERRATA.

Pag 9. lin. 24. lege niveo. p. 11. l. 18. foliaceorum p. 20. l. 4. more. p. 21. l. 12. expertes. p. 43 l. 8. anguita. p. 44. l. 2. tumores. pag. 57. 2. & 4. Kandel. p. 73. l. 17 earum. pag. 85 l. 2. & 4. Tsjerii-Mulla. pag. 93. lin. 3. & 4 lege Katu Pitsjegam Mulla. p. 101. l. 8. bini ternive.

00142646

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 15 June, 2016